

Ajuntament de
Sant Vicenç de Castellet

AVANÇ DE PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL DE SANT VICENÇ DE CASTELLET

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC

Febrer de 2021

H A B I T A T G E , U R B A N I S M E I A C T I V I T A T S

Diputació
Barcelona

CRÈDITS

ENS DESTINATARI:

AJUNTAMENT DE SANT VICENÇ DE CASTELLET

Adriana Delgado Herreros	Alcaldeessa. Regidora de Recursos Humans, Comunicació i Imatge, Urbanisme i Habitatge
Sílvia Oliveras Giralt	Regidora de Comerç i Turisme, Igualtat i Participació Ciutadana
Josep Martí Cano	Regidor d'Esports, Via Pública, Serveis Municipals i Seguretat Ciutadana
Joan Baptista Costa Blázquez	Regidor de Benestar social i ensenyament
Gisela Pascual Muñoz	Regidora de medi ambient i joventut
Isabel Pérez Estrada	Regidora de promoció econòmica i Ocupació
Jordi Palma Sánchez	Regidor d'Administració i Cultura
Míriam Rubio Molina	Regidora d'Hisenda, Gent Gran i Salut
Manel Martínez Mira	Secretari
Juan Carlos García Muelas	Arquitecte
Verònica Huguet Puig	Tècnica de Medi Ambient

CONTRACTACIÓ I GESTIÓ:

DIPUTACIÓ DE BARCELONA / ÀREA D'INFRASTRUCTURES I ESPAIS NATURALS

GERÈNCIA DE SERVEIS D'HABITATGE, URBANISME I ACTIVITATS
Servei d'Urbanisme

Pilar Cervantes Vinuesa	arquitecta
Violeta Camdepadrós Foguet	geògrafa

EQUIP REDACTOR:

Interlands ® ciutat i territori SL

Albert de Pablo Ponte	arquitecte
Sílvia Compta Reventós	arquitecta
Gloria Gómez Anell	arquitecta
Gisela Loran Benavent	biòloga
Miquel Ferrer Piera	economista
Josep M. Llauradó Olivella	advocat
Josep Pinós Alsedà	enginyer CC i P

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC. Febrer de 2021

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ

- 1.1. Objecte i marc legal
- 1.2. Cotext territorial
- 1.3. Objectius i justificació de l'Avanç de POUM
- 1.4. Planejament vigent d'abast territorial

2. ASPECTES RELLEVANTS DEL MEDI AMBIENT I LA SALUT

- 2.1. Geologia i geomorfologia
- 2.2. Model d'ordenació i ocupació del sòl
- 2.3. Climatologia i cicle de l'aigua
- 2.4. Ambient atmosfèric, contaminació acústica, lluminosa i electromagnètica
- 2.5. Potencials impactes prenent en consideració el canvi climàtic
- 2.6. Infraestructures de mobilitat i serveis urbanístics
- 2.7. Gestió dels materials i dels residus
- 2.8. Sostenibilitat i ecoeficiència en l'edificació i la urbanització
- 2.9. Biodiversitat ecològica i patrimoni natural
- 2.10. Diagnosi dels espais lliures
- 2.11. Identificació de riscos
- 2.12. Paisatge i patrimoni cultural
- 2.13. Síntesi del perfil ambiental del municipi

3. OBJECTIUS, CRITERIS I OBLIGACIONS DE PROTECCIÓ AMBIENTAL

- 3.1. Objectius, criteris i obligacions de protecció ambiental d'acord amb la normativa vigent
- 3.2. Objectius i criteris ambientals aplicables a l'Avanç de POUM

4. ANÀLISI D'ALTERNATIVES I JUSTIFICACIÓ AMBIENTAL DE L'ALTERNATIVA D'ORDENACIÓ PROPOSADA

- 4.1. Descripció i anàlisi de les característiques de les alternatives
- 4.2. Justificació ambiental de l'alternativa d'ordenació seleccionada

5. AVALUACIÓ AMBIENTAL DE L'AVANÇ DE POUM I JUSTIFICACIÓ DEL COMPLIMENT DELS OBJECTIUS AMBIENTALS ESTABLERTS

- 5.1. Coherència entre els objectius ambientals i l'estratègia d'ordenació
- 5.2. Desenvolupament previsible del pla i potencials impactes ambientals prenent en consideració el canvi climàtic

1. INTRODUCCIÓ

1.1. OBJECTE I MARC LEGAL

El present Document inicial estratègic (en endavant DIE) constitueix l'inici del procés de la tramitació ambiental estratègica del nou Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) de Sant Vicenç de Castellet. Forma part integrant de l'Avanç de POUM. El seu objectiu és assegurar que el Pla tingui en consideració els seus potencials impactes ambientals negatius previ a la seva aprovació, incorporant les mesures correctores necessàries i escollint les alternatives amb menor impacte ambiental. Amb aquest procés s'ha d'aconseguir una integració de les polítiques ambientals i de protecció del medi ambient en les decisions que es prenen en el Pla previ a la seva autorització. Un aspecte fonamental és la participació ciutadana i dels agents socials i econòmics durant el procediment.

El DIE es redacta i tramita d'acord al marc legal vigent en matèria d'avaluació ambiental estratègica, regulada per les següents disposicions de caràcter general:

- En l'àmbit europeu, la Directiva 2001/42/CE, de 27 de juny, del Parlament europeu i Consell, relativa a l'avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient.
- En l'àmbit estatal, la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.
- A Catalunya, la Llei 6/2009, de 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes, i la Disposició addicional vuitena de la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica.

Cal tenir en compte també, les modificacions introduïdes en la Llei 6/2009 pels articles 21 al 24 de la Llei 10/2011, del 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa.

D'acord amb la Llei 16/2015, de 21 de juliol, mentre no s'aprova l'adaptació normativa de la Llei 6/2009, del 28 d'abril, a la normativa bàsica continguda a la Llei de l'Estat 21/2013, de 9 de desembre, s'han d'aplicar les prescripcions de la Llei 6/2009 que no contradiguin l'esmentada normativa bàsica, d'acord amb les regles contingudes en la disposició addicional 8a. de la Llei 16/2015.

El POUM és objecte d'Avaluació Ambiental Estratègica Ordinària d'acord a la Llei 21/2013, d'avaluació ambiental i la Llei 16/2015, Disposició addicional vuitena en el seu apartat 6.a) primer. D'altra banda, l'avaluació ambiental estratègica s'integra en la tramitació urbanística del POUM seguint el procediment establert en la següent legislació:

- Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme. DOGC núm. 5686, de 5.08.2010.
- Llei 3/2012, del 22 de febrer, de Modificació del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost. DOGC núm. 6077, de 29.02.2012.
- Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme. DOGC núm. 4682, de 24.07.2006 (sobretot els articles 70, 100, 106 i 115 i la disposició transitòria dotzena).

El procediment d'Avaluació Ambiental Estratègica Ordinària requereix la formulació d'un conjunt de documents ambientals associats als documents urbanístics del pla, respecte els quals l'òrgan ambiental emetrà informes per culminar amb la Declaració Ambiental Estratègica, tal i com es resumeix a continuació.

AVALUACIÓ AMBIENTAL ESTRATÈGICA ORDINÀRIA DEL PLA		
EQUIP REDACTOR DELS DOCUMENTS AMBIENTALS	EQUIP REDACTOR DELS DOCUMENTS URBANÍSTICS	ÒRGAN AMBIENTAL
Document Inicial Estratègic (DIE)	Avanç de POUM	Document d'Abast
Estudi Ambiental Estratègic (EAE)	POUM per a l'aprovació inicial	Informe sobre l'aprovació inicial
Estudi Ambiental Estratègic actualitzat Document Resum (DR) sobre la integració dels aspectes ambientals	POUM per a l'aprovació provisional	Declaració Ambiental Estratègica

El vigent Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya (TRLU), amb les determinacions introduïdes per la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, i per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, de modificació del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost,

en el seu article 86 bis incorpora les prescripcions per al procediment d'avaluació ambiental dels instruments de planejament urbanístic. Aquest article comporta les següents actuacions:

- L'elaboració, per l'òrgan o la persona que promogui el pla, d'un document inicial estratègic i el seu lliurament a l'òrgan ambiental per a que emeti el document d'abast, havent efectuat les consultes necessàries. La direcció general competent en matèria d'ordenació del territori i d'urbanisme ha d'elaborar l'informe territorial i urbanístic sobre l'avanç del pla, i l'ha de trametre a l'òrgan competent en matèria ambiental per a que l'incorpori al document d'abast.
- L'elaboració, per l'òrgan o la persona que promogui el pla, d'un estudi ambiental estratègic d'acord amb el document d'abast emès per l'òrgan ambiental.
- El tràmit de consultes a les administracions públiques afectades i a les persones interessades, conjuntament amb el tràmit d'informació pública del POUM aprovat inicialment, per un període mínim de quaranta-cinc dies.
- L'elaboració, per l'òrgan o la persona que promogui el pla, d'un document resum –abans denominat memòria ambiental–, amb l'acord de l'òrgan ambiental.
- La presa en consideració, en l'aprovació definitiva del pla, de l'estudi ambiental estratègic, del document de resum i de Declaració ambiental estratègica, emesa per l'òrgan ambiental.,
- La publicitat del pla aprovat definitivament, que ha de complir els requisits derivats de l'article 26 de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.

El present document analitza i valora els principals efectes i riscos ambientals derivats del desenvolupament del POUM; té per objecte identificar, descriure i avaluar els probables efectes significatius del Pla sobre el medi ambient; i s'ajusta a allò establert en l'article 70 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei, i conté tots els aspectes que determina l'article 18 de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental. A grans trets, aquests continguts són els següents:

- Identificació dels requeriments ambientals significatius en l'àmbit de planejament: aspectes i elements ambientalment rellevants, objectius de protecció ambiental aplicables, objectius i criteris ambientals adoptats en la redacció del pla, etc.
- Descripció i justificació ambiental de l'ordenació proposada. Mesures adoptades per al foment de l'eficiència energètica, l'estalvi de recursos i la millora del medi ambient.
- Identificació i avaluació dels probables efectes significatius de l'ordenació proposada sobre els diferents aspectes ambientals.
- Avaluació global del Pla i justificació del compliment dels objectius ambientals establerts.

Al llarg del document s'inclouen algunes recomanacions en clau salut que poden aportar millores i reforçar els arguments i les anàlisis realitzades de cara a les properes fases d'elaboració del POUM.

1.3. OBJECTIUS I JUSTIFICACIÓ DE L'AVANÇ DE POUM

L'Avanç de POUM de Sant Vicenç de Castellet es redacta amb l'objectiu de definir les línies estratègiques i els criteris urbanístics i territorials desitjats per a l'ordenació urbanística municipal, com a document previ i reglat del futur POUM, tot ajustant l'actual planejament general del municipi a les determinacions dels vigents marcs de planificació territorial, jurídic i conceptual.

Els objectius de l'Avanç de POUM incorporen aquells que són propis dels instruments de planejament territorial, del planejament sectorial i de la planificació estratègica, ja sigui econòmica, social o ambiental. En aquest sentit, l'Avanç de POUM de Sant Vicenç de Castellet fa seves i localitza territorialment amb una major precisió les determinacions dels següents instruments urbanístics:

- El Pla d'espais d'interès natural de Catalunya (PEIN).
- El Pla territorial de les Comarques Centrals (PTCC), aprovat definitivament el 16 de setembre de 2008, en desenvolupament del Pla territorial general de Catalunya.
- El Pla director urbanístic (PDU) del Pla del Bages, aprovat definitivament el 10 d'octubre de 2006, abans que ho fos el Pla territorial de les Comarques Centrals.
- Les lleis, normes i plans sectorials amb incidència al municipi: carreteres, aigües, prevenció d'incendis, patrimoni natural, arqueològic i arquitectònic, telecomunicacions, comerç, turisme, etc.

L'Avanç de POUM de Sant Vicenç de Castellet conté: els objectius generals del Pla; una síntesi de les diverses alternatives considerades; una síntesi dels criteris urbanístics, ambientals i socials; la descripció de les característiques bàsiques de la proposta d'ordenació; la justificació de l'alternativa escollida i el Document inicial estratègic.

El punt de partida per a l'elaboració de les estratègies i les propostes d'ordenació que conté l'Avanç de POUM és la documentació facilitada a l'equip redactor i l'elaboració que ha fet, posant el pes en els paràmetres bàsics que vinculen qualsevol ordenació urbanística:

- Qualitat i quantitat dels parcs urbans i els equipaments en relació al sostre potencial del planejament vigent i a la població resident.
- Evolució de la població, les tendències i les previsions per als propers anys.
- Evolució del parc d'habitatges, i la seva composició –habitatge principal, secundari o vacant-.
- Evolució de l'ocupació de sòls per activitat econòmica –comercial, industrial, etc.-.
- Grau i ritme de compliment de les previsions del planejament vigent, la Revisió del PGO de 1996.
- Limitacions que puguin suposar la normativa del PTCC pel que fa a l'extensió màxima de la nova urbanització.

Ateses les característiques del territori de Sant Vicenç de Castellet, l'Avanç de POUM aborda amb especial atenció els següents aspectes i la seva incidència sobre la qualitat del desenvolupament urbà:

- Avaluació de les necessitats de sòl urbanitzable del municipi.
- Avaluació de la reserva legal de zones verdes i equipaments comunitaris en relació al sostre edificable màxim. Així com de les necessitats de sistemes equipaments per donar resposta a les necessitats dels ciutadans.
- Característiques generals, dotació de serveis urbanístics i nivell de consolidació de les urbanitzacions situades en sòl no urbanitzable: Cal Xesc i el Raval Nou.
- Avaluació de les reserves d'habitatge protegit.
- Característiques de la normativa de les zones edificables residencials i revisió dels paràmetres.
- Risc d'inundació degut tan al riu Llobregat com a la riera de Castellet.
- Avaluació i revisió dels usos admesos en totes les classes de sòl.
- Avaluació dels accessos al nucli urbà i als polígons industrials així com la mobilitat interna, tant per a vianants com rodada, condicionada per les barreres que suposen les infraestructures que travessen el municipi.
- Avaluació de l'estat urbanístic dels sòls d'ús industrials

1.4. PLANEJAMENT VIGENT D'ABAST TERRITORIAL

1.4.1. Pla territorial parcial de les Comarques Centrals

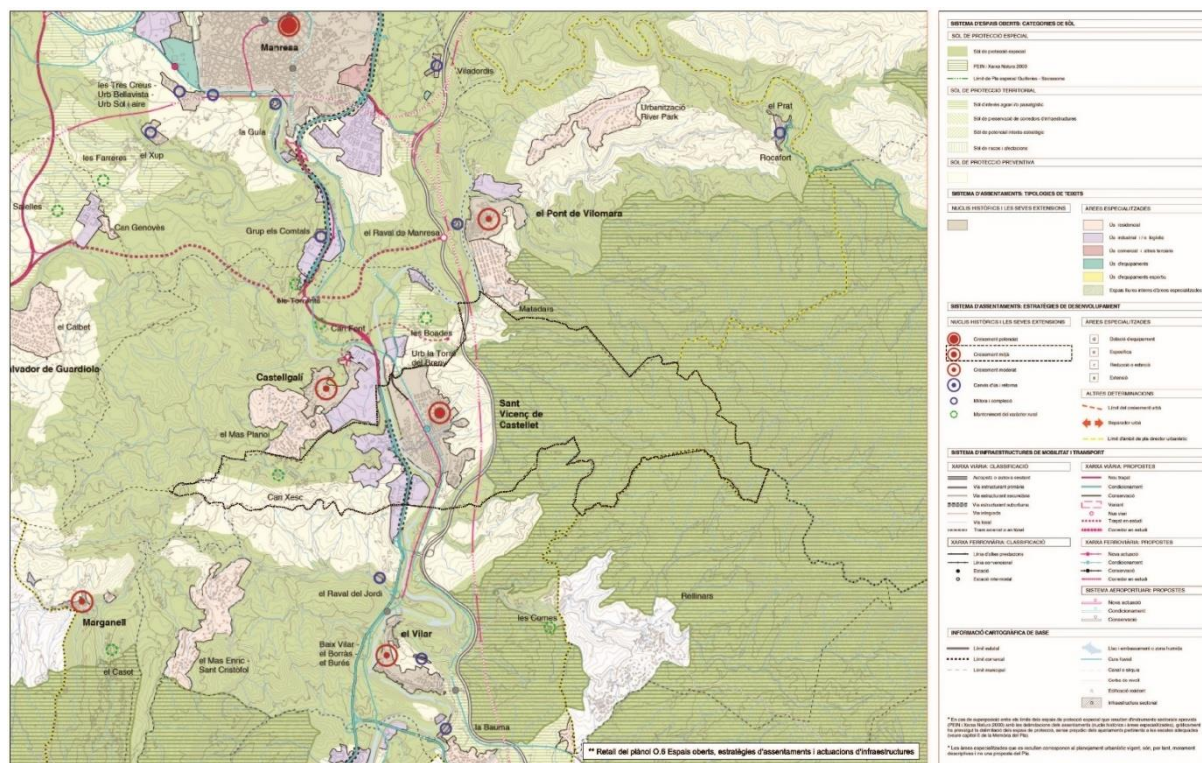
El Pla Territorial General de Catalunya aprovat per la Llei 1/1995, de 16 de març, modificada per la Llei 24/2001, de 31 de desembre, inclou el municipi de Sant Vicenç de Castellet dins l'àmbit territorial de les Comarques Centrals.

En data 16 de setembre de 2008, el Govern de Catalunya va aprovar definitivament el Pla territorial de les Comarques Centrals (PTCC). L'acord de Govern i la normativa del Pla van ser publicats en el DOGC núm. 5241, de 22 d'octubre de 2008.

Segons l'article 1.1 Objecte i àmbit d'aplicació, el PTCC ordena el territori de les comarques de l'Anoia, el Bages, el Berguedà, Osona i el Solsonès, que integren l'àmbit funcional de planificació delimitat pel Pla territorial general de Catalunya. Per aquest àmbit el Pla estableix determinacions que han de ser respectades i desenvolupades per les actuacions territorials, en especial les urbanístiques, les d'infraestructures de mobilitat, i les derivades de les polítiques de protecció del patrimoni ambiental, cultural, social i econòmic. El PTCC estructura les seves propostes en tres sistemes: el sistema d'espais oberts, el sistema d'assentaments i el sistema d'infraestructures de mobilitat.

Sistema d'espais oberts

A Sant Vicenç de Castellet, el PTCC considera la major part del sòl no urbanitzable com a sòl d'especial protecció. Atorga aquesta categoria als sòls al voltant del riu Llobregat. A l'est del riu, reconeix com a sòl d'especial protecció l'espai PEIN i Xarxa Natura 2000 de Sant Llorenç del Munt i l'Obac i els sòls al voltant del torrent del Rubió i al voltant del torrent de Can Joan Domingo. A l'oest del Llobregat, protegeix amb aquest tipus de sòl la vall de la riera de Castellet, incloent el cim de Castellet i les Muntanyes Russes. En aquesta vall el PTCC proposa mantenir el caràcter rural del conjunt de masies de Can Xesc.

PTPCC. Retall del plànol 0.6 Espais oberts, estratègies d'assentaments i actuacions d'infraestructures

El Pla atorga la categoria de protecció especial a aquells sòls no urbanitzables en què concorren valors que justifiquen un grau de protecció altament restrictiu de les possibilitats de transformació que els poguessin afectar. Aquesta categoria comprèn els espais que han estat protegits per la normativa sectorial com el Pla d'Espais d'Interès Natural i la Xarxa Natura 2000 i aquells sòls no urbanitzables que pels seus valors naturals o per la seva localització en el territori, es consideren els més adequats per a integrar una xarxa permanent i contínua d'espais oberts que ha de garantir la biodiversitat i vertebrar el conjunt d'espais oberts del territori amb els seus diferents caràcters i funcions.

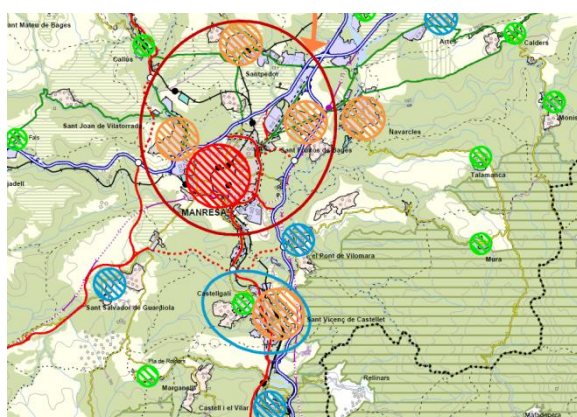
La categoria del sòl de protecció preventiva, està constituïda per aquells sòls, classificats com a no urbanitzables en el planejament urbanístic vigent, que no han estat inclosos en la protecció especial en la protecció territorial.

El Pla considera que cal protegir preventivament aquest sòl, sense perjudici que mitjançant el planejament d'ordenació urbanística municipal i en el marc de les estratègies que el pla estableix per a cada assentament, es puguin delimitar àrees per a ser urbanitzades i edificades, si escau.

Sistema d'assentaments

El sistema d'assentaments és una categoria propositiva bàsica del planejament territorial, sobre la qual el Pla aplica les estratègies de creixement, canvi d'ús i reforma interior, consolidació i millora urbana i manteniment del caràcter rural.

El PTCC considera que degut a les seves condicions de sòl i de connectivitat Sant Vicenç de Castellet pot tenir un creixement mitjà del seu nucli urbà. Seguint el què estableix l'article 3.7 de les normes d'ordenació territorial del PTCC l'extensió urbana màxima del teixit residencial que el Pla d'ordenació urbanística municipal podrà proposar serà de 66 ha, orientativament. L'extensió urbana màxima dels sòls destinats a activitats econòmiques que es trobin separats del nucli urbà serà de 16 ha. No obstant això, atès la classificació i la qualificació dels sòls urbans i urbanitzables situats a l'oest del riu Llobregat en el moment de l'aprovació del Pla territorial, aquest Pla els va considerar constitutius d'una àrea especialitzada d'ús industrial i/o logístic quin planejament no ha estat mai desenvolupat. Com s'assenyala a les normes (article 3.3.3) les delimitacions d'aquestes àrees que se senyalen en els Plànols d'ordenació tenen valor descriptiu de la realitat física o del planejament vigent –com és el cas-. El Pla territorial estableix per aquestes àrees que el tipus d'estratègia de desenvolupament serà la seva minimització.

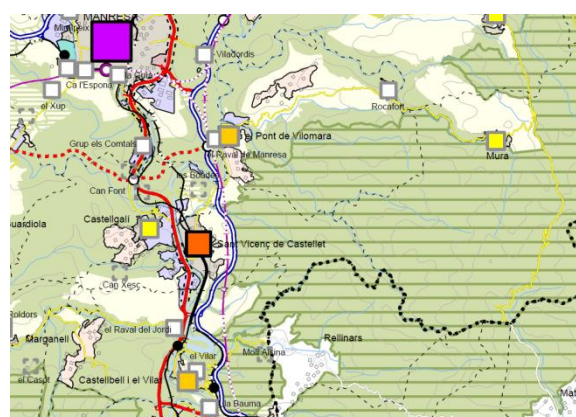
SISTEMA D'ASSENTAMENTS: ESTRUCTURA NODAL

NODES

- Polaritat territorial
- Polaritat comarcal
- Polaritat subcomarcal
- Polaritat municipal estructurant
- Polaritat municipal

NODES CONURBATS

- Polaritat comarcal
- Polaritat de 1er ordre
- Polaritat de 2on ordre
- Polaritat de 2on ordre - especialització residencial
- Polaritat nodes plurimunicipals

SISTEMA D'ASSENTAMENTS: ESTRUCTURA NODAL

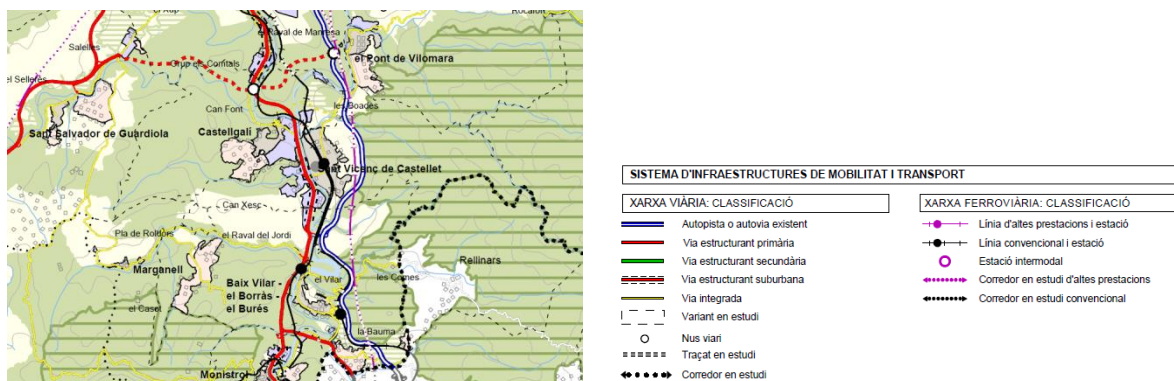
- Polaritat territorial
- Polaritat comarcal
- Polaritat subcomarcal I
- Polaritat subcomarcal II
- Polaritat subcomarcal III
- Polaritat municipal estructurant
- Polaritat municipal
- Petit nucli de població
- Petit nucli rural

PTCC. Plànols sistema d'assentaments: estructura nodal

Sistema d'infraestructures i mobilitat

Per a la xarxa viària de Sant Vicenç de Castellet el PTCC proposa el condicionament de la C-55. Ja en el terme municipal de Castellgalí proposa una connexió entre la C-55 i la BV-1229 que creua el riu Llobregat. Ja dins del Sistema urbà de Manresa, pel sud d'aquesta població es planteja una connexió de la C-37 amb la C-55 i la C-16 (corredor de la Riera de Cornet) que constituïria una variant sud-oest de la C-55 a Manresa.

Pel què fa a la xarxa ferroviària, el PTCC preveu un nou traçat de la línia de Ferrocarrils de la Generalitat (FGC) coincidint amb el de Renfe al seu pas per al municipi de Sant Vicenç de Castellet. Igualment proposa habilitar un intercanviador entre les línies de Renfe i FGC al municipi.

PTCC. Plànol d'infraestructures de mobilitat i transport

1.4.2. Pla director urbanístic del Pla del Bages

El 10 d'octubre de 2006, la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona (CTUB) aprova definitivament el Pla director urbanístic (PDU) del Pla de Bages. El PDU té la funció d'orientar i coordinar el planejament local per tal de fer front a les dinàmiques de transformació del territori i donar una resposta de conjunt a la problemàtica dels assentaments, les infraestructures i els espais oberts.

El PDU del Pla del Bages ordena el conjunt de la comarca, llevat de la major part del Moianès i del municipi de Cardona. Dóna les pautes per a coordinar l'ordenació urbanística de la comarca i, com la resta de plans directors de propòsit general, té com a finalitat establir determinacions sobre el desenvolupament sostenible del territori, la mobilitat de persones i mercaderies i el transport públic; les mesures de protecció del sòl no urbanitzable i els criteris per fer-ne una estructuració orgànica; la concreció de les grans infraestructures i la programació de polítiques supramunicipals de sòl i habitatge.

El Pla estudia els principals trets geomorfològics, geogràfics i hidrològics de l'àmbit, una anàlisi de l'agricultura, la ramaderia, la silvicultura, la mineria, els recursos culturals, els hàbitats naturals i espais protegits, i dels riscos amb més incidència territorial -subsidiària i inestabilitats gravitatòries, avingudes fluvials i incendis-.

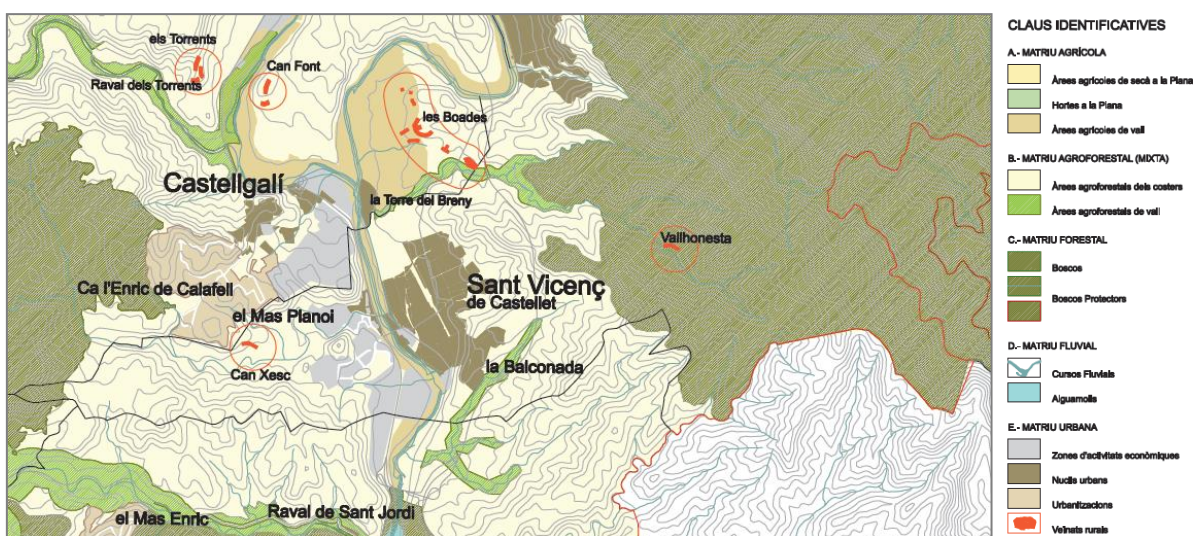
Aquest conjunt d'estudis relatius a la forma del territori va permetre establir la definició d'unes àrees de regulació homogènia que constituïen la base fonamental de l'estructura normativa del PDU i que es subdividien en les cinc categories següents:

- Matriu agrícola: àrees agrícoles de secà a la plana, hortes a la plana, àrees agrícoles de vall.
- Matriu agro-forestal (mixta): àrees agro-forestals dels costers i de vall.
- Matriu forestal: boscos, boscos protectors.
- Matriu fluvial: lleres de rius i rieres, aiguamolls.
- Matriu urbana: zones d'activitats econòmiques, nuclis urbans, veïnats rurals, urbanitzacions.

Per a cadascuna d'aquestes àrees es van definir les característiques específiques, els objectius perseguits i la seva contribució al model d'ordenació territorial. També s'establien alguns criteris de delimitació (que el planejament derivat podria ajustar), de desplegament, de gestió, i el règim bàsic d'usos i d'intervencions.

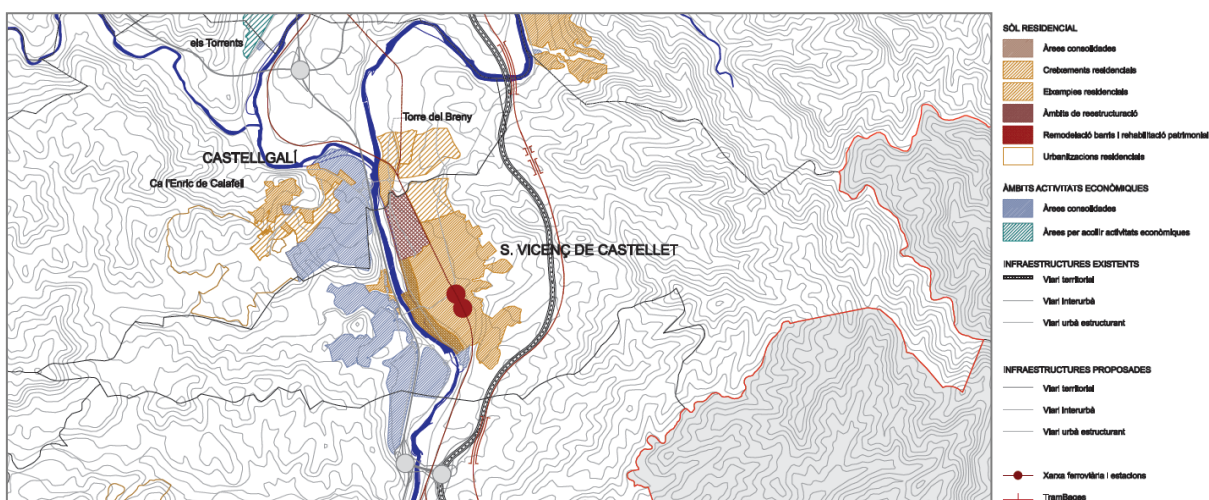
En el terme municipal de Sant Vicenç de Castellet el PDU protegeix com a matriu forestal -bosc- una gran part de l'espai PEIN i Xarxa Natura 2000, així com una petita zona a l'extrem oest. La franja al voltant del curs fluvial riu Llobregat es regula dins de l'àrea agrícola de Vall. La vall de la riera de Rubió i la del Can Jan Domingo es situen en àrees agro-forestals de Vall. La major part del sòl del municipi es regula dins de l'àrea agro-forestal dels costers. Incloent dins d'aquesta àrea els sòls urbanitzables al nord del nucli urbà (Can Costa) i el polígon industrial de La ceràmica.

Pel què fa als assentaments, es reconeixen el nucli urbà i les zones d'activitat econòmica a l'oest del riu Llobregat, tant les que estan en sòl urbà com els sectors en sòl urbanitzable. En el cas del Pla del Riu, el PDU reconeix la zona d'activitat econòmica en el terme municipal de Sant Vicenç de Castellet, però no la que pertany a Castellbell i el Vilar que va regular com a àrea agrícola de Vall. En el sòl no urbanitzable el PDU del Pla del Bages protegeix els veïnats rurals de Can Xesc i de Vallhonesta.

PDU del Pla del Bages. Plànol T21. Àrees de regulació homogènia

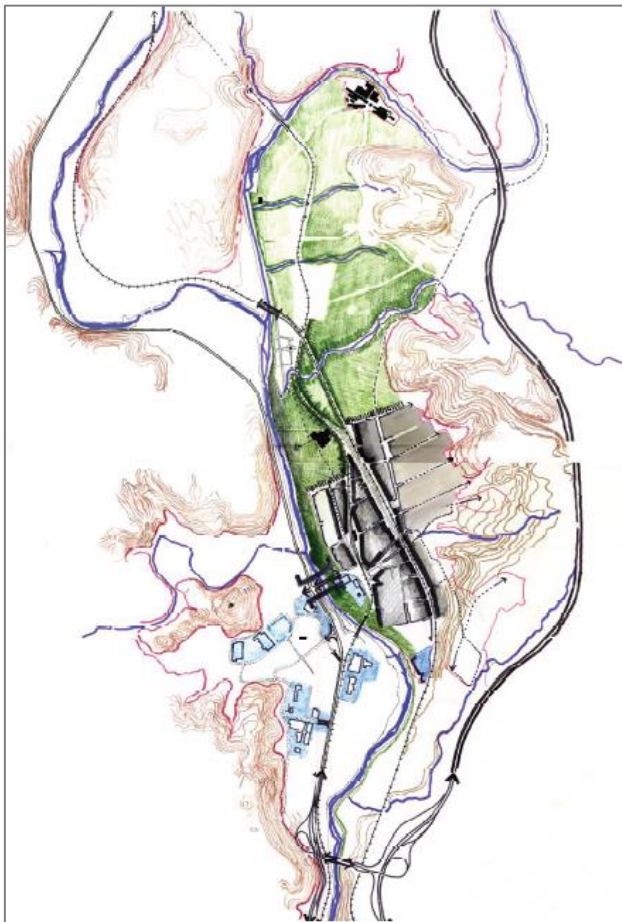
En el plànol A14. *Opcions de creixement*, el PDU proposa un àmbit de creixement residencial en el pla de Can Costa, corresponent amb el sector Residencial nord en sòl urbanitzable no programat (SUNP) del PGOU de Sant Vicenç de Castellet. En els sectors Entrevies (SUNP) i Industrial nord (SUP) els assenyalen com àmbits de reestructuració. Pel què fa al sòl urbà, es proposa un àmbit de remodelació de barris i reestructuració patrimonial en la franja del nucli urbà que fa de façana al riu Llobregat.

PDU del Pla del Bages. Plànol A14. Opcions de creixement

Propostes del PDU per a Sant Vicenç de Castellet

El PDU estableix per a Sant Vicenç de Castellet una sèrie de propostes atenent a la Valoració d'oportunitats.

PDU. Plànol A20. Esquemes d'ordenació per a Sant Vicenç de Castellet

En aquest esquema es posen de manifest qüestions bàsiques que es volen afrontar des del PDU de manera coordinada, com per exemple:

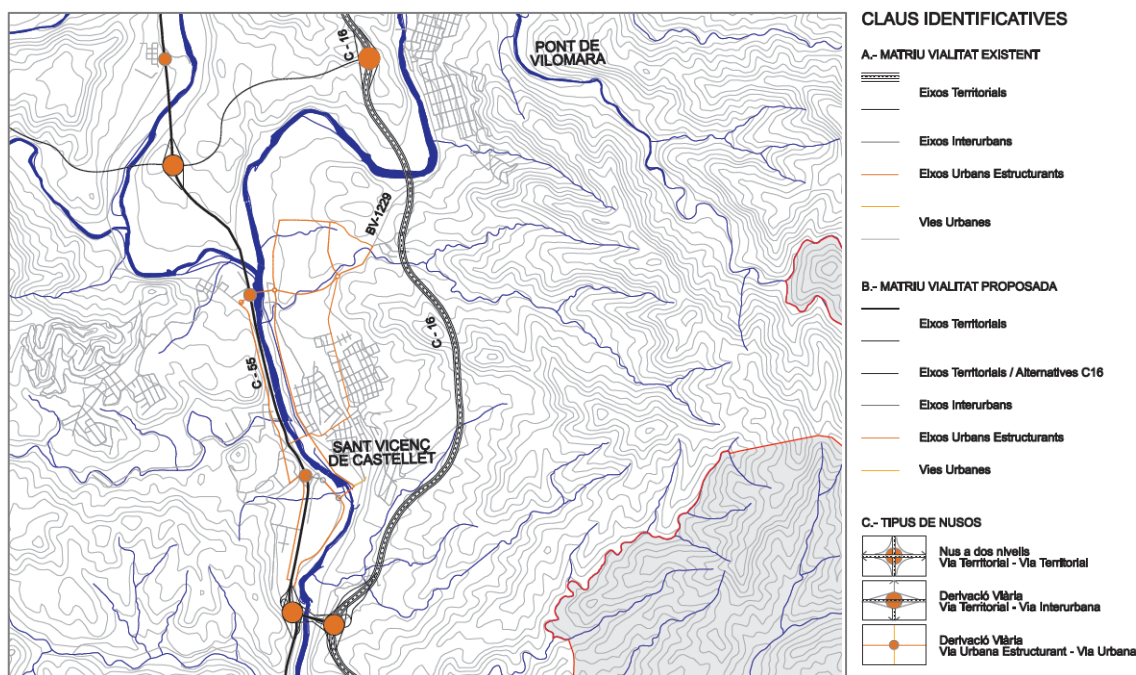
- La millora dels accessos a Sant Vicenç de Castellet. El Llobregat suposa una barrera natural que dificulta la connexió del nucli urbà amb la C-55. En l'actualitat existeix un únic pont que connecta ambdues riberes i que ha de resoldre els accessos al nucli urbà i la connexió amb les àrees industrials d'aquest municipi.
- La millora de la connexió entre els nuclis urbans de Castellgalí i Sant Vicenç de Castellet. Aquests dos nuclis poden assolir una major relació i complementarietat.
- Les línies dels FGC i la Renfe travessen el nucli urbà de Sant Vicenç de Castellet dividint-lo en tres parts. Això ha generat una fractura del teixit urbà que resulta desarticulat, amb escassa centralitat i amb poc ordre en el seu traçat. Però línies i estacions han d'entendre's com una oportunitat de futur, diu, precisament per reestructurar Sant Vicenç de Castellet a una nova escala.
- L'articulació dels polígons industrials. En aquest àmbit han proliferat els polígons industrials aïllats, sense estructura interna clara, sense dotacions ni serveis, encaixats en fondals i terrenys menys abruptes, en un context d'una difícil orografia. Aquests es situen a ponent del nucli urbà i depenent de connexions umbilicals amb la C-55.
- La construcció de les façanes fluvials. El Llobregat té un considerable potencial com a articulador de l'estructura d'espais lliures en aquest àmbit. El diàleg entre els nuclis urbans i el riu és gairebé inexistent, ja que les seves vores han estat lloc d'instal·lació de naus i magatzems, força d'elles avui abandonades, o d'ocupació irregular amb hortes. Recuperar aquestes façanes i estructurar el conjunt d'espais lliures (urbans i rurals) és una de les apostes claus d'aquest PDU.

Respecte el sistema d'espais lliures, una xarxa de parcs en forma de pinta articulen el nou sistema urbà i tenen com a funció generar una transició entre l'entorn natural i els àmbits urbans propers -Sant Vicenç de Castellet, Castellgalí i el Pont de Vilomara-. El planejament municipal haurà d'incorporar:

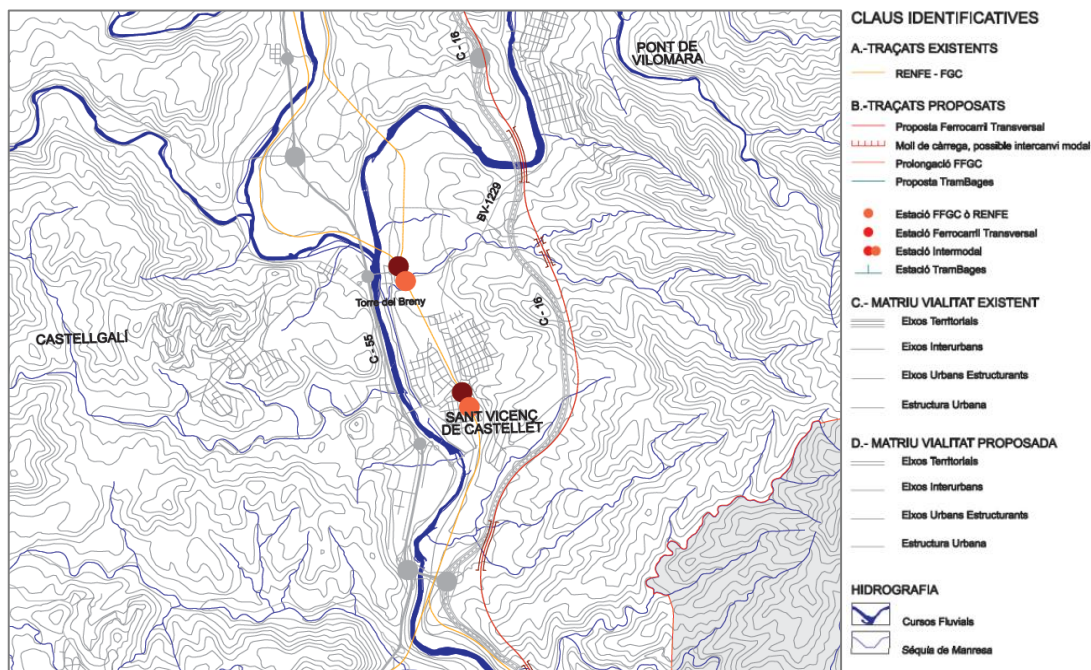
- Un parc com a transició entre l'eix del Llobregat i la façana urbana de Sant Vicenç de Castellet.
- El parc del Riu Llobregat com espai d'oportunitat en la configuració i renovació de la façana urbana.
- Els parcs de les rieres com a corredors paisatgístics alhora que part d'un sistema d'avingudes, articulant els nous creixements i el territori.
- "La nova centralitat de la ciutat", un nou espai cívic de Sant Vicenç de Castellet que aprofita el soterrament del ferrocarril per activar un espai públic de reunió, el seu bulevard central.
- La vinculació la integració del parc del turó del Castell al sistema d'espais lliures a través d'una estructura de rambles.
- El parc natural rural del Raval de Boades que configura un espai de reserva, articulant l'encontre del Llobregat i el Cardener i afegint-hi les parcel·les agrícoles i els masos històrics d'aquest àmbit (fora del terme municipal de Sant Vicenç de Castellet).

Quant al sistema d'infraestructures, el planejament municipal haurà d'incorporar:

- La millora dels accessos a Sant Vicenç de Castellet: A través de la creació de dos nusos a nivell, que funcionaran com a punts d'accés des de la C-55 a la ciutat, per una adequada transició entre el trànsit segregat de les vies territorials amb les vies interurbanes i d'aquestes amb les locals. El primer d'ells, localitzat en la zona sud, genera l'oportunitat d'articular els polígons industrials de la zona oriental de Sant Vicenç de Castellet amb la C-55. El segon, al costat de Castellgalí, és l'oportunitat de millorar la connectivitat interurbana entre els municipis del Pont de Vilomara, Castellgalí i Sant Vicenç de Castellet.
- La ronda circumval·lació, que no només permetrà desviar els fluxos interurbans i de transport, sinó que, a més, donarà accés al nou sistema de parcs i equipaments supramunicipal. Es defineix com l'espai de transició entre la trama urbana i el medi natural, configurant-se en algun punt com a ronda-balcó cap al Llobregat.
- Un sistema d'avingudes i carrers, que creuarà transversalment el nou teixit urbà: connectant els teixits actualment desvinculats; allí es concentraran les dotacions del nou teixit mixt i es donarà accessibilitat al parc fluvial.
- La nova estació intermodal de Sant Vicenç de Castellet que permetrà l'intercanvi entre el ferrocarril i l'autobús comarcal, dotant el sector de gran accessibilitat a través del transport públic d'alta capacitat, a la Regió Metropolitana de Barcelona i als nous sistemes urbans de la Catalunya Central.

PDU del Pla del Bages. Plànol I17. Escenari 2026

PDU del Pla del Bages. Plànol I.18- Propostes ferroviari

Pel que fa al sistema d'assentaments, el planejament municipal haurà de respectar:

- Un creixement compacte, continu i contigu respecte als nuclis existents, configurant un sistema urbà que permeti mantenir la identitat de cada unitat.
- Es suggereix una densitat mitjana al voltant dels 60 hab/ha.
- La consolidació de la façana urbana de la ciutat, amb serveis i residència.
- Els nous teixits urbans dotaran d'estructura els assentaments actuals mitjançant: la integració de les diferents trames urbanes que avui estan desvinculades, l'ordenació de les activitats productives, que es localitzaran a l'altra banda de la ciutat, completant un nucli empresarial més qualificat i dotat de serveis.
- L'àrea de nova centralitat de Sant Vicenç de Castellet; l'estació intermodal es conformarà com un condensador d'activitats i permetrà articular la població dels tres municipis i els nous creixements.

1.4.3. Espais naturals protegits o zones de protecció

En el moment en què es va aprovar el Pla d'espais d'interès natural (PEIN) -l'any 1992-, la delimitació del PEIN de Sant Llorenç del Munt i l'Obac es correspon a la de la Declaració del Parc Natural del massís de Sant Llorenç del Munt i la serra de l'Obac (Decret 106/1987).

Posteriorment, en el marc de la Directiva d'hàbitats europea, es delimita l'àmbit de xarxa Natura 2000. Aquest àmbit és major que el del Parc Natural del massís de Sant Llorenç del Munt i la serra de l'Obac. Tenint en compte la Llei 12/2006, de mesures en matèria de medi ambient, al restar l'espai inclòs a la xarxa Natura 2000 l'àmbit s'integra al PEIN. La protecció d'aquests sòls es regula pels plans i directives que s'exposen a continuació.

Modificació del Pla especial de protecció del medi físic i del paisatge de l'espai natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. 19/06/1998

El Pla especial del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac va ser aprovat en data 24 de juliol de 1972 i publicada la seva aprovació en el BOE núm. 87 d'11 d'abril de 1973. Posteriorment, l'àmbit d'ordenació, el massís de Sant Llorenç i la serra de l'Obac, va ser declarat parc natural pel Decret 106/1987 de 20 de febrer de 1987 i publicada la modificació en el DOGC núm. 827 d'10 d'abril de 1987.

A partir del 1994 i a petició de diversos ajuntaments, la Diputació de Barcelona va iniciar una modificació del Pla especial, que en va comportar una notable ampliació. La seva aprovació definitiva va ser publicada al DOGC número 2721 del 9 de setembre de 1998.

Els sòls del municipi de Sant Vicenç de Castellet inclosos en el Pla especial s'ordenen com a zona d'interès natural. El capítol V de la seva normativa -articles 36 a 44- defineix la zona com a la integrada per sòls ocupats per espècies predominantment arbòries o arbustives, no característiques del conreu agrícola o objecte d'aquest, i els prats, erms, codines, cingles i per tots els altres components del paisatge natural. Igualment en regula els usos admesos, les condicions tècniques dels aprofitaments forestals, les condicions tècniques dels camins i pistes vinculats a la gestió forestal, les actuacions en terrenys forestals, els plans tècnics de gestió i millora forestal, els ajuts a la propietat forestal i als usos admesos a les edificacions.

Pla d'espais d'interès natural

D'acord amb la Llei 12/1985, de 14 de juny, d'espais naturals, el Pla d'espais d'interès natural és un pla territorial sectorial i estableix les determinacions necessàries per a la protecció bàsica dels espais naturals que hi són inclosos, d'acord amb els seus valors científics, ecològics, paisatgístics, culturals, socials, didàctics o recreatius -article 15-.

Amb aquesta finalitat, el PEIN inclou un apartat de Normes de protecció i regulació d'usos que són de compliment obligat en el seu àmbit. Aquestes Normes, que formen el document 3 del PEIN, van ser publicades en el DOGC, juntament amb el Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla d'espais d'interès natural.

Tanmateix cal tenir en compte que, posteriorment a l'any 1992, el règim de protecció aplicable en els espais del PEIN ha estat modificat o completat amb decrets de modificació o a través de la legislació sectorial aprovada posteriorment. En aquest sentit, pel que fa a la determinació del règim aplicable al PEIN cal remetre's a les normes aprovades l'any 1992 i a un conjunt de disposicions posteriors. S'estableixen unes directrius que marquen la planificació i la gestió de l'espai:

- La prohibició d'actuacions que impliquin modificacions o canvis essencials en determinades formacions vegetals o sistemes naturals -sistemes limnològics, vegetació de ribera, etc.-.
- La protecció de les aigües superficials i subterrànies.

Xarxa Natura 2000

El 21 de maig de 1992, la Unió Europea (UE) va aprovar la Directiva Hàbitats, o Directiva 92/43/CEE. L'annex I d'aquesta Directiva establia una relació d'hàbitats anomenats hàbitats d'interès comunitari (HIC). L'objectiu general de la Directiva Hàbitats és la conservació de la biodiversitat al territori de la Unió Europea (UE), mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i les espècies de flora i fauna silvestres. Per aconseguir-ho, estableix la creació d'una xarxa d'espais naturals protegits a escala europea, la Xarxa Natura 2000.

La xarxa Natura 2000 consta de dos tipus d'espais:

- ZEC: Zones d'especial conservació (la Generalitat proposa la llista de Llocs d'Importància Comunitària – LIC- que la Comissió europea aprova definitivament. Posteriorment, la Generalitat les declara com a ZEC)
- ZEPA: Zones d'especial protecció per a les aus (les aprova directament la Generalitat de Catalunya)

A Catalunya la Llei 12/2006, que modifica la Llei 12/1985, d'espais naturals, determina que tots els espais de la xarxa Natura 2000 (ZEC i ZEPA) s'inclouen automàticament al PEIN en el moment de la seva declaració.

El marc de la Directiva d'Hàbitats defineix un primer nivell de protecció i de gestió dels espais de la Xarxa Natura 2000. En una segona fase, aquesta gestió es concretarà mitjançant Plans especials o d'altres instruments de planificació específics per a cada espai o restringits a determinats hàbitats o espècies.

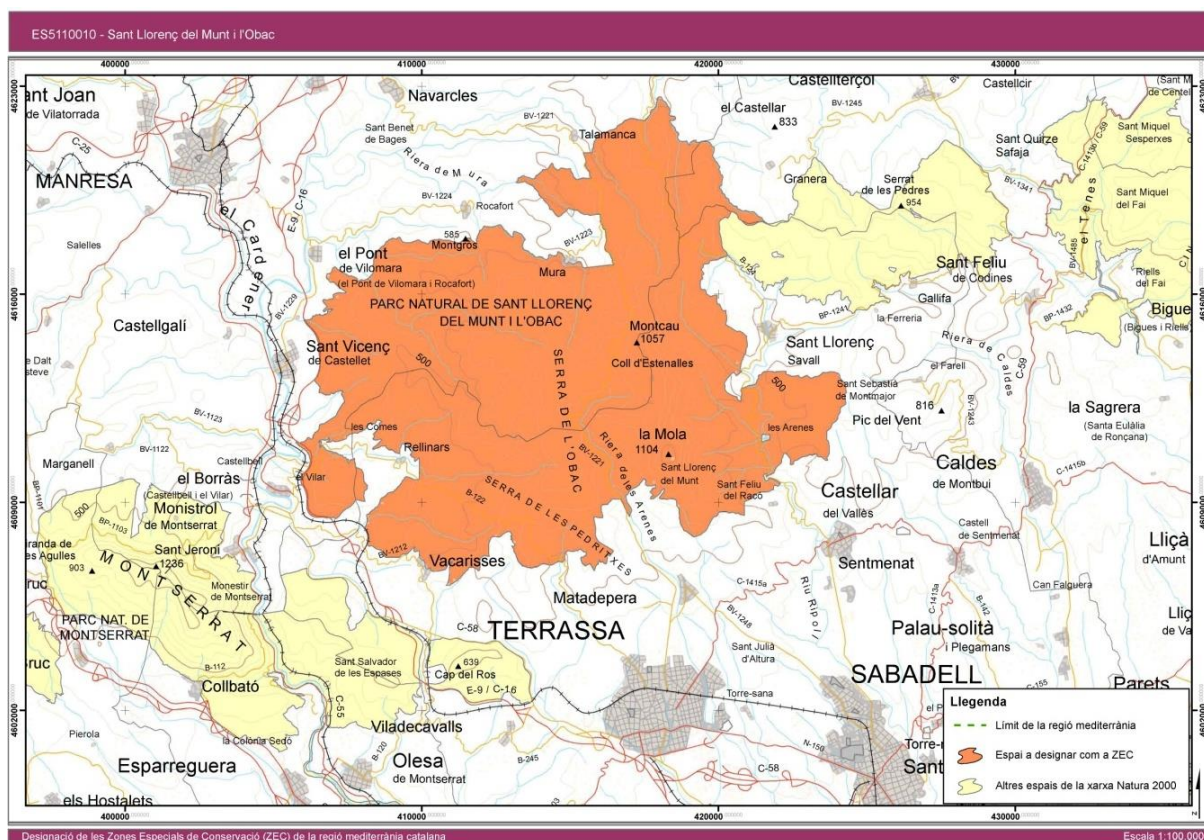
La Xarxa Natura 2000 estableix mesures transversals d'aplicació al conjunt de la regió mediterrània. Mesures de conservació de la geomorfologia de les basses i tolls temporals mediterranis, de control d'espècies exòtiques i de conservació de la vegetació aquàtica i riberal heliòfila. Gestió o restauració d'hàbitats o l'eliminació de riscos per a les espècies amenaçades.

Directrius de gestió de la Xarxa Natura 2000:

- Estimular la conservació i restauració de la vegetació herbàcia associada a les riberes.
- Regular les activitats turístiques, esportives i de lleure, prioritzant la conservació.
- Restringir l'accés en les àrees amb presència d'hàbitats i/o espècies d'interès comunitari.
- Aportar informació sobre les activitats d'educació ambiental per afavorir canvis d'actituds i afavorir la participació social en la conservació de d'hàbitats i espècies d'interès comunitari.
- Elaborar un manual de bones conductes per a visitants d'espais Natura 2000, perquè no afectin espècies protegides
- Identificar els trams de vies de comunicació especialment perillosos per a les espècies d'interès comunitari i reduir el risc d'atropellament.

L'espai de Xarxa Natura 2000 de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, correspon a la fitxa amb codi ES5110010 considerat un espai ZEC i ZEPA amb 16.082,8 ha de superfície, corresponents a la tipologia d'Espais de muntanya interior de la Regió Mediterrània.

A continuació s'adjunta la fitxa d'aquest espai indicant els seus hàbitats i espècies d'interès comunitari, així com els seus objectius de conservació.

Fitxa ZEC-ES5110010 de l'espai de Xarxa Natura 2000 de Sant Llorenç del Munt i l'Obac.

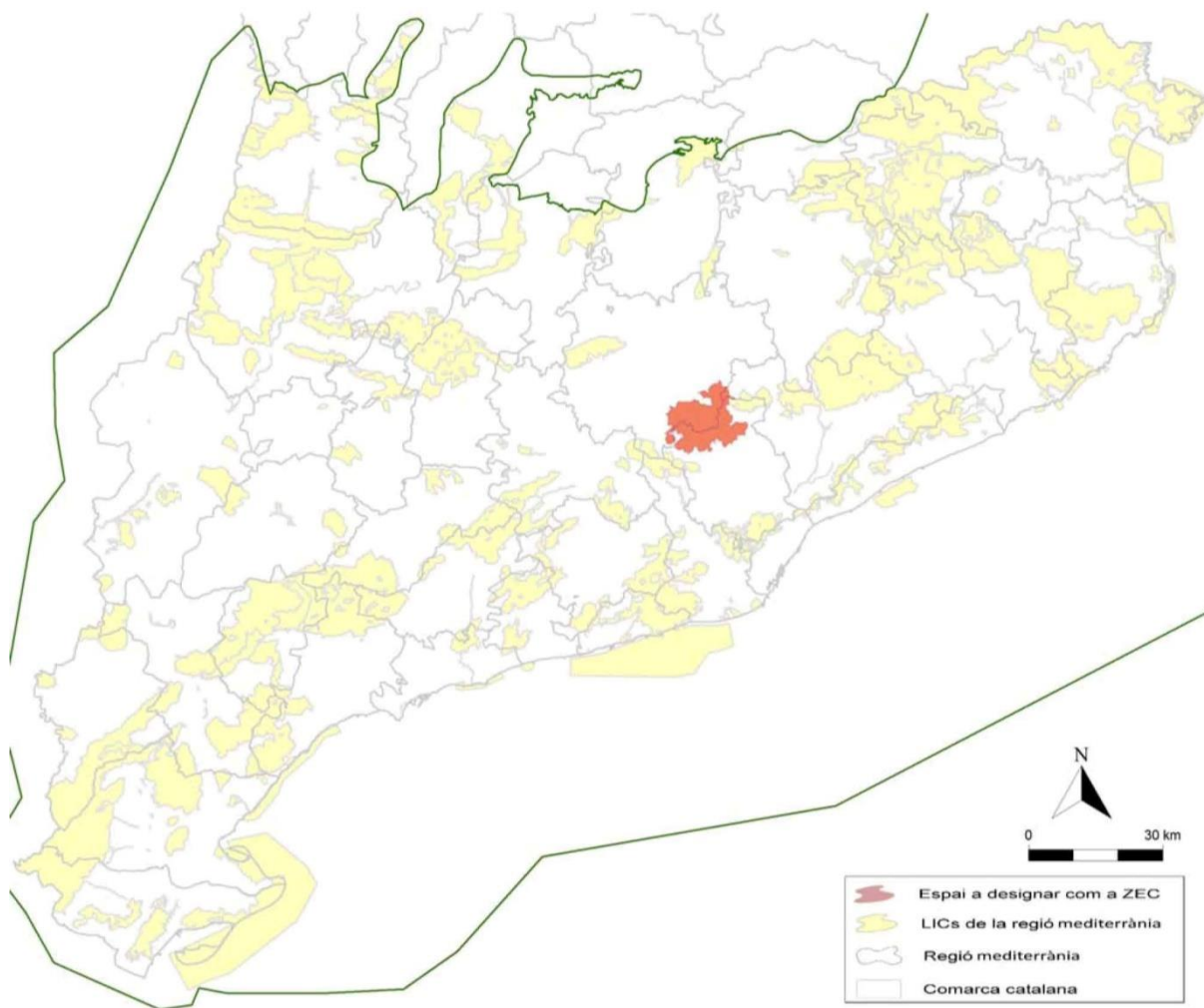
Font: Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya

ES5110010 Sant Llorenç del Munt i l'Obac

1. INFORMACIÓ GENERAL

Regió biogeogràfica: Regió Mediterrània Tipologia: Espais de muntanya interior Àmbit terrestre 16082,84 ha
Superfície LIC: 16082,8 ha Superfície ZEPA: 16082,8 ha Superfície en la regió: 16082,8 ha

Localització

Font: SENP (2011)

Descripció

Important conjunt orogràfic del qual sobresurten diferents blocs o queixals que no sobrepassen els 1.000 m d'altitud. Format per potents masses de conglomerats, en gran part calcaris, amb cims escarpats i vessants tallats, amb cingles i agulles separades de la paret per l'erosió de grans diàclasis. A l'espai poden diferenciar-se clarament dos dominis de vegetació: el de l'alzina litoral, ocupat en bona part per pinedes calcícoles de pi blanc, i el de l'alzinar d'interior o montà amb algunes obagues cobertes per boscos de caducifolis. La gran diversitat de biòtops, associada al manteniment de recursos tròfics i la conservació de la qualitat del medi, fa que el massís sigui un excepcional refugi per a moltes espècies de la fauna mediterrània.

Declaració de les Zones Especials de Conservació (ZEC) de la regió mediterrània a Catalunya

Espai de relleu original, amb gran quantitat de parets rocoses que possibiliten la presència d'abundants comunitats de vegetació rupícola i de fauna cavernícola. Bon representant d' ecosistemes mediterranis amb una notable diversitat del paisatge vegetal. Constitueix una de les zones importants de cria a Catalunya de *Hieraaetus fasciatus*.

Municipis inclosos en l'espai

CODI	Municipi	Superfície en l'espai
082917	Vacarisses	1359,27 ha
082798	Terrassa	769,21 ha
082779	Talamanca	594,41 ha
082628	Sant Vicenç de Castellet	878,68 ha
082233	Sant Llorenç Savall	1592,23 ha
081825	el Pont de Vilomara i Rocafort	1139,44 ha
081398	Mura	4314,4 ha
081287	Monistrol de Calders	325,69 ha
081206	Matadepera	1455,22 ha
080958	Granera	387,6 ha
080538	Castellbell i el Vilar	568,1 ha
080517	Castellar del Vallès	1281,8 ha
081799	Rellinars	1416,79 ha

Espais del Pla d'Espais d'Interès Natural

CODI	Nom
SLO	Sant Llorenç del Munt i l'Obac

Figures de protecció especial que inclou

Parc Natural del Massís de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac

2. HÀBITATS I ESPÈCIES D'INTERÈS COMUNITARI

Tipus d'Hàbitats d'interès comunitari presents en l'espai (Annex I de la Directiva 92/43, d'Hàbitats)

CODI	Nom	Dades presència	Element Clau	Superfície en l'espai	% sup. espai	% regió
3140	Aigües oligomesotròfiques calcàries amb vegetació bènica de <i>Chara</i> spp.	segura				
3150	Estany natural eutròfic amb vegetació natant (<i>Hydrocharition</i>) o poblaments submersos d'espigues d'aigua (<i>Potamion</i>)	segura				
3250	Rius mediterranis amb vegetació del <i>Glaucion flavi</i>	segura		0 ha	0	0
3260	Rius de terra baixa i de la muntanya mitjana amb vegetació submersa o parcialment flotant (<i>Ranunculion fluitantis</i> i <i>Callitriche-Batrachion</i>)	segura		0 ha	0	0
3270	Rius amb vores lloses colonitzades per herbassars nitròfils del <i>Chenopodium rubri</i> (p.p.) i del <i>Bidenton</i> (p.p.)	segura		1,5 ha	0	0,7
3280	Rius mediterranis permanents, amb gespes nitròfiles del <i>Paspalo-Agrostidion</i> orlades d'àlbers i salzes	segura		0 ha	0	0

ES5110010

5110	Boixedes xerotermòfiles permanents, dels vessants rocosos	segura				
5210	Màquies i garrigues amb <i>Juniperus</i> spp. arborescents, no dunars	segura		8,7 ha	0	0,2
6210	Prats -i fàcies emmatades- medieuropeus, seminatural, sobre substrat calcari (<i>Festuco-Brometea</i>)	segura				
6220*	Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (<i>Thero-Brachypodietalia</i>)	segura		103,6 ha	0,6	0,6
6420	Jonqueres i herbassars graminoides humits, mediterranis, del Molinio-Holoschoenion	segura		0,7 ha	0	0,2
6430	Herbassars higròfils, tant de marges i vorades com de l'alta muntanya	segura		0 ha	0	0
7220*	Fonts petrificants amb formació de traverti (<i>Cratoneurion commutati</i>)	segura				
8210	Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola	segura	Sí	1080,8 ha	6,7	5,9
8310	Coves no explotades pel turisme	segura	Sí			
9240	Rouredes ibèriques de roure valencià (<i>Quercus faginea</i>) i roure africà (<i>Quercus canariensis</i>)	segura		6 ha	0	0
92A0	Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera	segura		21,2 ha	0,1	0,3
9340	Alzinars i carrascars	segura	Sí	3546,5 ha	22	1,6
9380	Grevoledes	segura	Sí	1 localitat		16,7
9530*	Pinedes submediterrànies de pinassa (<i>Pinus nigra</i> subsp. <i>salzmannii</i>)	segura		163,1 ha	1	0,3
9540	Pinedes mediterrànies	segura	Sí	4140,3 ha	25,7	1,5

Espècies d'interès comunitari de presència segura en l'espai (Annex II de la Directiva 92/43, d'Hàbitats)

CODI	Nom	Element Clau	Superfície /Longitud en espai	% sup. espai	% sup. regió
1075	<i>Graellsia isabelae</i>		336 ha	2,1	0,1
1078	<i>Euplagia quadripunctaria</i>		2 n° UTM10		5
1083	<i>Lucanus cervus</i>		6 n° UTM10		9,7
1088	<i>Cerambyx cerdo</i>		2 n° UTM10		4,6
1092	<i>Austropotamobius pallipes</i>	Sí	5,1 km	1,2	0,5
1138	<i>Barbus meridionalis</i>		6,1 km		0,9
1221	<i>Mauremys leprosa</i>		4 n° UTM10		6,1
1303	<i>Rhinolophus hipposideros</i>		16083 ha	100	1,2
1304	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>		16083 ha	100	0,6
1305	<i>Rhinolophus euryale</i>		13219 ha	82,2	1,3
1310	<i>Miniopterus schreibersii</i>	Sí	4 n° UTM10		4,9

Declaració de les Zones Especials de Conservació (ZEC) de la regió mediterrània a Catalunya

1324	<i>Myotis myotis</i>	15805 ha	98,3	1,3
------	----------------------	----------	------	-----

Espècies d'interès comunitari de presència probable en l'espai (Annex II de la Directiva 92/43, d'Hàbitats)

CODI	Nom	Element Clau	Superfície /Longitud en l'espai	% sup. espai	% sup. regió
1065	<i>Euphydrias aurinia</i>		2 n° UTM10		4,2
1220	<i>Emys orbicularis</i>				
1307	<i>Myotis blythii</i>		1875,5 ha	11,7	0,3
1321	<i>Myotis emarginatus</i>		15428 ha	95,9	1,4

Abans d'aplicar alguna mesura de conservació per a aquestes espècies, s'ha de confirmar la seva presència en l'espai

3. CONSERVACIÓ

Objectiu marc:	Mantenir en un estat de conservació favorable els hàbitats i les poblacions de les espècies presents a l'espai
Objectius de conservació:	Assolir els objectius de conservació, principal i secundaris, definits a les fitxes corresponents als elements considerats com a Elements Clau

Mesures de conservació de possible aplicació a l'espai (abans d'aplicar-les cal assegurar que siguin necessàries en aquest espai concret ja que han estat definides per a preservar l'element al conjunt de la regió mediterrània)

Elements Clau	
<u>Gestió preventiva</u>	
- Avaluació i control de les actuacions que produeixin drenatges, captacions o que puguin impedir l'arribada d'aigua tant superficial com freàtica.	Austropotamobius pallipes
- Manteniment del cabal ecològic dels rius definit al Pla sectorial corresponent, en especial en els trams regulats, evitant la substracció d'aigua en períodes que no es mantingui aquest cabal.	Austropotamobius pallipes
- Protecció íntegra de les coves d'alt valor natural i geològic.	8310
- Regulació de l'extracció de pedra en zones rellevants amb presència d'espècies amenaçades.	8210
<u>Delimitació</u>	
- Creació d'una zona de protecció al voltant de les àrees més ben conservades de l'hàbitat, per l'esmortiment de possibles impactes.	9380
<u>Recuperació d'espècies amenaçades - reforços poblacionals</u>	
- Foment de la recuperació de poblacions extintes, mitjançant translocacions/reintroducció previ estudi detallat en zones on no hi hagi espècies al·lòctones competidores	Austropotamobius pallipes
<u>Control d'espècies exòtiques</u>	
- Control i eradicació puntual de poblacions de crancs de riu exòtics en zones amb presència de cranc autòcton i en zones properes	Austropotamobius pallipes
<u>Gestió o restauració d'ecosistemes /hàbitats</u>	
- Manteniment de les condicions fisicoquímiques de l'aigua adients	Austropotamobius pallipes

Restauració d'àrees degradades

- Restauració dels indrets més degradats del tipus d'hàbitat en base a una identificació i valoració de l'estat de conservació. 9380

Conservació de processos - geològics

- Regulació i control d'aquelles activitats que puguin generar una alteració del sistema exo-endocàrstic (extracció o alteració del curs d'aigua subterrània, etc.). 8310

Regulació de l'ús públic

- Ordenació dels usos turístics que puguin afectar l'hàbitat (equipaments, senders, etc.). 8210
- Ordenació i/o restricció d'accés als llocs d'interès per l'espècie (coves de cria i d'hivernada) *Miniopterus schreibersii*
- Regulació de l'escalada en zones rellevants de l'hàbitat amb presència d'espècies amenaçades. 8210
- Regulació de la presència humana a les coves. 8310

Aprofitament sostenible Forestal

- Adequació de les estassades de l'estrat arbustiu a estassades més selectives per tal d'evitar la tala d'espècies endèmiques, protegides o d'interès especial. 9340
- Control de les estassades de l'estrat arbustiu efectuades en motiu de la prevenció d'incendis per tal d'evitar l'eliminació excessiva del sotabosc i interfereixin amb el procés natural de successió cap a formacions més ben estructurades. 9340
9540
- Creació de zones forestades més madures, que garanteixin un equilibri entre les diferents classes d'edat, amb grans diàmetres i amb separació vertical de les copes dels arbres amb els estrats inferiors. 9540
- Foment de la gestió forestal dirigida al manteniment de la maduresa i naturalitat de la massa 9340
- Gestió mitjançant aclarides selectives de les àrees amb elevada densitat de matollars heliòfils, tant a l'interior com a la perifèria del bosc, per tal de reduir el risc d'incendi. 9340
9540
- Incorporació en els plans de gestió i ordenació forestal de la conservació de petits rodals madurs que tendeixin a evolució natural. 9340
- Manteniment d'un mínim de 5 a 10 arbres/ha de més de 40 dn i de més de 12 m d'alçària i a poder ser fins a 20 arbres/ha a evolució natural (sense tallar). 9540
- Programar en el temps les intervencions de gestió i millora forestal per tal que no afectin als processos ecològics de l'ecosistema i a la seva biodiversitat que no coincideixin en el període de màxim risc d'incendis 9340
9540
- Promoció d'una gestió forestal integrada i sostenible que compatibilitzi la producció forestal amb la conservació de la biodiversitat. 9340
9540
- Regulació de les estassades excessives que puguin derivar en la desaparició del sotabosc i malmetre l'hàbitat. 9340
9540

Aprofitament sostenible Ramader/Agrícola

- Ordenació de la càrrega ramadera amb l'objectiu d'assegurar la presència i conservació de l'hàbitat i evitar el tancament excessiu del sotabosc. 9340
9540

Declaració de les Zones Especials de Conservació (ZEC) de la regió mediterrània a Catalunya

- Ús de la ramaderia extensiva per controlar l'excés de sotabosc.

9340

9540

Prevenió i lluita contra incendis

- Foment de les accions de prevenció i extinció de grans incendis forestals.

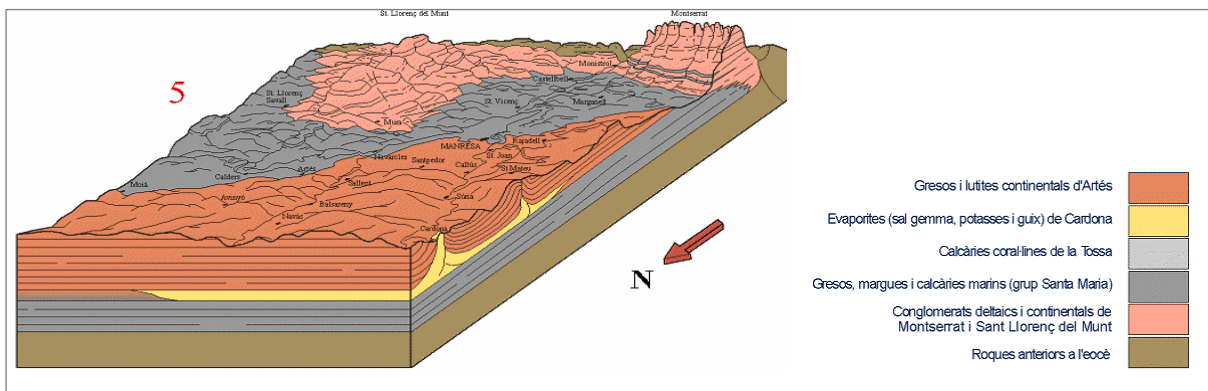
9540

ES5110010

2. ASPECTES RELLEVANTS DEL MEDI AMBIENT I LA SALUT

2.1. GEOLOGIA I GEOMORFOLOGIA

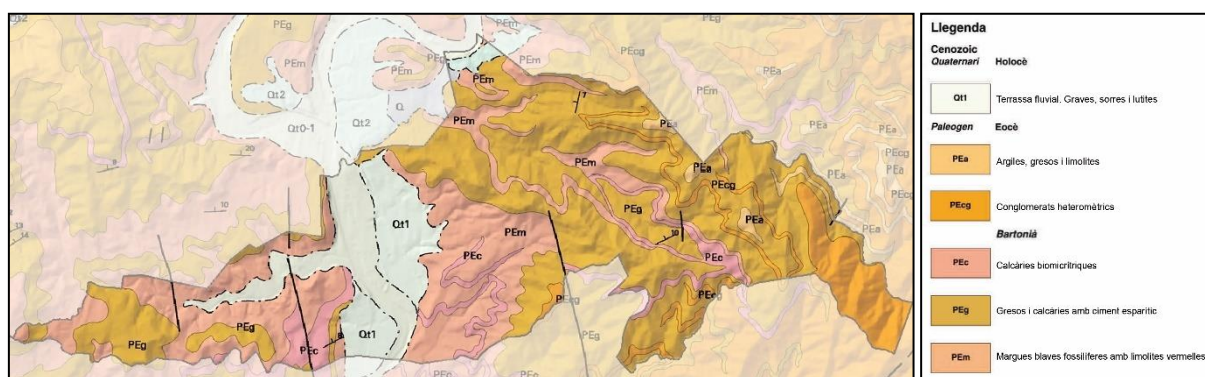
El context geomorfològic de Sant Vicenç de Castellet és la zona oriental de la conca terciària de l'Ebre, també anomenada depressió Central Catalana. Es tracta d'una regió de baixa altitud limitada al nord pels Pirineus, a l'est per la cadena Costanera Catalana i a l'oest i al sud per la cadena Ibèrica. Durant el Terciari, aquesta conca es va omplir de sediments procedents dels relleus que la limitaven. A la comarca hi afloren sobretot roques sedimentàries d'aquell període: conglomerats, roques sorrenques -gresos-, lutites -margues, argil·lites i limolites-, calcàries i, puntualment, evaporites -guixos i sal gemma-. La majoria de roques del Bages és de l'Eocè superior o de començaments de l'Oligocè. Prop dels rius, també hi trobem sediments detrítics molt més moderns, del Quaternari, com els que formen les graveres.

Geologia del Bages. Font: Institució Catalana d'Història Natural (ICHN)

Sant Vicenç de Castellet ocupa una àrea que conté materials del Paleogen, i bàsicament de l'Eocè. Al terme municipal els nivells que afloren estan constituïts per gresos, margues i calcaris marins. Puntualment, en zones de major pendent i amb un gruix de sòls d'alteració de certa entitat, es localitzen col·luvions, encara que en general són de poca extensió.

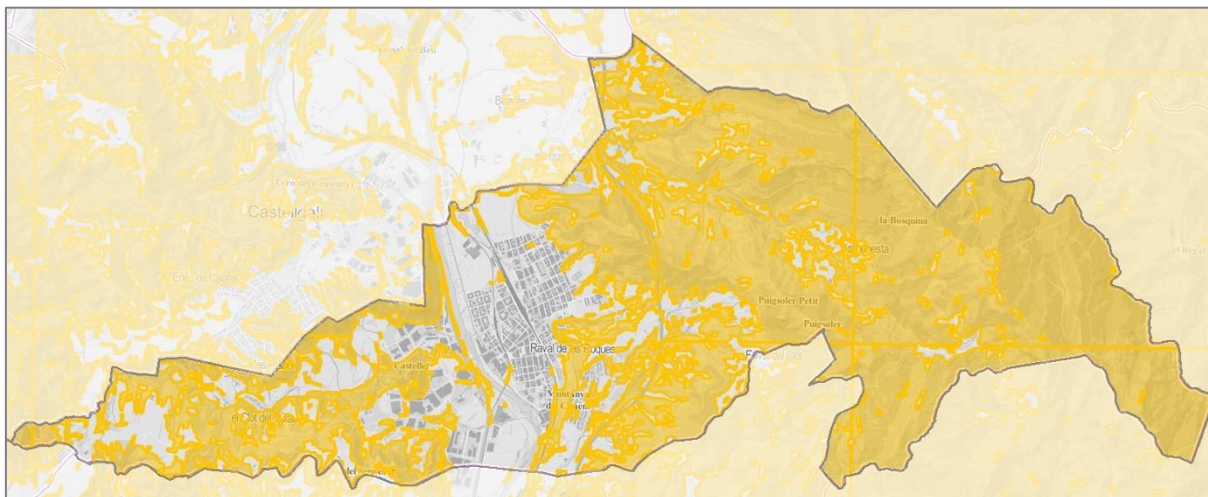
En les àrees properes a l'eix del Llobregat, apareixen materials al·luvials que es dipositen discordantment al damunt del terrenys eocens. Estructuralment, la sèrie eocena és monoclinal, amb suaus cabussaments cap el nord-oest. Diverses fractures amb direcció NNW-SSE, afecten a la sèrie de materials eocens. Aquestes fractures presenten una alineació paral·lela a l'eix del riu Llobregat.

Mapa geològic comarcal 1:50.000. Font: Elaboració pròpia a partir de les bases de l'ICGC

Més concretament, al municipi hi trobem la zona de Les Muntanyes Russes que és una formació geològica de margues blaves que han patit l'efecte erosiu de l'aigua. Aquesta formació es troba al peu del turó de Castellet, a la banda est d'aquest i a prop de la riera de Castellet, en una zona que té un interès natural notable. Aquestes margues blavenques són una singularitat característica del terme de Sant Vicenç de Castellet i les trobem en diferents zones del terme, essent les Muntanyes Russes la formació més gran en extensió i de formes.

La diferència altitudinal en recorreguts curts afavoreix que bona part del terme tingui un pendent superior al 20%. En el següent mapa, elaborat a partir del model digital d'elevacions 5x5 m de l'ICGC, s'indiquen -en groc- les àrees de l'àmbit municipal amb pendents superiors al 20%. La llei d'urbanisme insta a preservar de la urbanització els terrenys que tinguin pendents superiors al 20%, sempre i quan això no comporti la impossibilitat absoluta de creixement als nuclis de població existents.

Mapa de pendents superiors al 20%. Font: Elaboració pròpia a partir de les bases de l'ICGC

2.2. MODEL D'ORDENACIÓ I OCUPACIÓ DEL SÒL

Les cobertes de sòl de Sant Vicenç de Castellet han evolucionat d'una forma semblant a les d'altres indrets del Bages. Els camps de conreu han sofert un forta davallada, afavorint la superfície forestal i les superfícies improductives -vials, aparcaments, zones industrials i zones residencials-. Com succeeix a la resta de la comarca, la superfície de bosc i matollars ocupa la major part del municipi, seguida per la superfície que ocupen els conreus. En el cas de Sant Vicenç de Castellet la superfície ocupada pels conreus és del 17,76%, menor que a la resta del Bages -el 26,30%-.

Àmbit	Bosc dens	clar	Matollars	Prats	Improductiu natural	artificial	Conreus	Total
Bages	50.32 %	1.30 %	17.51 %	0.11 %	0.87 %	3.58 %	26.30 %	100 % 129.517 ha
Sant Vicenç de Castellet	22,95 %	2,79 %	42,90 %	0,50 %	1,54 %	11,56 %	17,76 %	100% 1.709 ha

Cobertes de sòl per municipis al Bages. 2000. Font: Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF)

La comarca del Bages mostra un bon equilibri entre els espais agrícoles: aproximadament un terç, són conreus -extensius de secà, de reg, vinya i fruiters de secà-; els altres dos terços són boscos, majoritàriament de pi blanc i, secundàriament, pinassa, brolles i matollars. En canvi Sant Vicenç de Castellet té menys d'un 18% d'espai d'ús agrícola, un domini de la coberta forestal, majoritàriament de matollars i amb menor proporció d'arbres. Una altra fet destacable és que només el 4% de la superfície total del Bages es troba urbanitzada o impermeabilitzada, mentre que a Sant Vicenç de Castellet s'assoleixen nivells d'ocupació del 12% del territori. Pel que fa a la superfície conreada, segons les dades de 2009 de l'Institut d'Estadística de Catalunya (INDESCAT), de les terres llaurades al municipi, els cultius herbacis són els que predominen. A continuació es presenten les superfícies de cada classe d'aprofitament:

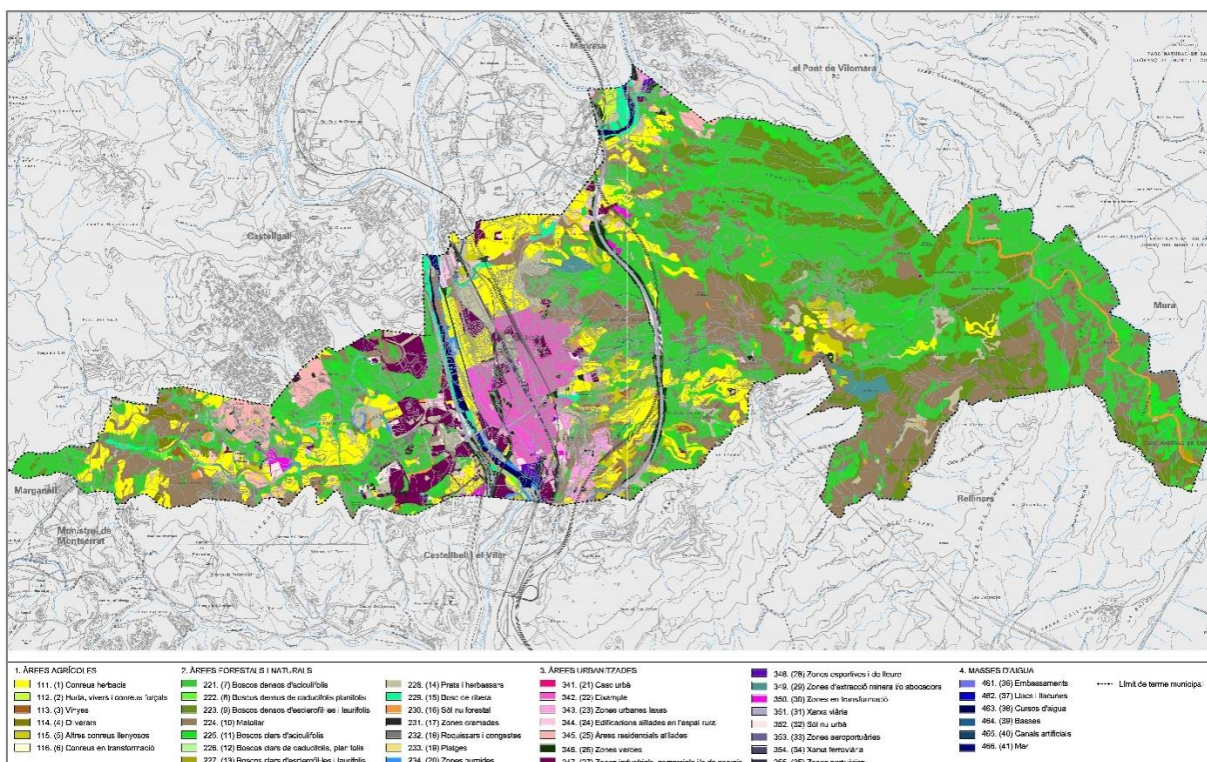
Tipus de conreu	Sant Vicenç de Castellet (ha)	Bages (ha)
Herbacis	107	25.870
Fruiters	11	233
Olivera	4	291
Vinya	1	420
Altres	0	39
Total	124	26.853

Terres llaurades. Per tipus de conreu. Hectàrees. 2009. Font: INDESCAT

Pel que fa a l'activitat agropecuària, la ramaderia es veu complementada pels conreus d'hortalisses, l'olivera, els presseguers i els ametllers. La major part del sòl agrícola que resta al municipi es troba emparat per la categoria de sòl no urbanitzable. Es tracta de conreus quina mida de les parcel·les és petita o mitjana, disseminats per les valls del torrent del Rubió, de Can Joan Domingo i de la riera de Castellet. Malgrat la seva escassetat i en alguns casos, la seva reduïda dimensió, tal i com ja s'esmenta en el PDU del Pla del Bages, el seu paper és molt important ja que suposa una diversificació paisatgística, una gestió efectiva del territori forestal i, eventualment, la fixació presència humana sobre el territori. Això comporta beneficis pel que fa a la prevenció d'incendis i a la degradació ambiental. En aquest sentit la normativa de l'esmentat PDU contempla el manteniment del mosaic agro-forestal.

A la plana però, una extensió apreciable d'aquests sòls agrícoles es troba classificat actualment com a sòl urbanitzable. És el cas de Can Costa i del Pla del Riu. En tractar-se dels darrers espais oberts amb aquestes característiques, el futur POUM haurà de considerar l'opció de classificació urbanística d'aquests sòls que sigui més ponderada en termes d'equilibri socio-ambiental.

L'explotació de les pedreres situades al voltant del poble té una gran tradició i un extraordinari valor econòmic. La pedra de Sant Vicenç -calcària i blava- té fama i acceptació per part d'arquitectes i constructors; brunyida, té un aspecte de marbre negre, molt decoratiu. També s'extreu pedra sorrenca, d'una qualitat inferior.

Usos i cobertes del sòl. Font: Elaboració pròpia a partir de les bases de l'ICGC

Recomanació en clau de salut: Analitzar el model general d'implantació urbana del municipi (densitat) tenint en compte les millores ambientals i també de salut dels desenvolupaments urbanístics compactes respecte dels de dispersió (urban sprawl). Cal tenir en compte que existeixen associacions consistents entre els nivells d'activitat física i la densitat residencial, per exemple. El model d'ocupació del sol condiciona la mobilitat quotidiana de la població i estils de vida més actius o més sedentaris

2.3. CLIMATOLOGIA I CICLE DE L'AIGUA

2.3.1. Climatologia

La climatologia de la comarca del Bages està determinada per la disposició del relleu i pel caràcter de les pertorbacions. El clima és divers però de caràcter mediterrani, de tipus continental de baixa altitud, caracteritzat per una notable oscil·lació tèrmica. Tot i això, a Sant Vicenç de Catellet la seva influència marítima fa que la oscil·lació tèrmica no sigui tan acusada, amb una amplitud tèrmica anual alta, de fins a 20°C. Les temperatures màximes oscil·len entre els 35 i 38°C durant els mesos de juliol i agost; i les mínimes de -7 a -9°C, de desembre a gener. La temperatura mitjana anual oscil·la al voltant dels 14,3°C.

Els vents predominants són els de sud –marinada- seguit del N-NE. La marinada arriba a primeres hores de la tarda. La velocitat mitjana de vent per hora té variacions estacionals lleus en el transcurs de l'any. La part més ventosa de l'any va de desembre a maig, amb una velocitat mitjana de vent de més de 11,0 quilòmetres per hora. El temps més calmat de l'any va de maig a desembre, amb una velocitat mitjana de vent de 9,8 quilòmetres per hora.

La precipitació mitjana anual al municipi es pot situar al voltant dels 550 mm, essent els mesos més plujosos el setembre i l'octubre, amb valors d'uns 64 mm, i els més secs el febrer i el juliol amb valors al voltant dels 25 mm.

Les tendències climàtiques actuals, determinades amb dades de l'Agència Estatal de Meteorologia (AEMET), indiquen un augment de les temperatures i un descens de les precipitacions, així segons els darrers anys, la temperatura mitjana anual és de 16,6°C i la precipitació anual oscil·la als voltants del 500 mm. L'evapotranspiració potencial anual és superior als 1000 mm.

2.3.2. Hidrologia

En el marc de la divisió territorial hidràulica de Catalunya, Sant Vicenç de Castellet es troba dins la conca hidrogràfica del Llobregat que, alhora, forma part de les Conques internes de Catalunya. El Llobregat -juntament amb el Cardener- és l'eix hídric estructurador del Pla de Bages i abasta uns 156 kilòmetres de recorregut dins la comarca. Gairebé totes les aigües que arriben al terme municipal són canalitzades pel riu Llobregat que travessa el municipi de nord a sud per la part central. Els diversos cursos hídrics que drenen el municipi hi aboquen les seves aigües: de est a oest -els torrents del Rubió i de Can Joan Domingo- i de oest a est -la riera de Castellet i el torrent de Les Vives-.

El Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya (PGDCFC) és l'eina que ha de determinar les accions i les mesures necessàries per desenvolupar els objectius de la planificació hidrològica del districte de conca fluvial de Catalunya. El seu àmbit territorial està constituït per les conques internes i per les aigües subterrànies i costaneres associades.

2.3.3. Qualitat de les aigües superficials

Aquest apartat es desenvolupa a partir de l'avaluació de l'estat de les masses d'aigua elaborada per l'ACA i s'obté de l'execució del Programa de seguiment i control (PSiC) que l'ACA duu a terme a les masses d'aigua de tot Catalunya.

El PSiC analitza diversos elements de qualitat en funció de la categoria de massa d'aigua avaluada -rius, estany, embassaments, aigües de transició, aigües costaneres o aigües subterrànies-. Així, per a les aigües superficials -continentals, de transició o costaneres- estableix l'estat ecològic a través de l'avaluació dels elements biològics, mitjançant indicadors biològics de qualitat -invertebrats bentònics, algues, macròfits, peixos, etc.-. Alhora, també s'analitzen diversos elements fisicoquímics -nutrients, salinitat, pH, temperatura, càrrega orgànica, etc.-, i elements hidromorfològics -alteració de cabals, continuïtat o la morfologia- que condicionen els elements biològics.

L'estat ecològic es combina amb l'anàlisi de l'estat químic, mesurat a través de l'anàlisi de contaminants persistents i bioacumulables -substàncies prioritàries, prioritàries perilloses i contaminants preferents- que podem trobar tant en aigua, com també bioacumulats en peixos o en sediments. La combinació de l'estat ecològic i de l'estat químic determina l'estat general de les masses d'aigua superficials. D'acord amb les dades de valoració de l'estat de les masses d'aigua disponible a la pàgina web de l'ACA a l'entorn de l'àmbit estudiat es descriuen a continuació els resultats per al riu Llobregat:

El Llobregat presenta un estat general dolent al tram comprès entre la confluència del Cardener i l'EDAR de Monistrol de Montserrat. El seu estat ecològic i la seva qualitat biològica estan valorats de dolents. En part, la valoració és deguda a que la presència de peixos obté un valor inferior a bo, però també és degut a que la presència de macro invertebrats i diatomees és mediocre. La qualitat fisicoquímica obté una valoració inferior a bo a causa de l'elevada concentració mitjana de clorurs i l'elevada conductivitat mitjana. En canvi, pel que fa a la concentració d'amoni, nitrats i fosfats, la valoració és bona.

Codi	Nom massa d'aigua	Estat general	Estat ecològic	Qualitat biològica	Qualitat fisicoquímica	Estat químic
1000710	El Llobregat des de la confluència del Cardener fins a l'EDAR de Monistrol de Montserrat	Dolent	Dolent	Dolent	Inferior a bo	Bo

Diagnosi de la qualitat de les aigües superficials

Font: ACA. Programa de mesures del Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya 2016-2021. Annex III

2.3.4. Hidrologia subterrània

D'acord amb el Mapa d'Àrees Hidrogeològiques de Catalunya de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC) el municipi estudiat es situa en el sector segon, d'àrees centrals, que comprèn les àrees associades al material paleogen de la depressió central. S'hi diferencien un total d'onze àrees numerades del 201 al 212. Sant Vicenç de Castellet es troba situat dins de la conca hidrogràfica del Llobregat, a l'Àrea hidrogeològica mesozoica i terciària del Llobregat-Congost (204). Des d'aquest punt de vista, es diferencien dos tipus d'aqüífers:

- *Aqüífers associats als materials quaternaris.* Correspon a la massa d'aigua número 11 (A20 segons el Mapa d'Àrees hidrogeològiques de Catalunya, 1:250.000, ICGC). Bàsicament estan localitzats a les terrasses del riu Llobregat i presenten una permeabilitat mitja-alta a les zones on són abundants els materials grollers amb poca presència de fins. La recàrrega és directa per aigua de pluja i presenten connectivitat lateral amb el riu Llobregat. La seva explotació mitjançant pous és poc significativa.

L'aqüífer al·luvial del Llobregat i del Cardener (Llobregat-Congost) (codi 204A01) és un aquífer superficial de comportament lliure amb porositat de tipus intergranular, format principalment per graves, sorres i llims d'extensió i continuïtat limitades. Es considera coma part d'aquest aquífer la part alterada superficial del basament terciari, que presenta un comportament hidràulic similar de tipus lliure. La potència màxima coneguda és d'uns 11 m.

La recàrrega es produeix per flux subterrani des dels aquífers locals en medis de baixa permeabilitat dels detrítics paleògens del Llobregat-Congost (ALDPLC). Llevat de la zona de Castellgalí, on la relació s'inverteix per explotació de l'aqüífer ALDPLC, per infiltració d'aigua de pluja, per pèrdues de les xarxes d'abastament i sanejament als sectors de Manresa, Castellgalí i Sant Vicenç de Castellet i per retorns de reg. La relació amb els rius Llobregat i Cardener es troba condicionada per l'existència de rescloses; aigües amunt es produeix infiltració procedent del riu, mentre que aigües avall es produeix descàrrega cap al riu. La descàrrega de l'aqüífer es produeix també per flux en direcció sud a través del propi al·luvial i molt localment per extraccions.

- *Aqüífers associats a materials eocens* (E20-C20 segons el Mapa d'Àrees hidrogeològiques de Catalunya, 1:250.000, ICG). No corresponen a cap massa d'aigua. Bàsicament són permeables per fissuració però no donen lloc a cap aquífer important. Correspon a formacions de margues i calcàries a l'est i a l'oest del curs fluvial.

Els aqüífers locals en medi de baixa permeabilitat dels detrítics paleògens del Llobregat-Congost (codi 204E21) són un conjunt d'aqüífers sense continuïtat espacial i d'extensió limitada, de comportament confinat, semi confinat i lliure. Constituïts per una alternança de conglomerats i bretxes, gresos, lutites, calcàries i margues, el conjunt presenta una porositat per fissuració que es troba més desenvolupada en alguns nivells de conglomerats i gresos i una porositat mixta per fissuració-carstificació desenvolupada en nivells conglomerats de clasts predominantment carbonatats. Es tracta d'una superposició d'aqüífers amb interconnexions hidràuliques locals. La base dels nivells permeables coneguts s'estima en uns 350 metres de profunditat.

La recàrrega es produeix principalment per infiltració d'aigua de pluja. La descàrrega es produeix per transferència subterrània a l'aqüífer al·luvial del Llobregat i del Cardener (AALC), per extraccions, a través de fons i cap a cursos d'aigua superficial com per exemple la riera de Mura.

L'ACA ha delimitat les masses d'aigua subterrànies seguint les instruccions de la Directiva Marc de l'Aigua. La Directiva exigeix l'especificació de totes les masses d'aigua utilitzades per abastament o que es prevegi utilitzar en un futur i/o proporcionin de mitjana més de 10 m³ diaris o subministren a més de 50 persones.

El municipi d'estudi correspon a la massa d'aigua subterrània anomenada Al·luvials de la Depressió Central i aqüífers locals -codi 11-, amb una extracció per abastament de 1,9 hm³/any. Aquesta massa d'aigua comprèn les terrasses al·luvials inferiors associades als cursos principals dels rius Llobregat i Cardener. Les terrasses solen estar formades per un nivell de graves sorrenques recobertes per un horitzó limós superficial. Penetren pocs metres per sota de la llera del riu i sovint queden restringides als marges dels meandres. Associades als dos rius es diferencien fins a quatre nivells de terrasses, però només les dues inferiors adquireixen un cert desenvolupament, entren en contacte hidràulic amb el riu i defineixen la massa d'aigua dels al·luvials de la depressió Central.

Les dades bàsiques es poden veure en la següent taula:

Nom	Massa d'aigua	Classificació litològica	Classificació litostratigràfica	Comportament hidràulic
Aqüífer al·luvial del Llobregat i Cardener (Llobregat-Congost) AALC (204A01)	Al·luvials de la Depressió Central i aqüífers locals -número 11-	Formacions de graves, sorres i argiles	Dipòsits detrítics, quaternaris indiferenciats	Aqüífers porosos en medi al·luvials i col·luvials amb porositat intergranular
Aqüífers locals en medis de baixa permeabilitat dels detrítics paleògens del Llobregat- Congost ALDPLC (204E21)		Formacions de conglomerats, gresos i margues	Dipòsits detrítics paleògens	Aqüífers locals en medis de baixa permeabilitat detrítics i margo calcaris amb porositat intergranular i karstificació

Aqüífers aflorants. Font: Mapa d'Àrees Hidrogeològiques de Catalunya

2.3.5. Qualitat de l'aigua subterrània

Pel que fa a les aigües subterrànies, d'acord amb la caracterització de les masses d'aigua de Catalunya elaborada per l'ACA, l'estat general s'estableix a partir de la combinació de l'estat químic i l'estat quantitatiu (el pitjor dels dos). D'acord amb l'avaluació de l'estat de les masses d'aigua elaborada per l'ACA, la massa d'aigua subterrània present al municipi estudiat presenta un estat general Dolent. Això és degut a un estat químic Dolent, per la presència de clorurs a la Conca potàssica del Llobregat-Cardener que venen associats a la presència de runams salins igual que el Bor, Arsènic, lectures elevades de conductivitat i sulfats. Val a dir que de forma natural aquests elements també es poden trobar a les aigües subterrànies en aquesta zona. Segons l'ACA, els diversos incompliments químics que s'observen a la massa són deguts a l'impacte de l'activitat minera de la zona. A la massa d'aigua també es detecten problemes per nitrats.

2.4. AMBIENT ATMOSFÈRIC, RISC DE CONTAMINACIÓ ACÚSTICA, LLUMINOSA I ELECTROMAGNÈTICA

2.4.1. Ambient atmosfèric

Aquest apartat fa referència a la qualitat de l'aire del municipi. Sant Vicenç de Castellet conforma, amb 85 municipis més, la Zona de Qualitat de l'Aire 5 (Catalunya Central), amb una superfície de 2.763 km² i una població d'uns 300.000 habitants.

A partir de les dades obtingudes en els darrers anys en els diferents punts de mesurament de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica (XVPCA) i segons l'Informe de la qualitat de l'aire a Catalunya de 2017 del Departament de Territori i Sostenibilitat, pel conjunt de les Comarques Centrals -zona de qualitat de l'aire (ZQA) 5, Catalunya Central- els nivells de qualitat de l'aire mesurats pel diòxid de nitrogen, el diòxid de sofre, el monòxid de carboni, les partícules en suspensió de diàmetre inferior a 10 micres, les partícules en suspensió de diàmetre inferior a 2.5 micres, el benzè i el plom, són inferiors als valors límit definits per la normativa vigent.

Recomanació en clau de salut: Es podria prendre com a valors de referència els que determina la OMS i no sols els que estan regulats a nivell de la UE, tenint en compte que els estàndards de la Directiva europea són menys exigents que el que suggereix l'evidència d'impacte en a salut. En relació amb això, és clau recalcar que no existeix un llindar d'exposició segur als contaminants atmosfèrics i que, per tant, sempre cal apostar de manera decidida cap a la màxima reducció de les emissions.

Pel que fa als nivells mesurats d'arsènic, cadmi, níquel i benzo(a)pirè, no s'han superat els valors objectiu establerts a la legislació. Tampoc s'han superat els llindars pel que fa a l'ozó troposfèric. Pel que fa a l'avaluació dels nivells de la resta de contaminants, d'acord amb l'inventari d'emissions i les condicions de dispersió de la zona, s'estima que els nivells compleixen els objectius de qualitat de l'aire establerts a la normativa vigent.

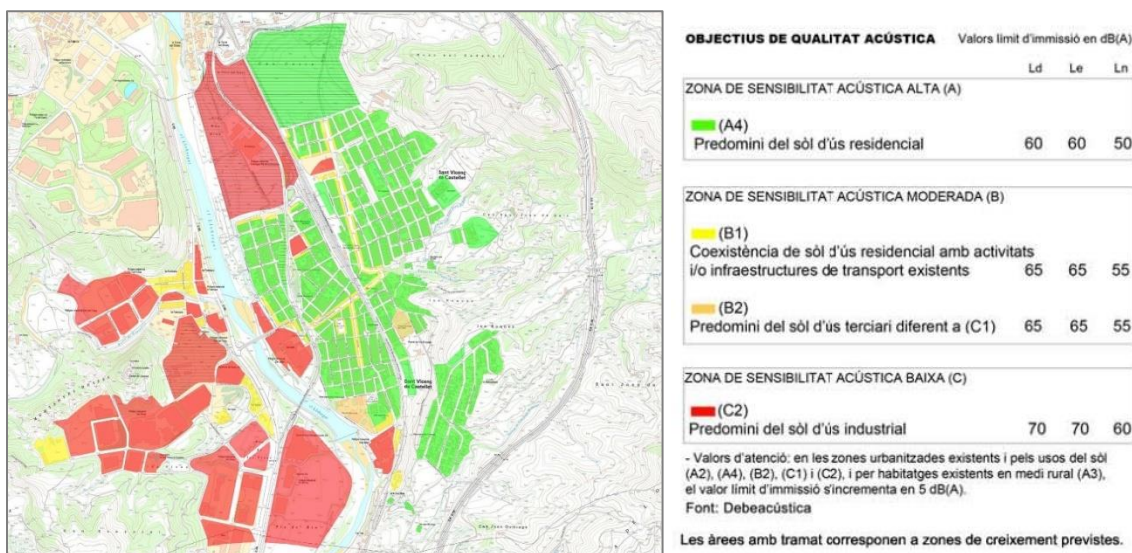
En general, els principals focus d'emissió de contaminació atmosfèrica són les indústries, el trànsit de vehicles i els d'origen domèstic. Al municipi de Sant Vicenç de Castellet el principal focus contaminant és el transport, i més concretament el derivat dels vehicles pesats que entren i surten dels Polígons Industrials o bé dels vehicles privats. No obstant, el municipi disposa d'una bona xarxa de transport públic per a desplaçaments intermunicipals. El nombre de desplaçaments en vehicle privat no representa un problema greu de contaminació.

Recomanació en clau de salut: S'hauran de tenir en compte la localització de les fonts / focus d'emissió alhora de definir els usos més propers a aquests elements. L'evidència científica diu que els equipaments per col·lectius més vulnerables (p.e. escoles, hospitals, centres geriàtrics) o zones residencials amb concentració de població especialment vulnerable (persones malaltes, infants, embarassades i gent gran), haurien d'emplaçar-se llunyanes a aquestes fonts.

2.4.2. Risc de contaminació acústica

Des de l'any 2011 el municipi disposa de Mapa de capacitat acústica i de Mapa de soroll. En aquest mapa es posa de manifest que les zones de més soroll del municipi estan associades a les infraestructures viàries, sent en aquestes zones on se supera la capacitat acústica del territori. Segons la informació de la Generalitat de Catalunya el mapa de capacitat acústica de Sant Vicenç de Castellet està fet i pendent d'aprovació.

Recomanació en clau de salut: Com ja hem dit en el cas de l'ambient atmosfèric caldrà tenir en compte la localització de les fonts / focus d'emissió alhora de definir els usos més propers a aquests elements.

Mapa de capacitat acústica. 2011. Font: Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet

2.4.3. Risc de contaminació lumínica

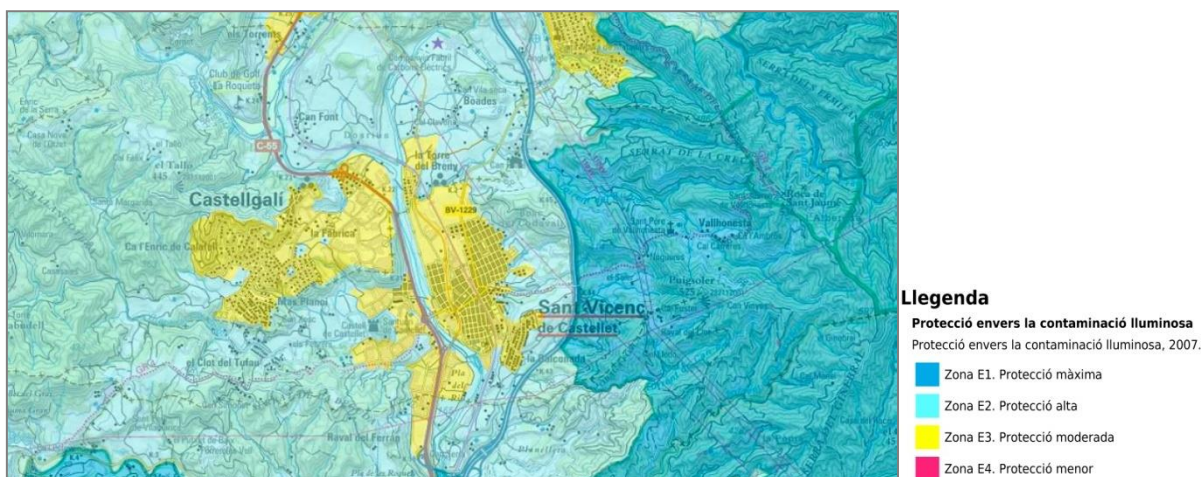
Pel que fa a l'ambient lumínic, atenent a l'article 5 de la Llei 6/2001 de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenat per a la protecció del medi nocturn, el territori municipal es classifica en quatre zones de protecció, en funció de la seva vulnerabilitat a la contaminació lumínica: el grau de màxima protecció és per a les zones E1 i el de menor protecció per a les zones E4.

Pel que fa a la prevenció de la contaminació lluminosa caldrà complir amb el previst en la Llei 6/2001 i el Decret 190/2015 de 25 d'agost, de desplegament de la Llei d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn, aquesta legislació té com a finalitat la regulació de sistemes d'il·luminació per protegir el medi ambient a la nit, mantenir tant com sigui possible la claror natural del cel, evitar la contaminació lluminosa i prevenir-ne els efectes nocius sobre els espais naturals i l'entorn urbà i, globalment, millorar l'eficiència del procés, la qual cosa comportarà l'estalvi d'energia i de recursos naturals.

La Direcció General de Qualitat Ambiental de la Generalitat de Catalunya va aprovar, el 19 de desembre de 2007, el Mapa que estableix les zones de protecció del medi ambient envers la contaminació lluminosa a Catalunya.

En el plànol següent, es pot observar que el sol no urbanitzable del terme municipal, està classificat en dues categories, com a zona de protecció alta (E2) i com a zona de protecció màxima (E1), que és la zona del municipi que està dins d'un espai natural. Les zones urbanes es troben classificades com a zona de protecció moderada (E3).

Qualsevol instal·lació d'enllumenat exterior nocturn, haurà de complir amb les determinacions de la Llei 6/2001 i el Decret 190/2015, de 25 d'agost, de desplegament de la Llei d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn, les del Reial Decret 1890/2008, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'eficiència energètica en instal·lacions d'enllumenat exterior i les seves instruccions tècniques complementaries EA-01 a EA-07.

Mapa de protecció del medi ambient envers la contaminació lumínica de Sant Vicenç de Castellet
Font: Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya. Servei Interactiu de Mapes Ambientals (SIMA)

2.4.4. Risc de contaminació electromagnètica

La contaminació electromagnètica, també coneguda com electrosmog, es pot entendre com la presència de diverses formes d'energia electromagnètica a l'ambient. Poden provenir tant de focus naturals com artificials i haver estat emeses en diferents freqüències.

Els focus de radiació de camps electromagnètics han augmentat durant els últims anys com a conseqüència del desenvolupament tecnològic. Aquests poden provenir, entre d'altres, de les antenes de telefonia mòbil, sistemes wifi, telèfons mòbils i sense fil, centres de transformació i línies d'alta tensió. Els seus efectes són acumulatius i generen punts de risc.

Segons les bases topogràfiques de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC), el municipi està travessat per nombroses línies d'alta tensió. A la banda est, en sentit nord-sud hi ha tres línies de 110 kV. Una passa pel límit del nucli urbà, mentre que les altres dues travessen Vallhonesta -una d'elles en desús-. En sentit est-oest, al límit sud del terme municipal hi ha una altra línia de 380 kV que travessa Vallhonesta i creua la C-16 i la línia de tren de rodalies al costat sud de la masia Can Teta. Aquestes línies elèctriques es troben al sòl no urbanitzable. No obstant, en alguns trams es troben molt properes a alguna masia. És el cas de Cal Noguera i Can Joan Domingo.

Recomanació en clau de salut: Com ja hem dit en els casos anteriors caldrà tenir en compte la localització de les fonts / focus d'emissió alhora de definir els usos més propers a aquests elements. Segons l'evidència científica ha de regir el principi de distància especialment dels usos urbans més vulnerables.

2.5. POTENCIALS IMPACTES PRENENT EN CONSIDERACIÓ EL CANVI CLIMÀTIC

La Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, modificada per la Llei 9/2018, preveu que els promotors dels plans, programes i projectes sotmesos a avaluació ambiental estratègica i a avaluació d'impacte ambiental hauran d'identificar, entre altres, els possibles efectes significatius del pla, programa o projecte sobre el canvi climàtic; tant pel que fa a l'impacte sobre les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, com a avaluar la vulnerabilitat respecte als impactes del canvi climàtic i com el pla o projecte pot afectar la vulnerabilitat i l'adaptació de l'àmbit territorial on es desenvolupa.

Així mateix, tant la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic com el Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, determinen que en els procediments d'avaluació ambiental de plans, programes i projectes que es desenvolupin a Catalunya, s'han de valorar les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle que llur execució i gestió puguin produir, i també la vulnerabilitat davant dels impactes del canvi climàtic.

A nivell mundial, el Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, aprovat l'any 1992, compromet a totes les parts signants a complir els acords que s'estableixen. A data 1 de gener de 2021 ha entrat en vigor l'Acord de París aprovat dins la COP21 del Conveni, l'any 2015. Espanya forma part dels signants del conveni, així com Catalunya.

El compliment de l'Acord de París, on els països signants s'obliguen a una reducció de les emissions de GEH per evitar que l'escalfament del planeta superi els 2°C (i, si pot ser, els 1,5°C) es planteja de forma conjunta amb la Unió Europea, que a través de diferents estratègies (*Green New Deal*, 2020) i Directives fixa els mínims complimentos normatius que cal assolir en matèria de:

- Reducció d'emissions de GEH (mitigació dels efectes del canvi climàtic)
- Adaptació als efectes del canvi climàtic (adaptació).

A nivell del planejament urbanístic, tant la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic com el Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, determinen que en els procediments d'avaluació ambiental de plans, programes i projectes que es desenvolupin a Catalunya, s'han de valorar les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle que llur execució i gestió puguin produir, i també la vulnerabilitat davant dels impactes del canvi climàtic.

El planejament urbanístic municipal esdevé un instrument d'acció principalment preventiva per fer front als possibles impactes del canvi climàtic i actua tant en la previsió i consideració de criteris urbanístics per a la mitigació del canvi climàtic, és a dir, tan per reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i potenciar les àrees embornals, com en l'adaptació davant dels efectes d'un canvi en les condicions climàtiques, o sigui, a augmentar la capacitat d'ajust dels sistemes naturals o humans al canvis climàtics i als seus impactes, per tal de moderar-ne els danys i/o explotar-ne els beneficis.

Des del planejament urbanístic municipal es pot incidir en aquestes estratègies de planificació de la lluita contra el canvi climàtic a partir de l'actuació en els següents àmbits: classificació i qualificació del sòl, condicions d'ordenació i urbanització, condicions d'edificació i condicions de gestió.

L'avanç de POUM adopta un model de desenvolupament urbanístic basat en la rehabilitació urbana i la contenció del creixement en extensió, amb una ocupació molt ajustada de sòls ara lliures d'urbanització. Respecte a la situació actual, l'increment de les emissions de gasos amb efecte hivernacle serà molt poc significativa. Aquest fet serà objecte de valoració a l'estudi ambiental estratègic.

En general, les emissions de CO₂ generades en el desenvolupament d'un planejament urbanístic provenen de cinc sectors: emissions de la mobilitat generada, emissions energètiques (dels usos residencials, industrials, d'equipaments i del sector terciari), emissions del cicle de l'aigua, emissions de la gestió dels residus i emissions dels canvis d'ús del sòl.

Pel que fa als impactes del canvi climàtic sobre l'ordenació cal considerar, per als diferents escenaris climàtics previstos en aquesta zona de Catalunya, els possibles increments en fenòmens meteorològics extrems que poden contribuir a un augment de riscos sobre els diferents usos del sòl, la vulnerabilitat i impactes que poden ocasionar i proposar solucions per permetre una millor adaptació del territori davant aquests fenòmens, que permetin un elevat grau d'adaptació al canvi climàtic.

A partir d'aquest fonament conceptual, tan el potencial de creixement urbanístic com la zonificació dels espais urbans i del sòl no urbanitzable seran més favorables respecte al planejament vigent hores d'ara, perquè s'introduiran criteris de protecció del medi i de sostenibilitat urbana que, en general, milloren el desenvolupament del Pla cap a un escenari de mitigació i adaptació al canvi climàtic.

Recomanació en clau de salut: Actualment, els models que estimen la càrrega en mortalitat i anys de vida amb salut preservada situen el canvi climàtic lluny dels determinants cabdals però, per contra, es prediu que serà un dels principals determinants de la salut en els propers anys fins al punt de fer retrocedir els guanys obtinguts durant les darreres dècades en esperança de vida. Recomanem incidir sobre l'afectació sobre la salut humana derivada d'alguns dels efectes previsibles i que ja s'estan percebent del canvi climàtic, com per exemple l'increment de la mortalitat associada a la calor o empitjorament del confort climàtic (accentuació del fenomen d'illa de calor). A banda, cal tenir en compte que les projeccions climàtiques que s'han descrit indiquen que el canvi climàtic podria comportar un increment en la concentració anual dels principals contaminants.

2.6. INFRAESTRUCTURES DE MOBILITAT I SERVEIS URBANÍSTICS

2.6.1. Infraestructures de mobilitat

Sant Vicenç de Castellet es troba ubicat a 11 km de la capital comarcal, Manresa, i a 55 km de la ciutat de Barcelona. Aquest fet contribueix a que el terme municipal estigui travessat per grans vies de comunicació. Per tant, es tracta d'un municipi fàcilment accessible i ben connectat amb la resta del territori català. Es descriuen a continuació les infraestructures de mobilitat existents.

Xarxa viària externa o d'accés

La xarxa viària externa o d'accés està formada per vies de diferents administracions i jerarquizada segons la nomenclatura de bàsica, comarcal, local, on la funció del trànsit és dominant. A continuació es relacionen les principals infraestructures viàries externes o d'accés a Sant Vicenç de Castellet.

- *L'autopista C-16, també anomenada Eix del Llobregat.* És una via d'accés a França i al Pirineu, amb el seu inici a Barcelona, gestionada per la Direcció General de Carreteres de la Generalitat de Catalunya. Segons el Pla d'infraestructures del transport de Catalunya (PITC) forma part de la Xarxa transeuropea, Eix Barcelona-Puigcerdà-límit amb França (pel Cadí). El PTCC la classifica com a Autovia existent.
- *La carretera C-55, d'Abreia-Manresa-Cardona-Solsona, també anomenada Eix del Cardener.* És una carretera autonòmica que, gestionada per la Direcció General de Carreteres de la Generalitat de Catalunya, uneix el Baix Llobregat amb el Solsonès passant pel Bages. D'acord amb el PITC, aquesta via forma part de la Xarxa bàsica primària. El PTCC la classifica com a Via estructurant primària.
- *La carretera BV-1229 de Sant Vicenç de Castellet al Pont de Vilomara.* Forma part de la xarxa local de carreteres, de titularitat de la Diputació de Barcelona, dona accés al nucli urbà i comunica el municipi amb el Pont de Vilomara. El PTCC la classifica com a Via integrada.

Xarxa viària primària

La xarxa viària primària està formada per les principals vies urbanes i permet les connexions i els desplaçaments de manera ràpida entre els principals barris del nucli urbà. Són les vies més importants per la mobilitat rodada i formen l'estructura sobre la que s'articulen la resta de vies.

- L'avinguda del Secretari Canal i el carrer Eduard Peña, que corresponen a la carretera BV-1229 en el seu tram urbà.
- La carretera Vella que connecta la C-55 en sentit sud amb la carretera BV-1229 a través del barri de la Farinera.
- El lateral de la C-55 en sentit nord d'accés al nucli urbà de Sant Vicenç.

Xarxa viària secundària

La xarxa viària secundària està formada per vies que actuen de connexió entre la xarxa principal i els carrers veïnals de caràcter més cívic. La morfologia d'aquesta xarxa proporciona connexions entre el centre urbà i els nuclis aïllats de la perifèria. És el cas del carrer de Joan Cadevall, que permet la connexió entre La Balconada i el centre urbà, el camí del Clot del Tufau, que connecta Can Xesc amb La Farinera, els carrers Indústria i el riu Llobregat, que permeten la connexió amb polígons industrials que es localitzen a força distància de la xarxa principal. Està formada pels següents carrers:

- A la zona del nucli urbà: la Via Augusta, el carrer de F. Soler i Puigdollers, el passatge dels Catalans-carrer Alfons XIII, el carrer Creixell, el carrer del Llobregat, el carrer Gran, el carrer del Doctor Trias, el carrer de Joan Cadevall, el carrer de Rosa Sensat, el carrer de Goya, el passeig de la Pau, el carrer del Poeta Maragall, el carrer de Sant Joan de Dalt i el carrer Barcelona.
- A la zona de La Farinera: el carrer Castellgalí, el carrer del Clot del Tufau i el carrer Indústria.

Xarxa viària veïnal

Correspon a la resta de carrers que formen l'espai públic i que, amb ús eminentment local i veïnal, donen accés a les diferents àrees del municipi, ja siguin residencials, industrials, comercials o de serveis.

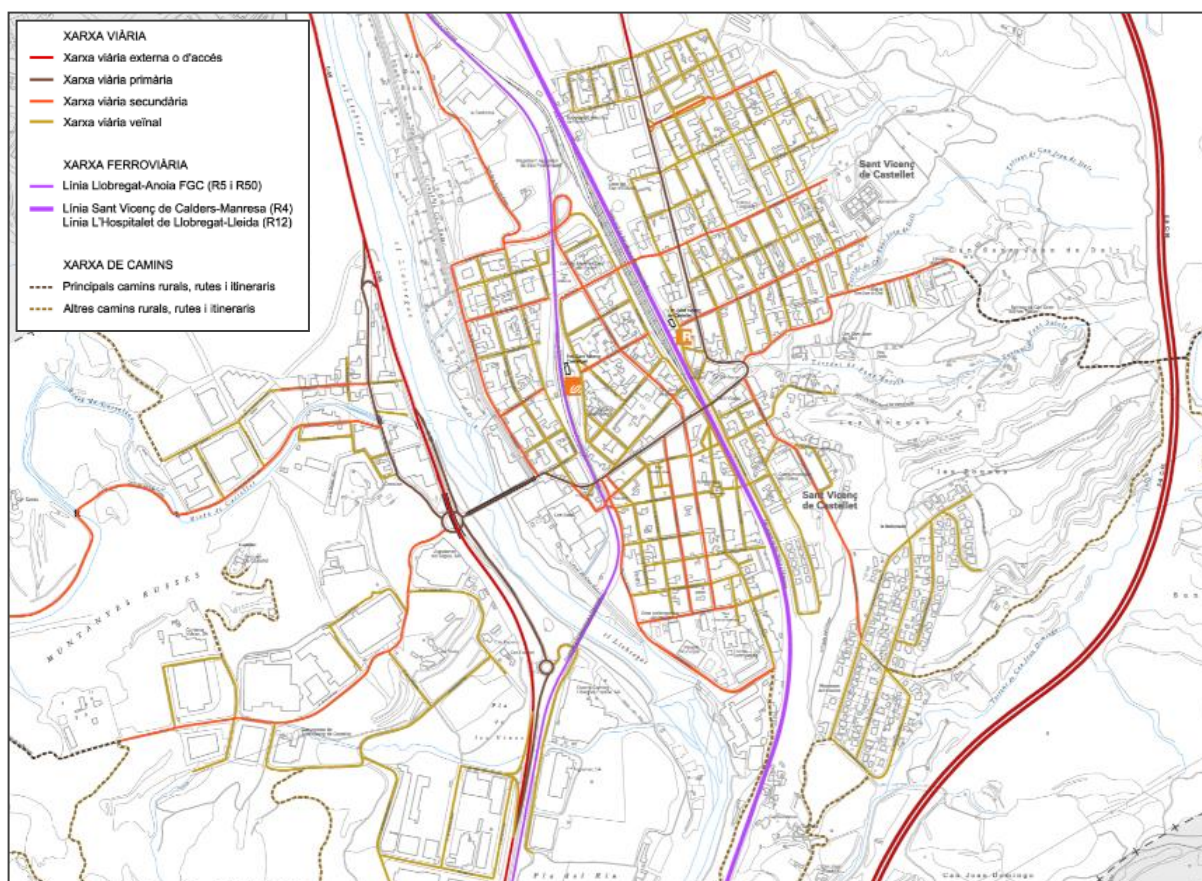
Xarxa per a bicicletes

Sant Vicenç de Castellet no disposa de xarxa urbana de carril per a bicicletes. La regulació dels carrers a 50 Km/h tampoc permet la coexistència de bicicletes i vehicles motoritzats compartint calçada en condicions de seguretat. S'han detectat, però, alguns punts d'aparcament per a bicicletes propers a diferents centres generadors i atractors de mobilitat. No obstant, el seu entorn natural ofereix una xarxa de camins rurals susceptible de fer-se en bicicleta tot terreny (BTT) o bicicleta de muntanya.

Infraestructures ferroviàries

Dues línies de ferrocarril creuen de nord a sud i divideixen el terme municipal:

- La línia de Serveis de rodalia de Barcelona R4 Sant Vicenç de Calders-Manresa, per Vilafranca del Penedès i la línia de Serveis regionals R12 L'Hospitalet de Llobregat-Lleida, per Manresa. Són gestionades per Renfe i comuniquen Barcelona amb Manresa, per Terrassa.
- La línia dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya Llobregat-Anoia (R5 i R50) que comuniquen Manresa amb Barcelona, per Martorell.

Detall Plànol A 5.2. Xarxes de mobilitat. Mobilitat urbana. Elaboració pròpia

Servei de transport públic

El municipi de Sant Vicenç de Castellet no disposa de servei de transport públic urbà. Les set línies interurbanes d'autobús diürn explotades per l'empresa Sagalés són les que donen servei a la població. Hi ha un total de 7 parades distribuïdes al llarg del municipi -plaça del Pi, c. Eduard Peña-c.

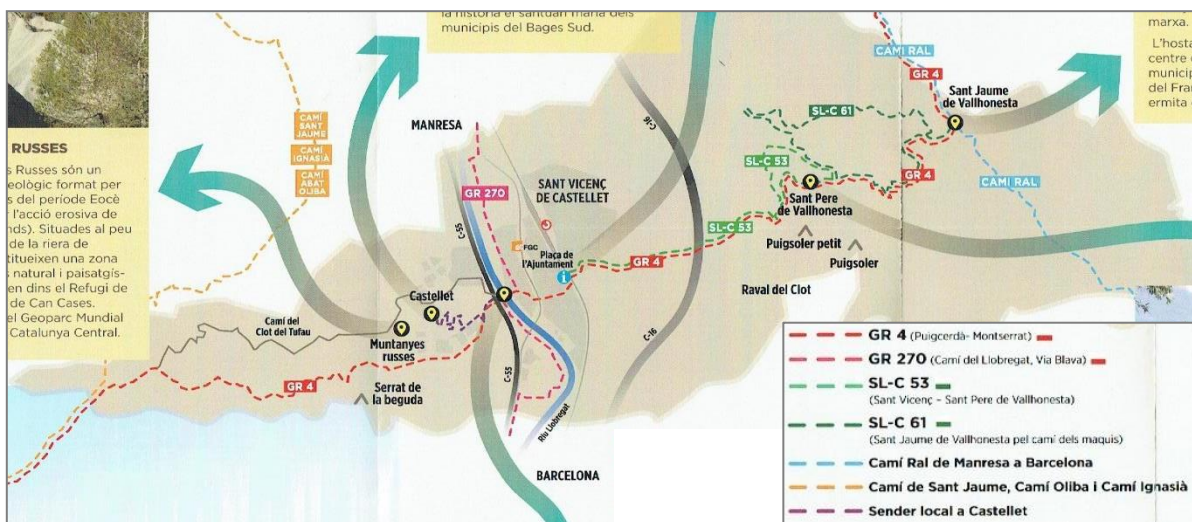
De Goya, c. de Mura, la Farinera i ctra. de Manresa-Pont de Sant Vicenç-. D'acord amb la informació que figura a la web de l'empresa Sagalés, les línies que tenen parada a Sant Vicenç de Castellet són les següents:

- Línia 750 Manresa - Marganell. Connecta el Marganell amb Manresa (estació d'autobusos), recurrent i efectuant parades a Sant Vicenç de Castellet i Monistrol de Montserrat.
- Línia 753 Manresa - Universitat Autònoma de Barcelona (Bellaterra). Connecta aquesta universitat amb Manresa (estació d'autobusos), recurrent i efectuant parada a Sant Vicenç de Castellet.
- Línia 758 Manresa - Monistrol - Marganell. Connecta el Marganell amb Manresa (estació d'autobusos), recurrent i efectuant parades a Sant Vicenç de Castellet, Monistrol de Montserrat i Castellbell i el Vilar.
- Línia 781 Manresa - Castellgalí - Sant Vicenç de Castellet. Connecta Manresa (estació d'autobusos) amb Sant Vicenç de Castellet, amb parada a Castellgalí.
- Línia 782 Manresa - El Pont de Vilomara - Sant Vicenç de Castellet. Connecta Manresa (estació d'autobusos) amb Sant Vicenç de Castellet, amb parada al Pont de Vilomara.
- Línia 783 Manresa - Pont Vilomara - St. Vicenç - Castellbell i el Vilar - Monistrol. Connecta Manresa (estació d'autobusos) amb Monistrol de Montserrat, amb parades a les poblacions del Pont de Vilomara, Sant Vicenç de Castellet i Castellbell i el Vilar.
- Línia 784 Manresa - Castellgalí - Sant Vicenç - Monistrol - Castellbell. Connecta Manresa (estació d'autobusos) amb Castellbell i el Vilar, amb parades a Castellgalí, Sant Vicenç de Castellet i Monistrol.

Xarxa de camins rurals, rutes i itineraris

Dins el terme municipal hi trobem tota una xarxa de camins rurals, rutes i itineraris, de terra o pavimentats, que faciliten la comunicació entre veïnats, masies i el nucli de població, principalment, però també amb la resta del territori. Aquesta xarxa està formada principalment per aquests senders:

- *SL-C 53 Sant Pere de Vallhonesta*. El recorregut d'uns 7 km està format per camins i corriols que conformen una de les entrades al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. S'hi troben diferents elements de patrimoni arquitectònic, cultural, geològic, natural i paisatgístic de Vallhonesta on destaca l'església de Sant Pere de Vallhonesta declarada bé cultural d'interès local.
- *SL-C 61 a Sant Jaume de Vallhonesta pel Camí del maquis*. És un itinerari d'interès paisatgístic i de temàtica històrica d'uns 6 km, al voltant de l'antic hostal de Sant Jaume de Vallhonesta vinculat al camí ral de coll de Daví. Discorre en la seva totalitat a Sant Vicenç de Castellet.
- *GR-151 (Montserrat - Manresa), etapa 1*. Camí d'Òliba. La sortida es fa des del Monestir de Montserrat, al cor del Parc Natural, travessa l'extrem occidental del terme municipal de Sant Vicenç de Castellet i finalitza a Manresa. Aquest recorregut coincideix amb altres camins: amb l'anomenat Camí de Sant Jaume, que era la ruta que els antics peregrins feien cap a Santiago de Compostela; amb el Camí de l'Abat Oliba, que és una ruta d'art romànic que uneix les comarques del Bages, el Moianès, l'Osona, el Ripollès, el Vallespir i el Conflent a través de la figura d'aquest bisbe; i amb el Camí Ignasià, antic camí de peregrinació que comença a la casa natal de Sant Ignasi de Loiola i acaba a Manresa.
- *GR-4 (Puigcerdà - Montserrat), etapes 10 i 11*. Aquest sender, que procedeix d'un GR europeu - E7-, neix al riu Raür, a la frontera entre Espanya i França, a la comarca de la Cerdanya. L'etapa 10 de poc més de 10 km s'inicia al Pont de Vilomara i acaba al nucli urbà de Sant Vicenç de Castellet, a la plaça de la Generalitat. Passa per les ermites de Sant Jaume de Vallhonesta i de Sant Pere de Vallhonesta. Uns 5 km de la següent etapa, la número 11 recorren tota la zona oest del municipi pel Serrat de la Beguda.
- *Camí Ral Barcelona - Manresa*. S'anomenaven camins rals les rutes concedides i afavorides pels reis. Els masos i les viles per on passaven gaudien de certs privilegis i es beneficiaven de comunicacions millors i, per tant, del comerç que això comportava. El camí de més renom era el camí Ral de Barcelona a Manresa que creuava la Serra de Sant Llorenç i l'Obac, que unia el cor de Catalunya amb Barcelona i el mar.
- *Sender GR-270 (Via Blava Llobregat)*. L'itinerari discorre paral·lel al riu Llobregat i forma part d'un gran recorregut d'uns 186 km que té el seu inici a Castellar de N'Hug i finalitza al Prat de Llobregat.

Xarxa de camins rurals, rutes i itineraris. Font: Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet

La Via Blava Llobregat està inclosa al Pla director urbanístic Vies Blaves Barcelona. Aquest PDU, impulsat pel Departament de Territori i Sostenibilitat juntament amb la Diputació de Barcelona, va ser aprovat definitivament el juliol de 2020. Les Vies Blaves recorren per una de les àrees més dinàmiques d'Europa, amb un urbanisme de gran complexitat i que aplega 65 municipis. Un total de 5,2 milions de persones, el 70% dels catalans, hi viu o es troba a menys de mitja hora de distància. Per la dimensió del projecte, és una actuació inèdita al sud d'Europa. Les Vies Blaves s'estructuraran en tres branques: el Llobregat, el Cardener i l'Anoia. A més del patrimoni cultural situat a tocar dels rius, les Vies Blaves travessaran tres parcs naturals, 12 espais naturals protegits i vuit espais turístics.

Recomanació en clau de salut: incorporar la valoració de la xarxa de mobilitat activa. La guia per la incorporació de criteris de salut en els POUM's, recomana l'anàlisi de la connectivitat.

La connectivitat de la xarxa urbana (accessibilitat) és refereix a la densitat d'intersecció o a la proporció del nombre i tipus d'interseccions (cruïlles) en una àrea determinada. També inclou la manera com els carrers estan connectats entre sí, la qual cosa determina la capacitat per desplaçar-se entre destinacions (transport públic), tenint en compte la presència de voreres, rutes per a vianants (caminabilitat) i carrils bici (ciclabilitat). El nombre i tipus d'interseccions fa referència a la possibilitat de desplaçar-se fàcilment entre destinacions, i també al nombre i tipus d'interseccions. És mesura mitjançant el nombre d'interseccions amb 3 carrers o més per cada km².

<https://www.diba.cat/documents/7294824/330647106/GuiaPerIncorporarPerspectivaSalutEnElsPlansOrdenacioUrbanisticaMunicipal.pdf/c7390c9d-6d0f-c3f5-15de-5eb5af909137?t=1603915756353>

2.6.2. Serveis urbanístics

Abastament d'aigua potable

L'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet va adjudicar a Acciona Agua Servicios, S.L. el contracte per a l'operació i manteniment del sistema d'abastament d'aigua potable. El contracte, vigent des de l'1 d'octubre de 2017 té una durada inicial de 10 anys.

El subministrament al municipi està garantit per mitjà d'una captació al riu Llobregat que bombeja l'aigua fins a l'estació de tractament d'aigua potable (ETAP) Boades. Aquesta ETAP té un cabal de disseny de 110 m³/h i una capacitat per tractar uns 2.640 m³ d'aigua al dia. En aquest punt la xarxa disposa de dos dipòsits de capçalera amb una capacitat de 1.500 m³ i 1.000 m³ respectivament, per subministrar aigua potable a la xarxa alta i a la xarxa baixa del poble.

Aquesta xarxa que subministra aigua al poble té de dues derivacions que alimenten uns altres dos dipòsits que disposen d'una estació de bombeig cadascun. La primera derivació alimenta el dipòsit Balconada que té una capacitat de 500 m³ i subministra aigua a la urbanització de la Balconada i a Can Padró. La segona derivació alimenta el dipòsit Castellet que té una capacitat de 250 m³ + 250 m³ i

subministra aigua als polígons industrials de la banda oest del Llobregat i a la urbanització de Can Xesc. Aquesta urbanització compta amb un grup de pressió per donar subministrament a la seva part alta.

Sanejament

En aquest apartat s'ha tingut en compte el Pla director de Clavegueram de Sant Vicenç de Castellet elaborat el 2012. En aquest Pla es descriu la xarxa de clavegueram existent amb les següents característiques:

- Longitud de xarxa: 37 km. Densitat aproximada (metre per habitant) $\approx 0,25$ m/hab. Materials: formigó –el 75%– i PVC –el 25% restant–.
- Tipus de xarxa: unitària. Per als sectors de creixement es proposa xarxa separativa. Es descarta la substitució de la xarxa actual per l'elevat cost social i econòmic i per la dificultat de l'adequació dels claveguerons de la recollida d'aigües pluvials de les cobertes dels edificis. La construcció de dipòsits anti-DSU (Descàrrega del Sistema Unitari) permet solucionar notablement els problemes d'abocaments al medi associats als sistemes unitaris. Amb els dipòsits es retenen per al seu posterior tractament només les aigües més brutes generades durant la pluja per l'efecte de neteja de carrers i col·lectors.
- Funcionament: per gravetat. El Pla proposa també que la xarxa de clavegueram ha de facilitar el seu manteniment: acotant les velocitats de circulació de les aigües dins dels col·lectors; utilitzant materials resistents i reciclables; establint com a diàmetre un mínim de 400 mm que permeti la seva neteja; col·locant pous de registre cada 50 metres, en els canvis de direcció en planta i en les connexions entre embornals i xarxa per facilitar la seva neteja; i evitant inundacions per pluges amb període de retorn de 10 anys mitjançant la col·locació de col·lectors amb seccions suficients.

La diagnosi que el Pla fa de la xarxa actual es concreta en els següents punts:

- En temps sec la xarxa existent funciona correctament. Cap col·lector entra en càrrega.
- No tota la xarxa municipal està connectada a la xarxa en alta de la Mancomunitat de Municipis del Bages per al Sanejament. Existien l'any 2012 abocaments directes al medi:
 - a la sortida del polígon industrial La Ceràmica
 - a la banda dreta del Canal de Can Soler, a l'alçada propera de l'encreuament del carrer de Cervantes amb la Via Augusta. Just després del canyar del costat del canal, abast d'arribar als primers horts
 - a uns 55 metres al sud de l'empresa Maderas Sant Vicenç i a uns 38 metres aigües amunt del riu Llobregat, a la esquerra de les vies de FFCC en sentit Castells
 - davant l'esplanada utilitzada com aparcament de la zona esportiva, entre els carrers d'Alfons XIII i Barcelona
 - davant del pavelló esportiu municipal (zona de les piscines), al carrer d'Alfons XIII
 - a la carretera Vella, procedent del polígon industrial Les Vives, després de l'encreuament amb la C-55
- Amb pluges de període de retorn $T=10$ anys la xarxa actual presenta problemes puntuals.
- Alguns col·lectors entren en càrrega, situació prèvia al desbordament o aixecament de tapes. Per aquest motiu en episodis de pluges importants, es produeixen aixecament de tapes i inundacions. Els principals problemes són a la riera de Castellet, al torrent de Les Vives i als carrers Eduardo Peña, Pompeu Fabra i Barcelona.
- També s'ha detectat manca d'embornals i nombroses tapes asfaltades, el que dificulta l'entrada de l'escolament superficial a la xarxa, en el primer cas, i el manteniment de la mateixa, en el segon.
- Cal adequar la xarxa actual del municipi a les futures aportacions d'aigües fecals i pluvials dels sectors de creixement que es contemplin en el futur POUM. Cal estudiar els punts de connexió de les noves xarxes, amb la finalitat de no generar problemes aigües a baix d'aquestes connexions.

Finalment, el Pla conclou amb la identificació i valoració de la repercussió dels futurs desenvolupaments sobre la xarxa actual i un conjunt d'actuacions dividides per fases, amb els seus corresponents pressupostos, totes elles amb l'objectiu final de millorar la capacitat i funcionament de la xarxa.

L'any 2015 es va redactar un Projecte executiu dels dos primers col·lectors del Pla director de clavegueram de Sant Vicenç de Castellet. Aquest projecte pretenia eliminar definitivament dos abocaments al medi que es produïen al riu Llobregat: el del carrer d'Alfons XIII i el de la banda dreta del Canal de Can Soler - Via Augusta. El mateix any, l'Agència catalana de l'aigua (ACA) va aprovar el Projecte constructiu de millora de la capacitat hidràulica del col·lector de salmorres de la conca del Llobregat, fase 2: des de Cardona i Balsareny fins a Abrera i tram final el Prat de Llobregat-Depurbaix.

Les aigües residuals del municipi, juntament amb les dels nuclis veïns de Castellbell i el Vilar i Castellgalí es tracten a l'estació depuradora d'aigües residuals (EDAR) de Castellbell i el Vilar. Aquesta entrà en funcionament l'any 2000, té una mida mitjana, prevista per a concentracions de més de 10.000 habitants i va ser dissenyada per tractar 5.500 m³ diaris, amb una xarxa de col·lectors de 12 km i 7 estacions de bombeig. Arran d'aquesta dimensió, la legislació europea obliga la central a emetre l'aigua depurada amb els següents topalls: 35 mg/l de sòlids en suspensió, 25 mg/l de demanda biològica d'oxigen, 125 mg/l de demanda química d'oxigen, 15 mg/l de nitrogen i 2 mg/l de fòsfor.

El procediment que es duu a terme a tota la conca del Llobregat és de tipus biològic i pretén imitar el procés d'auto-regeneració dels rius pel qual es degrada l'excés de matèria orgànica a partir de bacteris.

Serveis energètics

A Sant Vicenç de Castellet, els combustibles líquids són la primera font energètica del municipi, seguida del gas natural i de l'electricitat. L'Ajuntament té aprovat el Pla d'Acció per a l'Energia Sostenible (PAES) redactat el maig de 2014 i el PAESC 2030 es troba en fase de redacció i aprovació. Aquest Pla tenia com a principals objectius energètics la reducció de les emissions associades a la gestió de residus i al cicle de l'aigua, a més de la reducció de les següents:

- un 69% les emissions associades als equipaments municipals
- un 81% les emissions associades a l'enllumenat públic
- un 12% les emissions associades al consum dels edificis residencials i sector serveis
- un 48% les emissions associades al transport rodat a dins del municipi

El municipi de Castellbell i el Vilar, Monistrol de Montserrat i Sant Vicenç de Castellet disposen de xarxa d'abastament de gas natural des de l'any 2002. La conducció principal dins del municipi comença al costat de la carretera BV-1229. Les principals característiques de la xarxa de distribució en APA són:

- Longitud: 9.686 metres i 17 metres, respectivament
- Diàmetre: 8 polsades i 2 polsades, respectivament
- Gruix: 3,60 mil·límetres i 3,20 mil·límetres respectivament
- Material: API 5L Gr B
- Pressió màxima de servei efectiva: 16 bar

D'acord amb el mapa *Sistema elèctric ibèric* de 2015, el municipi està travessat per 4 línies d'alta tensió de la *Red eléctrica de España* (REE). A la banda est, en sentit nord-sud hi ha tres línies de 110 kV. Una passa pel límit del nucli urbà, mentre que les altres dues travessen Vallhonesta. Al límit sud del terme municipal, en sentit est-oest, hi ha una altra línia de 380 kV que travessa Vallhonesta i creua la C-16 i la línia de tren de rodalies pel costat sud de la masia Can Teta.

L'abastament elèctric es produeix a partir de les línies de mitja tensió existents al municipi propietat de FECSA-ENDESA, que connecten amb la xarxa d'alta tensió i distribueixen cap a les diferents àrees.

Xarxa de telecomunicacions

El municipi disposa de xarxa de telefonia. La xarxa de fibra òptica es va començar a implantar el 2016. D'acord amb el Pla d'ordenació ambiental d'Infraestructures de Radiocomunicació del Bages, Sant Vicenç de Castellet disposa de quatre instal·lacions de radiocomunicació:

Instal·lació nº	Titular	Denominació	ED50 – UTM X Fus 31 N	ED50 – UTM Y Fus 31 N
1	Telefónica de España	Sant Vicenç de Castellet ER	406196	4614502
2	Orange	Sant Vicenç de Castellet	406192	4614522
3	Tradia (Vodafone)	Sant Vicenç de Castellet PO	406195	4614515
4	Movistar	Sant Vicenç de Castellet CT	405350	4613650

Les torres número 1, 2 i 3 es troben situades al Bosc de Cadevall, en un indret corresponent al cim d'una de les elevacions que hi ha a l'extrem nord-est del nucli urbà i que limita amb el traçat de la C-16. Es troben incloses a l'àrea programada d'instal·lació de radiocomunicació (APIR) número 25. La instal·lació número 4 es troba al centre del nucli urbà.

Recollida i tractament de residus municipals

L'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet dona servei de recollida als habitants del municipi mitjançant contenidors repartits pels nuclis de la població. Es fa recollida selectiva de rebuig, orgànica, paper, vidre, envasos i roba. Així mateix, tant la deixalleria municipal ubicada al nucli urbà, al nord del polígon industrial de Can Soler a la Vial Augusta, com la mòbil permeten gestionar i reciclar tots aquells residus que no disposen d'una recollida específica.

2.7. GESTIÓ DELS MATERIALS I DELS RESIDUS

Segons dades de l'Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT), l'any 2018 la generació de residus municipals a Sant Vicenç de Castellet va ser de 1,31 kg/hab/dia. És la mateixa dada que la mitjana comarcal que es troba lleugerament per sota de la de Catalunya -1,43 kg/hab/dia-. El percentatge de recollida selectiva del mateix any va ser d'un 44,7%, lleugerament inferior a la mitjana de la comarca que es va estimar en 48,1%. A Catalunya, ambdós percentatges són superiors al 41,7%.

La generació de residus industrials va ser de 3.694,86 tones l'any 2017. Pel que fa a l'activitat industrial, segons les dades de 2017 disponibles a l'IDESCAT, a Sant Vicenç de Castellet hi ha 43 establiments que fan la declaració anual de residus. Cada establiment gestiona els residus generats de forma particular i no es localitzen contenidors en zones comunes en cap dels polígons estudiats, tot i que si n'hi ha en les àrees urbanes properes a la zona, com és el cas de La Farinera.

Un altre aspecte a destacar en els polígons més antics és la presència d'edificacions industrials abandonades. També s'ha detectat la presència en aquests edificis abandonats de materials que potencialment podrien contenir amiant que constitueix un factor molt greu de risc de contaminació. Respecte a la gestió dels residus cal advertir de la presència d'abocaments puntuals de residus en tot l'entorn industrial. No s'han trobat dades sobre sòls contaminants al Departament de Medi Ambient.

Respecte el sòl no urbanitzable cal esmentar que en varies masies hi ha activitat ramadera que pot incidir eventualment en la contaminació de terrenys. A continuació es mostra una relació de les explotacions ramaderes actualment en actiu, segons dades municipals.

Masia	Espècie	Tipus
Cal Papa	Porcí	Recia de reproductores
Cal Teta (Canyelles)	Conills	Producció de llogons per carn
	Gallines i pollastres	Granges de producció per ous
	Oques	Granges de producció per carn
	Oques	Granges de producció per carn
	Ànecs	Granges de producció per carn
	Ànecs	Granges de producció per carn
	Èquids	Reproducció per a sella
Can Josepó (Ballarà)	Èquids	Sense Classificació Zootècnica
Sant Joan de Dalt	Conills	Producció de llogons per carn
	Gallines i pollastres	Granges de producció per carn
	Gallines i pollastres	Granges de producció per carn
	Oví	Reproducció per a producció de carn
El Soler	Cabrum	Reproducció per a producció de carn
	Oví	Reproducció per a producció de carn
Cal Domingo	Gallines i pollastres	Granges de producció per ous
	Èquids	Sense Classificació Zootècnica
Cal Tinet	Èquids	Reproducció per a sella
Cal Gravat	Gallines i pollastres	Granges de producció per ous
	Èquids	Reproducció per a sella

2.8. SOSTENIBILITAT I ECOEFICIÈNCIA EN L'EDIFICACIÓ I LA URBANITZACIÓ

2.8.1. Consum d'energia

Respecte el consum d'energia, el Pla de l'Energia i Canvi Climàtic de Catalunya 2012-2020 (PECAC) aborda l'orientació de la política energètica catalana, integrant-ne els aspectes energètics amb els de la política de mitigació del canvi climàtic.

D'acord amb l'Informe de seguiment del PECAC de 2016 realitzat per l'Institut Català d'Energia, el PECAC 2020 aporta una anàlisi de la realitat energètica de Catalunya estudiant de manera conjunta i coherent els diferents àmbits relacionats amb l'energia: eficiència energètica, energies renovables, qualitat de subministrament, planificació d'infraestructures energètiques, garantia d'abastament, recerca, desenvolupament tecnològic i innovació en l'àmbit energètic, entre altres. Aquesta tasca de planificació té el seu fonament en un exercici de prospectiva energètica de Catalunya a l'horitzó de l'any 2030 (PROENCAT-2030), que aporta la visió estratègica que ha de conduir l'actuació de la Generalitat de Catalunya en matèria energètica i solucions concretes als reptes actuals en l'àmbit energètic. Els objectius que perseguia era l'acompliment a Catalunya dels objectius del paquet Energia i Clima de la Unió Europea en l'horitzó de l'any 2020:

- Reduir en un 20% el consum d'energia primària l'any 2020 respecte un escenari tendencial del 2005.
- Reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle un 20% per l'any 2020 en relació a les de l'any 1990.
- Assolir una participació del 20% de les energies renovables en el consum brut d'energia final l'any 2020.
- Augmentar la participació de les energies renovables en el consum energètic del sector transport fins al 10% l'any 2020.

Aquests objectius són obsolets, ja que la Comissió Europea ha proposat i aprovat una nova estratègia climàtica (el Pacte Verd) que proposa que la UE aconsegueixi l'anomenada "neutralitat climàtica" per al 2050. Aquesta estratègia deriva en el projecte d'una Llei Europea sobre el clima, que es troba en les fases finals de negociació entre les institucions de la UE. Aquesta llei ha de ser la base normativa per l'objectiu d'assolir les emissions netes zero el 2050 i ha de proposar una sèrie de mesures per aconseguir-ho. Es preveu la seva aprovació aquest any 2021. A més la UE ja ha presentat el "Pla per a l'objectiu climàtic 2030" el 17 de setembre del 2020. Aquest Pla ja posa fites concretes al calendari de reducció d'emissions. Proposa anar més enllà dels compromisos de la UE a l'acord de París, en la reducció de les emissions de GEH, fins a un mínim de 55% per sota dels nivells de 1990 d'aquí a 2030. Per tant, caldrà adaptar els objectius de reducció de GEH en tots els planejaments actuals.

Segons les dades del Pla d'Acció d'Energia Sostenible (PAES) de 2014 i del seu Informe de seguiment de 2017, facilitats per l'Ajuntament, el principal consum d'energia del municipi l'any 2014 es va produir associat al transport i la mobilitat (50%), seguit del domèstic (30%) i del sector terciari i de serveis (20%). Respecte les fonts energètiques emprades, els combustibles líquids són la primera font energètica del municipi, seguida del consum de gas natural i de l'electricitat. El gas líquid del petroli (GLP) representen menys d'un 1%. En els darrers anys, el gas natural és la font que ha experimentat un augment més significatiu. Analitzats els resultats per sectors, s'observa que els que tenen un major consum energètic són el del transport, seguit del domèstic. A Sant Vicenç de Castellet, igual a la resta de la província de Barcelona, el consum total d'energia per habitant -mesurat en kWh- tendeix a reduir-se. A continuació es mostra la comparativa dels anys 2005 i 2014 del Consum total d'energia (kWh/hab):

	2005	2014	Tendència (% diferència amb any base)
Sant Vicenç de Castellet	14.425	12.420	-14%
Mitjana del consum de la província de Barcelona	15.114	12.601	-17%
5.000 a 20.000 hab			

Consum total d'energia (kWh/hab). Font: Informe de seguiment del Pla d'Acció d'Energia Sostenible de 2017

En conclusió es pot dir que en els darrers anys analitzats, tant l'evolució dels consums energètics globals com la dels consums per càpita segueixen una tendència a la baixa en termes generals.

Pel que fa al consum energètic de l'Ajuntament, s'ha observat un increment dels consums de totes les fonts energètiques a excepció del gasoil C, que disminueix. La font que experimenta un augment més notable és el gas natural. L'any 2014 l'augment del consum energètic de l'àmbit de l'Ajuntament va ser d'un 28% respecte l'any 2005. De l'anàlisi per sectors municipals es desprèn que el corresponent als edificis, equipaments i infraestructures municipals va ser el que va experimentar un augment major. La flota de vehicles també va augmentar el seu consum, però en menor mesura. Per contra, l'enllumenat públic i els semàfors van disminuir en un 15% els seu consum energètic. En conclusió, el sector que va representar un major increment del seu consum energètic va ser el dels edificis, equipaments i infraestructures municipals, seguit del de l'enllumenat públic i semàfors.

Pel que fa a les emissions de gasos efecte hivernacle (GEH), les emissions al municipi associades al consum de gas natural i combustibles líquids han augmentat degut al augment del consum d'aquestes fonts energètiques. En canvi les emissions de energia elèctrica i GLP han disminuït. En el cas del GLP el motiu és la disminució del seu consum, mentre que en el cas de la electricitat la reducció de GEH associats es deu a una disminució del factor d'emissió de la mateixa, degut a un augment de l'aportació d'energies renovables al mix elèctric municipal pel període d'anàlisi. La font que representa més emissions de GEH són els combustibles líquids, seguits del gas natural i de l'energia elèctrica. Es pot observar com els combustibles líquids presenten unes emissions més o menys constants pel període d'anàlisi, mentre que l'energia elèctrica experimenta un fort descens i el gas natural augmenta les seves emissions. Les emissions associades a la gestió dels residus i al consum d'aigua també disminueixen en el període considerat. D'acord amb les dades de 2014, a Sant Vicenç de Castellet s'ha aconseguit reduir en un 25% les emissions de GEH, tal i com es pot veure a continuació:

	2005	2014	Tendència (% diferència amb any base)
Sant Vicenç de Castellet	4,28	3,20	-25%
Mitjana d'emissions de GEH a la província de Barcelona	4,89	3,33	-32%
5.000 a 20.000 hab			

Emissions totals (tCO₂/hab). Font: Informe de seguiment del Pla d'Acció d'Energia Sostenible de 2017

En conclusió, si s'observen les emissions de GEH per habitant, la tendència és a la baixa. En un percentatge de reducció que resulta més alt que el percentatge de reducció de les emissions totals.

Pel que fa a les emissions del GEH per l'àmbit de l'Ajuntament, han disminuït en els darrers anys. Han disminuït les emissions associades al consum d'energia elèctrica, que és la principal font consumida pel sector, degut a la disminució del seu factor d'emissió, i del gasoil C, degut en aquest cas a la disminució del consum d'aquesta font energètica. En canvi, degut a un augment en els seus consums de gas natural i de gasoil A, han augmentat les emissions de GEH associades. La font responsable de la major quantitat d'emissions és l'electricitat i es pot observar com el gas natural ha guanyat protagonisme. La variació de la resta de fonts no és tan significativa. Si s'analitzen les emissions de l'àmbit Ajuntament per sectors, el sector on disminueixen de les emissions és l'enllumenat públic i semàfors, que disminueixen un 51% les seves emissions. Això és degut a algunes de les mesures d'eficiència energètica implantades per part de l'Ajuntament. En canvi, augmenten les emissions de GEH el sector d'edificis i equipaments i el de la flota municipal de vehicles. A nivell global, la tendència ha sigut una disminució del 17% de les emissions.

2.8.2. Eficiència energètica i ús d'energies renovables

Pel que fa a la producció local d'energia, l'any 2014 es van produir 2.517.364 kWh, un 48% menys respecte l'any 2005. La principal producció va ser d'energia hidràulica, mentre que la producció d'energies renovables -principalment la fotovoltaica- va ser molt minoritària, va representar menys del 5% de la producció total.

Segons el PAES de 2017, l'Ajuntament no disposa d'instal·lacions d'energies renovables tret d'una instal·lació de biomassa ubicada al Pavelló. S'han identificat algunes cobertes per a la implantació de instal·lacions solars tèrmiques o fotovoltaïques. L'Ajuntament disposa d'una instal·lació fotovoltaica al Tèxtil Montserrat i també està redactant un projecte d'instal·lació solar fotovoltaica a la biblioteca municipal. Per altra banda, ha introduït bonificacions a les ordenances fiscals per implantació d'energia solar fotovoltaica i tèrmica.

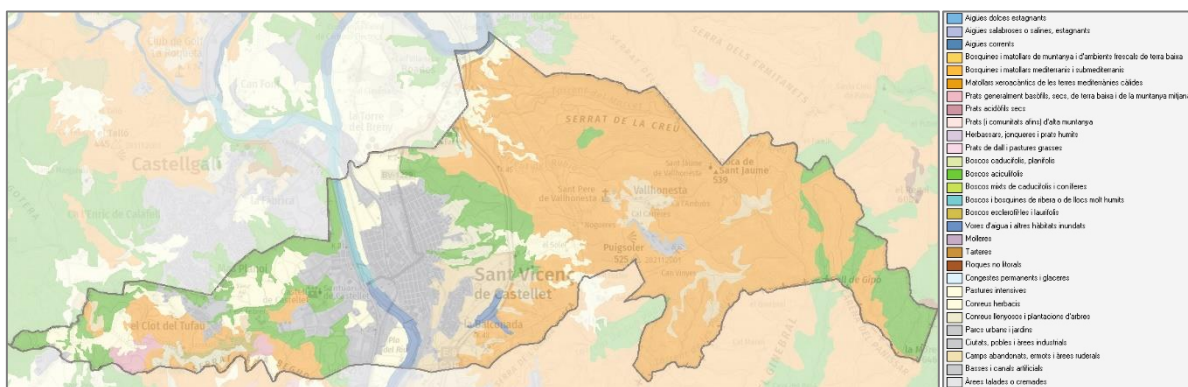
2.9. BIODIVERSITAT ECOLÒGICA I PATRIMONI NATURAL

2.9.1. Hàbitats

Segons el servei interactiu de mapes ambientals (SIMA) de la Generalitat de Catalunya, al municipi hi ha diversos tipus d'hàbitats vegetals. A llevant s'hi poden trobar bosquines i pinedes de pi blanc combinades amb sotabosc de brolles calcícoles, brolles de romaní, arboçars i alguns alzinars al nord del límit municipal -Serrat de la Creu i Sant Jaume de Vallhonesta-. Destaca el bosc del Cadavall que limita amb el nucli urbà. Hi ha també feixes amb fruiters -oliveres, ametllers i garrofers- i conreus herbacis de secà en alguns indrets de Vallhonesta, Can Costa, Els Dos Rius i Can Sant Joan de Dalt.

A ponent del municipi s'hi troben també bosquines i pinedes de pi blanc combinades amb sotabosc de brolles calcícoles, màquies o garrigues, brolles de romaní i alguns alzinars al Serrat de la Beguda. A les planes de la riera de Castellet s'hi localitzen conreus herbacis extensius de secà prop d'algunes masies com ara Can Cases, Can Febrers, Can Mestre Joan, Can Papa, Can Tinet o Can Fiter. Destaquen també les feixes de conreus i fruiters de secà al Serrat de la Beguda, per exemple a Cal Butzac, Ca n'Aiguader o Can Senyoret.

L'abandonament de la vida rural i dels usos tradicionals d'una banda, i d'una altra la proximitat als serveis i la implantació d'algunes urbanitzacions que es troben ara enclavades en el sòl no urbanitzable, ha propiciat un desequilibri entre el camp i els boscos. L'ordenació de les construccions situades en sòl no urbanitzable i els seus usos haurà de facilitar, si s'escau, la recuperació de l'equilibri entre boscos i camps, alhora que una millor vigilància del territori.

Mapa hàbitats. Font: Elaboració pròpia a partir de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya, versió 2 (2018)

Pel que fa a la part central del municipi, al nord de la llera fluvial del Llobregat es poden trobar algunes alberedes i pollancredes amb vinca, mentre que cap al sud es localitzen canyars de vores d'aigua. Pel que fa a la riera de Castellet, degut a les alteracions produïdes a l'entorn dels polígons, es troben formacions denses de canyars a les vores de l'aigua. Es tracta d'una espècie invasora.

A la zona s'ha posat en marxa la tercera fase del Pla Director per a la restauració dels espais fluvials de la comarca. El projecte Riu Verd II va tenir a la riba esquerra del Llobregat una actuació específica a Sant Vicenç de Castellet, de neteja i eliminació d'espècies invasores i plantació de vegetació de ribera en les superfícies compreses entre la resclosa on desguassa la riera de Castellet fins el pont de la BV-1229. A partir d'aquest límit inferior, l'actuació enllaçava amb una altra situada agües avall, realitzada en el marc del projecte Riu Verd I. Posteriorment a aquestes actuacions dins el programa Riu Verd, l'Ajuntament també ha realitzat actuacions d'extracció de rizoma de canya americana per a la restauració dels hàbitats de ribera. Així com es disposa d'un projecte específic per extreure la canya i restauració del marge, a la zona del c/ Alfons XIII, al tram d'escullera.

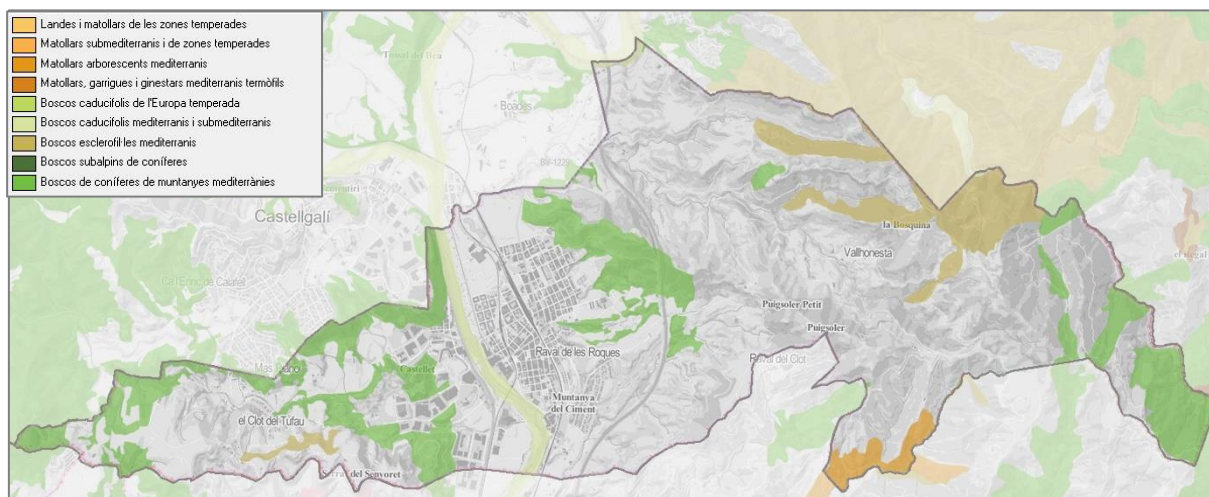
S'enumeren a continuació els hàbitats d'interès comunitari que es localitzen al municipi:

- *Hàbitats d'aigua dolça*

- 3270 Rius amb vores llotoses colonitzades per herbassars nitròfils del *Chenopodium rubri* (p.p.) i del *Bidention* (p.p.), a Can Marcet

- *Bosc*

92A0	Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera, a les lleres del riu Llobregat
9340	Alzinars i carrascars, a llevant del terme municipal i a la vessant obaga del Serrat de la Beguda
9540	Pinedes mediterrànies, al bosc del Cadavall, a Can Sant Joan de Dalt, al límit nord-oest amb Castellgalí, al límit sud-oest, al voltant de Castellet, de les Muntanyes russes dels polígons industrials situats a l'oest del Llobregat
9530*	Boscos de pi negre, a l'est del terme municipal: voltants del torrent del Coll de Gipó i als Salvadors
5210	Màquies i garrigues, a la vessant solella del torrent de les Pasteres al límit amb Rellinars

Mapa hàbitats d'interès comunitari. Font: Elaboració pròpia a partir del SIMA de la Generalitat de Catalunya

2.9.2. Fauna

A la zona de Vallhonesta s'hi poden trobar nombroses espècies -conills, perdius, xixelles o tudons- que serveixen d'aliment dels depredadors que crien al massís de Sant Llorenç del Munt i l'Obac i cacen en aquesta àrea -xoriguers, falcons pelegrins, falconets, àligues marcenques, esparvers, astors, aligots, àligues cuabarrades, àligues perdigueres, etc.-. Hi destaca la presència d'alguns depredadors rars com el duc i d'ocells com el siboc, la cogullada fosca, el tallarol trencamates o el còlit ros. També hi ha espècies rares o en regressió de rèptils com la sargantana cendrosa o l'escurçó.

A la banda de ponent, a les zones urbanitzades i periurbanes, la fauna és clarament cosmopolita, amb espècies com la guineu o el senglar. Abunden a la zona les espècies d'hàbitat urbà com ara els coloms i els tudons. En indrets oberts trobem espècies com la perdiu i el conill, tot i que en densitats baixes. En alguns torrents i recs seria possible trobar alguna tortuga de rierol però en nombre descendent. Altres elements faunístic destacats serien el ratolí de bosc, el falcó pelegrí, el talpó roig, el talpó muntanyenc i la salamandra.

El municipi conté dues zones que gaudeixen d'una protecció de caça. Es tracta de dos refugis de fauna salvatge: Les Cases B-RF021 i la Vall d'Artigues B-RF049.

2.9.3. Espais naturals protegits, connectivitat i corredors biològics

Es descriuen a continuació els espais naturals protegits que es poden trobar al municipi:

- Àmbit PEIN. Els sòls situats a l'extrem més oriental del terme municipal -229 ha, un 13% de la superfície del municipi- s'inclouen dins del Parc Natural del Massís de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac (ES511003). Aquest Parc Natural abasta una superfície total d'un 9.409 ha i es troba a l'est del municipi. Emergeix de la Depressió del Vallès i a la Mola arriba al nivell 1.103 m snm.

És limitat per la riera de Mata-rodona al nord-est, amb una part del terme municipal de Rellinars pel sud-est, per la carena del Panissar al sud-oest i per un tram del camí ral de Barcelona a Manresa pel nord-oest.

- Àmbit Xarxa Natura 2000. Dins del municipi hi ha una part del seu sòl declarat Xarxa Natura 2000 amb el nom de Sant Llorenç del Munt i l'Obac (ES5110010). L'àmbit Xarxa Natura 2000 -892 ha, un 52% de la superfície del municipi- amplia l'espai del Parc Natural fins el límit amb l'autopista C-16, deixant fora, el Marcet, al nord i Can Joan Domingo, pel sud. Aquest sòl s'inclou per la diversitat de biòtops, associada al manteniment de recursos tròfics i la conservació de la qualitat del medi, que fa que sigui un excepcional refugi per a moltes espècies de la fauna mediterrània.
- Espais oberts del PTCC. A Sant Vicenç de Castellet, el PTCC considera la major part del sòl no urbanitzable com a sòl d'especial protecció. Atorga aquesta categoria als sòls situats al voltant del riu Llobregat, a l'espai PEIN, a la Xarxa Natura 2000 de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, i als sòls al voltant dels torrents del Rubió i de Can Joan Domingo. A ponent del riu Llobregat, el PTCC protegeix amb aquest tipus de sòl la vall de la riera de Castellet, incloent el cim de Castellet i les Muntanyes Russes.

L'element que estructura ecològica i paisatgísticament el municipi de Sant Vicenç de Castellet és la xarxa hídrica, amb el Llobregat com a connector i corredor biològic de primer nivell, ja que travessa les comarques del Bages i del Berguedà de nord a sud i connecta els sistemes prelitorals. El Llobregat és una zona de pas d'aus migratòries i els seus hàbitats més importants són els boscos de ribera.

De forma general i a nivell municipal la xarxa hídrica funciona com a connectora entre la zona forestal i els espais agrícoles que encara resten al municipi. El torrent del Rubió, juntament amb el torrent del Marcet, i la Riera de Castellet són els altres elements de gran importància ambiental ja que transcorren per àrees molt extenses i això fa que esdevinguin connectors biològics i paisatgístics molt destacats. Per últim, els torrents de Can Joan Domingo i de Les Vives completen la xarxa de connectors que aboquen les seves aigües al Llobregat. Configuren els entorns agrícoles situats més al sud del terme municipal.

Aquesta xarxa de torrents i rieres ha donat lloc a uns conjunts de masos on encara es desenvolupen activitats tradicionals molt lligades al territori. La seva presència i manteniment és bàsica per recolzar l'escassa connectivitat que es dona entre els espais naturals protegits i els espais oberts. En aquest sentit, els cursos fluvials tenen un important paper ecològic com a connectors d'aquests espais.

Una part de la banda sud-est del terme municipal forma part d'un corredor natural que connecta els parcs naturals de Sant Llorenç del Munt i l'Obac amb Montserrat. Aquest corredor està format pel torrent de les Pasteres i per la serra del Ginebral, i juntament amb el meandre de Castellbell i la riera de Marganell constitueixen una zona amb grans valors geològics, botànics, faunístics i paisatgístics.

2.10. DIAGNOSI DELS ESPAIS LLIURES

Des de l'Oficina Tècnica de Planificació i Anàlisi Territorial de la Diputació de Barcelona, s'ha elaborat una Diagnosi dels espais lliures de Sant Vicenç de Castellet dirigida a millorar la qualitat dels seus serveis ecosistèmics. S'han estudiat i analitzat exhaustivament la totalitat dels ecosistemes i espais lliures del terme municipal amb la finalitat que es puguin incloure en el document de l'avanç de POUM les propostes de planificació i gestió destinades a la promoció de la conservació, restauració i millora del patrimoni natural del municipi. En una primera part s'han analitzat els serveis ecosistèmics següents:

- Biodiversitat i funcions ecosistèmiques
- Serveis d'aprovisionament
- Serveis de regulació
- Serveis culturals

Biodiversitat i funcions ecosistèmiques

- *El Parc Natural Sant Llorenç del Munt i l'Obac.* Destaca per ser un espai de relleu original, amb gran quantitat de parets rocoses que possibiliten la presència d'abundants comunitats de vegetació rupícola i de fauna cavernícola. Es tracta d'una bona representació d'ecosistemes mediterranis, amb una notable diversitat del paisatge vegetal.
- *El Llobregat.* La manca d'ordenació de l'horta a ambdues ribes li atorga un aspecte més proper a l'ocupació de sòls que al d'un espai productiu. L'horta és un servei ecosistèmic d'aprovisionament sempre que disposi d'un marc normatiu que estimuli la producció d'aliments locals i de qualitat. Aquest no és el cas d'aquesta horta a l'actualitat. La presència de materials residuals per al tancament i la situació il·legal amb la captació d'aigua, ja sigui directament del riu o del canal industrial que hi corre paral·lel per la riba esquerra, deixen palès que cal que l'activitat sigui repensada. Tot i la importància històrica que ha tingut el Llobregat en la industrialització de la vila, caldria que es valorés la potenciació de tots els seus serveis ecosistèmics així com la millora de la biodiversitat local.
- *El torrent de Rubió.* Propicia un microambient climàtic que queda palès amb la presència de la roureda del Rubió o del Banquer.
- *La riera de Castellet.* El veïnat del Clot del Tufau reclama que la Generalitat executi una segona fase planificada per evitar nous danys provocats pel risc d'inundació. Es preveia l'expropiació i enderroc d'unes antigues naus industrials, situades en zona inundable al carrer del Clot del Tufau. D'aquesta manera es guanyaria amplada per al curs de l'aigua i es traurien obstacles en cas de crescudes. Aquesta intervenció també anava complementada amb l'obertura d'un nou vial de connexió amb el polígon del Clot del Tufau per la banda esquerra del curs de la riera. L'ACA ha realitzat un estudi hidràulic, amb propostes per tal de donar una solució a la problemàtica.
- *El corredor del torrent de les Pasteres.* Per la banda de Sant Vicenç, el corredor queda just sota les antigues feixes del mas enrunat de Can Vinyes. En aquest punt, seria interessant unir el corredor a l'espai rural de Vallhonesta i així afavorir la restauració de l'antiga pedrera de del Roure, a Vallhonesta, i donar més visibilitat als masos històrics de la Serra i Can Vinyes els quals, tot i estar enrunats, presenten encara restes de les antigues feixes així com un grup de tines destacables pel seu valor patrimonial.

Serveis d'aprovisionament

- *Les valls agrícoles.* D'una banda, la vall del Soler connecta Sant Vicenç i Vallhonesta i és una mostra de paisatge rural ben conservat. D'altra banda, Vallhonesta és un dels indrets que més atreu per a les passejades, essent una part de l'atractiu el seu paisatge agrícola de conreus llenyosos. Tanmateix és un paisatge amenaçat ja que les poques cases habitades són de residència i l'activitat agrícola és mínima i localitzada sobretot a redós del mas Can Martí i les seves feixes de fruiters i oliveres. Aquesta vall està amenaçada tant per la manca d'un camí d'accés en condicions, com per la rígida normativa urbanística que dificulta la viabilitat del manteniment dels masos i de la gent que encara hi roman o que en el futur podrien veure en aquesta vall un indret per donar continuïtat a la tradició agrícola.
- *L'espai rural de Cal Tinet -Cal Papa-Cal General.* Una part del seu territori està considerada com a forestal quan és un mosaic amb conreus. Aquesta consideració no facilita l'activitat pagesa per poder intervenir en millores als conreus existents que, per raons diverses, s'han considerat boscosos. Seria

interessant potenciar-ne el mosaic agroforestal i que es donessin facilitats a l'activitat pagesa, inclosos els complements basats en l'eco turisme i la ramaderia extensiva o de caràcter familiar.

- *Els boscos antics.* En el sector est del municipi i dins dels límits del PEIN de Sant Llorenç del Munt i l'Obac hi romanen petits claps de boscos que ja s'apreciaven com a tals a les cobertes del sòl de 1956. Caldria que disposessin d'una normativa que en garantís la seva conservació atès els serveis ecosistèmics que realitzen, en especial alguns rodals com els de la roureda del Blanquer.

Serveis de regulació

- *Regulació hídrica.* L'Ajuntament i l'Agència Catalana de l'Aigua estan ultimant un projecte per millorar el pas de la riera de Castellet pel Polígon Industrial de la Farinera.
- *Regulació climàtica global.* Els sòls de major potencial d'erosionabilitat amb vegetació protectora poden ser objecte de mesures per impedir que es perdi la vegetació o que s'hi ubiquin activitats que malmetin la cobertura vegetal. En el cas dels entorns del Clot del Tufau, aplicar el bon manteniment dels cultius.

El nombre d'espècies i l'abundància de pol·linitzadors és més gran en paisatges agrícoles amb camps petits que amb camps grans. Els pol·linitzadors utilitzen els marges entre camps com a autopistes per on viatjar i buscar refugi.

Serveis culturals

- *Les pedreres històriques.* El paisatge abandonat d'aquestes pedreres -Cal Valent, Cal Putxet, Balçamuller, Fiter, Cal Josepó-, l'explotació de les quals seguia una tècnica particular, constitueix un recurs didàctic i eco turístic de primer ordre. Per això, es considera essencial que formin part de l'estratègia eco turística del municipi.
- *Les Vies Blaves.* Al llarg del riu es faran actuacions per millorar el recorregut per les seves vores. Recuperar els camins històrics i els elements patrimonials i paisatgístics permetrà convertir en accessibles espais naturals fins ara desconeguts o descuidats, perquè la ciutadania en pugui gaudir.

La infraestructura verda

La segona part de l'informe de Diagnosi dels espais lliures de Sant Vicenç de Castellet fa referència a la implantació de l'anomenada infraestructura verda local. Es defineix la infraestructura verda com el conjunt de peces del territori planificades i gestionades conjuntament amb la finalitat d'incrementar i optimitzar els serveis ecosistèmics que el conjunt pot prestar a les persones. En aquest sentit, la infraestructura verda es pot expressar en forma d'una zonificació sobre el territori. Per a cada zona, l'informe determina un paper que potencia la prestació de serveis ecosistèmics. I ho fa en base als serveis existents en l'actualitat -identificats i avaluats en l'apartat anterior- i a la seva potencialitat, a fi d'incrementar els serveis existents o prestar-ne de nous. A Sant Vicenç de Castellet s'han identificat les següents zones:

- Zona de patrimoni natural
- Zona eco cultural
- Zona de connectivitat ecològica
- Zona en regeneració
- Zona de salut i contacte proper amb la natura
- Zona de mosaic agroforestal

En qualsevol cas, la proposta d'infraestructura verda local té la voluntat de ser un full de ruta a mitjà termini per a la planificació i la gestió del sòl no urbanitzable del municipi. A continuació s'exposen una sèrie de recomanacions per fer-les possibles per mitjà del planejament urbanístic general o d'altres instruments derivats.

Zona de patrimoni natural

- *La franja delimitada per Sant Jaume de Vallhonesta, el coll Gipó, la Morella i la riera de Matarrodona.* Adoptar les indicacions que li aporta el Pla Especial de Sant Llorenç del Munt i l'Obac.
- *L'espai conformat per la capçalera de la riera de Vallhonesta i del torrent de les Pasteres.* Assimilar la normativa del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac en aquesta àrea exclosa del Parc, però que es planteja com a zona de patrimoni natural. Aquesta àrea complementària, situada just sota el límit del Parc Natural, hauria d'incloure la pota sud-est del terme prenent com a referències el Puigsoler, el torrent de les Pasteres i un bocí del camí del GR4.

En el futur, aquesta estratègia podria servir per promoure l'ampliació del Parc Natural i destacar el valor dels serveis ecosistèmics. Aquesta estratègia també permetria participar en el futur del

corredor biològic del torrent de les Pasteres -ubicat en els termes de Rellinars i de Castellbell i el Vilar-.

- *El cim culminant de la Morella.* Declarar-lo com un element del patrimoni natural a afegir al catàleg del patrimoni cultural per la seva rellevància i singularitat geològica. És destacable que el còdol gegant diaclasat sigui visible des de les imatges ortofotogràfiques.
- *Sant Jaume de Vallhonesta.* Cercar la fórmula de col·laboració amb la seva propietat amb l'objectiu de garantir la conservació d'aquest element cabdal del patrimoni cultural del municipi.

Zona ecocultural

- *Els veïnats de Vallhonesta i del Clot del Tufau.* Facilitar la implantació d'activitats agroramaderes respectuoses amb l'entorn natural per propiciar la permanència de població en el sòl rural, que resulta la principal garantia de conservació d'aquests territoris de vàlua eco cultural. Per això, caldria facilitar i donar incentius perquè els seus masos actuals poguessin fer ampliacions per a obradors, coberts i petites naus agroramaderes, així com aprofitar annexes de les masies per convertir-los en hostatgeria de turisme rural. Facilitar l'activitat econòmica de la població rural que viu i treballa de la terra és essencial per a la preservació del paisatge i dels serveis ecosistèmics. És imprescindible que es promogui una normativa urbanística específica que faciliti la diversificació de l'activitat agrària i ecoturística.
- *Castellet.* Donar continuïtat al pla de consolidació de l'entorn del turó de Castellet en especial posant cura en la retirada de plantes crasses invasores. En el futur, la recuperació de l'entorn del turó de Castellet caldria vincular-lo també a la recuperació del paisatge geobiològic de les Muntanyes Russes.
- *Les Muntanyes Russes.* Encarregar un estudi de conservació de les seves comunitats vegetals i de preservació dels valors geomorfològics de l'indret. A partir d'aquest estudi, seria recomanable establir un itinerari bàsic de visita regulat a les Muntanyes Russes que permetés conèixer i respectar els valors geològics d'aquests singulars afloraments de margues blaves.
- *Les àrees de bosc.* Afavorir la millora forestal a partir d'incentivar la planificació forestal (plans tècnics).

Zona de connectivitat ecològica

- *L'activitat hortícola a la riba inundable del riu Llobregat.* Elaborar un Pla de reordenament i reubicació de la major part d'aquestes àrees a fi que aquesta activitat esdevingui un benefici per a la salut de les persones -treball i alimentació- sense malmetre l'entorn fluvial.
- *El bosc de ribera del riu Llobregat.* Afavorir la plantació d'arbrat de ribera per millorar la capacitat de retenció de l'aigua i la biodiversitat. En tot el recorregut del riu Llobregat per Sant Vicenç de Castellet només hi trobem un únic espai natural singular: la illeta sota el pont de la vila. Per això, es recomana dissenyar una bosquina de ribera d'una longitud de 1,4 km entre el pont de la vila i la resclosa del canal industrial -terme de Castellgalí-. En una segona fase, seria bo fer el mateix en el tram aigües avall del riu Llobregat per sota el pont de la vila, però per la riba dreta.
- *La Via Blava Llobregat.* Minimitzar el seu impacte. La Via Blava Llobregat és una infraestructura ecoturística que recorrerà els 186 km del recorregut del riu Llobregat entre el seu naixement a Castellar de N'Hug i la desembocadura d'El Prat de Llobregat. En el terme de Sant Vicenç de Castellet aquesta circula per la dreta fins al pont de la vila, on canvia a la riba esquerra, per tornar a la dreta a tocar de l'aiguabarreig amb el riu Cardener. Aquest recorregut suposa afegir una nova infraestructura a la riba esquerra del riu en un territori malmès, en part, per l'activitat hortícola i qualificat de protecció especial pel Pla General del municipi. Seria bo concentrar en una única riba les infraestructures viàries i així permetre la restauració ecològica de la riba esquerra. Es tracta d'un quilòmetre de traçat que podria adequar-se i construir-se per la riba dreta a partir de l'aprofitament de la vorera del talús de la C-55 i en algun punt a partir d'algun voladís estructural. Aquesta opció permetria tenir una visió del riu Llobregat amb la riba esquerra restaurada i podria servir com a via de passeig per a la població, ja que davant de l'aiguabarreig del Llobregat i el Cardener, a l'alçada de la Torre del Breny, fàcilment es podria fer una passera per retornar pel costat del canal cap al centre de la població. D'aquesta manera es facilitaria donar prioritat a la restauració ecològica de la riba esquerra.

Aquest plantejament és diferent del que va argumentar l'Ajuntament en les esmenes al Pla Director de les Vies Blaves que, tot i ser encertat tècnicament, es basava en una posició molt urbanística i no va tenir en compte les possibilitats que oferia el fet de circular al llarg de tot el municipi per la riba dreta fins a prop de la torre del Breny o l'aiguabarreig entre el Cardener i el Llobregat. Un recorregut que es podria incloure també en la xarxa d'itineraris saludables que ja té

la vila, ja que a l'alçada de l'aiguabarreig es podria fer una passera per tornar per la vora del canal cap al centre de la vila.

- *La zona de connectivitat de Can Vinyes i el Serrat de la Beguda.* Dotar aquestes zones d'una qualificació urbanística adequada que reconegui el valor dels elements estructurals del seu territori agrícola -marges vegetats, arbredes, punts d'aigua aïllats, erms, canals, camins rurals- i la diversitat del paisatge agroforestal com a base per a la connectivitat ecològica. D'aquesta manera aquesta connectivitat Montserrat-Sant Llorenç del Munt i l'Obac es dotaria de la normativa necessària per garantir la protecció i millora del paisatge amb funcions de connectivitat ecològica.
- *El Pla del Riu.* Reconvertir el sòl urbanitzable del Pla del Riu en una àrea que fomenti l'horta recreativa i d'aquesta manera mantenir la capacitat de connectivitat ecològica d'aquest territori i preservar també els entorns del riu Llobregat eradicant l'horta il·legal d'aquesta riba.

Zona en regeneració

- *La pedrera de Vallhonesta.* Reclamar a l'administració de la Generalitat l'aplicació de la fiança per a la seva restauració i planificar, coordinadament amb el conjunt de les Administracions públiques i entitats implicades, les accions destinades a modelar la regeneració natural i complementar-la amb les actuacions de restauració necessàries. Eradicar els actuals usos il·legals d'ocupació dels terrenys de la pedrera i prendre les mesures disciplinàries corresponents per sancionar les infraccions fetes. L'ús de la plataforma de la pedrera està afectat pel risc geològic atès el pendent i alçada que ateny el seu antic front d'exploració. Per aquesta raó, la finca d'aquesta pedrera només és apta per a ser restaurada a fi de que s'hi implanti el bosc autòcton de la zona. L'única activitat que tindria sentit desenvolupar-hi, a banda de la restauració del bosc autòcton, seria l'agrícola.
- *Les pedreres històriques.* Elaborar un pla d'actuacions per a la seva conservació que permeti retirar la vegetació natural que impedeix contemplar el valor de la seva petja geològica. Dissenyar i executar una ruta històrica de les pedreres com un itinerari senyalitzat, emmarcat dins el terme municipal, que permeti visitar el món relacionat amb l'extracció de la pedra calcària de Sant Vicenç i de tot el seu procés de transformació. Aquesta ruta podria recórrer les pedreres del Serrat Rodó, Cal Simonet, Cal Valent, Cal Putxet, Balçamuller, Fiter -zona font, abelles i Cal Josepó-.
- *La urbanització Can Xesc.* Planificar l'eradicació de l'àrea urbanitzada fora d'ordenació del sector situat sota el camí del Serrat de la Beguda -senyalitzat pels mateixos veïns com Can Granotes, Villa Paquita, Villa Romero i Hnos Velázquez- atès que aquesta no aconsegueix amb els mínims de seguretat per a les persones i perquè, per la seva proximitat, suposa una xacra per al paisatge qualificat de les Muntanyes Russes. Aquest sector s'ha assenyalat com a zona de regeneració en el plànol Infraestructura verda, però en aquest cas regenerar s'assimila a eradicar i, per tant, un sector a recuperar per a l'entorn natural-rural. Planificar una reordenació parcel·lària dels altres dos sectors de Can Xesc propers a la riera de Castellet a fi de reduir la densitat edificable i que la visibilitat de les parcel·les s'acosti a un paisatge rural més tradicional. Admetre parcel·les urbanitzables de mil metres quadrats per a un sostre d'edificació de màxim 200 m² de planta i pis. Així mateix, aquestes parcel·les caldria que fossin equipades amb un mínim de 250 m² de sòl per a hort familiar. D'aquesta manera s'aconseguiria minimitzar l'impacte paisatgístic actual i sobretot atorgar un valor de resiliència alimentària a les parcel·les i en certa manera fer-les compatibles amb l'ús rural més tradicional de la vall.

Zona de salut i contacte proper amb la natura

- *Zona de salut i contacte proper amb la natura.* Atorgar una qualificació urbanística adequada a la zona, que reconegui el valor dels elements estructurals del territori agrícola -marges vegetats, arbredes, punts d'aigua aïllats, camins rurals- i, sobretot, que permeti conservar les torrenteres -en especial la del torrent de can Sant Joan de Dalt amb el seu aflorament de margues- i les masses forestals acompanyants que són la base de la connectivitat ecològica. Per això és necessari afavorir els usos i les activitats que potenciïn aquesta connectivitat ecològica -agrícoles, ramaders i/o forestals- i eradicar aquells usos que siguin incompatibles -magatzems, etc.-.
- *La Via verda perimetral.* Crear un corredor verd -passeig arbrat- que faci la funció de via perimetral o de ronda del nucli urbà pel seu darrera, passant pel torrent de can Sant Joan de Dalt, per sobre l'escola Puigsoler i fins al Raval de les Roques, arribant-hi pel camí de Sant Jaume de Vallhonesta. Aquest corredor-passeig podria seguir algun dels camins existents i permetria que el front de contacte entre el sòl urbà i el sòl rural fos entès positivament per minimitzar-ne els usos il·legals en la mesura que els seus efectes serien molt visibles per tothom.

- *El torrent de Can Sant Joan de Dalt.* Millorar paisatgísticament aquest indret que destaca per incloure xaragalls de margues que, tot i no ser remarcables en comparació a les Muntanyes Russes, aporten a la zona un paisatge particular que sumaria interès a la via verda perimetral.
- *Les àrees de bosc.* Promoure una gestió forestal que tendeixi a crear rodals de bosc mediterrani tipus devesa, amb arbrat en baixa densitat, per facilitar el gaudi de l'entorn en una àrea d'elevat potencial per a passejades saludables i així incrementar la qualitat de vida de la població de la vila. Un dels indrets de recuperació que caldria estudiar amb detall és el vessant oest del turó de les Antenes que s'ha cremat repetides vegades. En aquest sentit, i atès la visual paisatgística d'aquest per a la vila, seria interessant promoure una reforestació amb bancals i arbrat planifoli.
- *Les àrees de conreu.* Incentivar que les àrees de conreu actualment existents en aquesta zona es mantinguin cultivades i, a poder ser, estimulants la seva reconversió de conreus de cereals a conreus llenyosos que tenen un valor ecosistèmic més alt en la regulació climàtica.

Zona de mosaic agroforestal

- *Zona de mosaic agroforestal i sòl urbanitzable.* Dotar aquesta àrea d'un projecte funcional que tingui en compte el benestar de les persones. Algunes peces actualment conreades i veïnes de zones sensibles -àrees habitades o fluvials- es troben classificades com a sòl urbanitzable i per aquest motiu caldria evitar la seva transformació cap a ús industrial. En el cas del sector a tocar de la Torre del Breny -Sector industrial nord-, el projecte caldria que respectés la salut dels habitants de l'indret. En aquest sentit, si s'admetés alguna tipologia d'urbanització seria recomanable que fos de serveis o similars. Per mitjà del planejament municipal i dels instruments de gestió a l'abast, garantir el manteniment i la millora d'aquest interessant mosaic agrícola i forestal, disposant dels mecanismes de disciplina urbanística i de la col·laboració amb la propietat, a fi que no s'estableixin usos i activitats incompatibles amb aquest espai agroforestal que facin disminuir els seus valors i serveis ecosistèmics.
- *Les àrees agrícoles.* Fomentar el manteniment i la millora de l'agricultura intersticial que es troba enmig de la zona forestal, incorporant, sempre que sigui possible, els principis de l'agricultura integrada o ecològica i, si és possible, amb l'atorgament de l'acreditació del CCPAE (organisme que regula la producció de ramaderia i agricultura ecològica). Impulsar una normativa tècnica per propiciar la conservació dels marges agrícoles amb vegetació natural o bé afavorint la creació de marges arbrats o arbustius entre els polígons agrícoles. Com s'ha comentat, la mida dels conreus i la conservació de marges de vegetació natural és una recomanació fonamental per al manteniment de la qualitat de les funcions i els serveis ecosistèmics -biodiversitat, connectivitat, pol·linització-.
- *Les àrees de bosc.* Afavorir la millora forestal a partir d'incentivar la planificació forestal -plans tècnics-, una eina necessària a fi que les propietats millorin l'estructura i la composició de les masses arbrades i optimitzin els seus serveis ecosistèmics -rellevants especialment en la regulació climàtica, degut a la capacitat de captura de CO₂-, així com la seva resiliència davant de possibles perturbacions, ja sigui sequeres o incendis forestals.
- *Les barraques de vinya.* Regular la conservació de les barraques de vinya inventariades a fi que no es pugui destruir el patrimoni cultural històric del poble.

Altres consideracions

- *Les pedreres en actiu.* El POUM ha de vetllar per tal que l'administració autonòmica apliqui els criteris de restauració ambiental a fi de minimitzar les molèsties derivades. La solució que es proposa és exigir la presentació d'un Pla Especial per tal de poder sol·licitar la corresponent llicència municipal d'activitat -que no es podria rebutjar si aquesta tingués l'autorització de mines i la declaració d'impacte ambiental-. D'aquesta manera, l'Ajuntament podria participar en cada sol·licitud i garantir que es respectaran qüestions que ara mateix queden al marge de la potestat del consistori.
- *L'horta i el seu interès socioambiental.* En el cas de Sant Vicenç de Castellet la major part d'horta és recreativa i s'aprofita de la proximitat del Llobregat, ocupant zones inundables i qualificades en el PGO de zona de protecció especial, estenent-se per prop de cinc hectàrees en total. Actualment, aquesta activitat està malmetent el potencial dels serveis ecosistèmics de regulació del riu i de biodiversitat, per aquest motiu, caldria que aquesta estigués molt limitada i es cerquessin àrees alternatives.

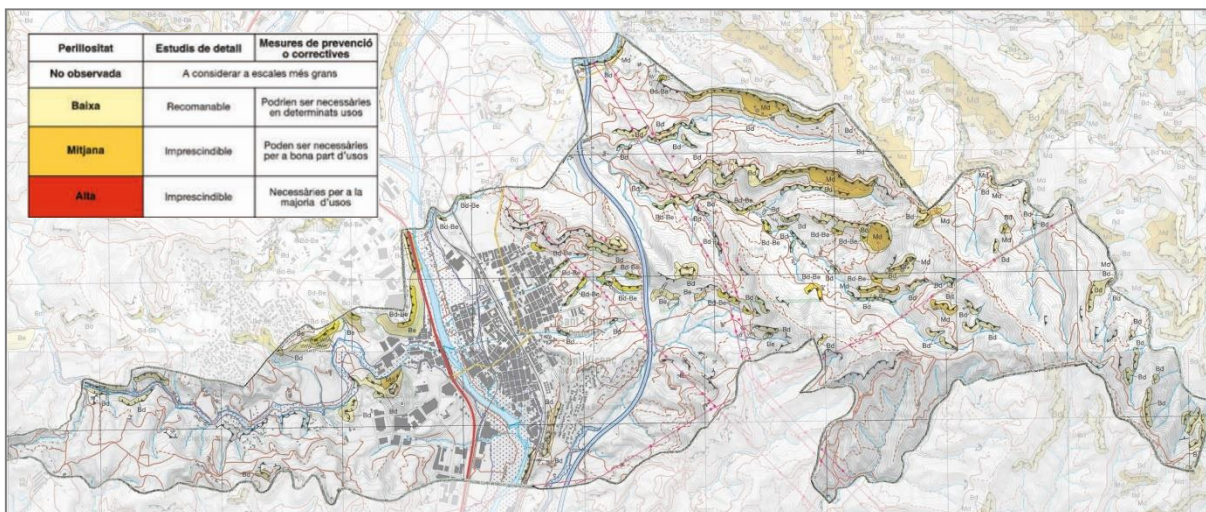
Una d'aquestes àrees potencials per a acollir una futura horta -tot i que caldria dotar-la d'infraestructura de rec- és l'actual sòl urbanitzable del Pla del Riu i que avui es conserva com a sòl d'ús agrícola. Caldrà regular els materials de tancament i les mides i formes de les casetes d'eines, passant per l'organització social per a la gestió dels recursos com l'aigua o la comercialització/intercanvi dels productes, beneficiant el consum local.

- *L'antic dipòsit de locomotores.* La recuperació històrica d'aquest passat ferroviari podria ser una oportunitat per reconstruir l'antic dipòsit de locomotores i dotar a la vila d'un equipament sobre el modelisme ferroviari que podria ser complementari al museu ferroviari de Vilanova i la Geltrú. Per altra banda, aquesta mateixa plataforma de quatre vies extremes d'una llargada d'uns 350 metres podria també transformar-se en un equipament de manteniment ferroviari i oferir llocs de treball. Contemplar aquesta opció en el futur planejament podria ser també l'oportunitat per obrir un pas per sota les vies a l'alçada de l'antic dipòsit de locomotores i, sobretot, per millorar la connectivitat entre les dues línies: la de Rodalies i la de la Generalitat de Catalunya. Les restes que queden d'aquest pont giratori, un dels més grans i originals del país és actualment un bé cultural d'interès local (BCIL). L'entorn on s'ubica aquesta peça patrimonial també és idoni per dissenyar-hi un espai verd urbà.

2.11. IDENTIFICACIÓ DE RISCOS

2.11.1. Risc geològic

Segons l'Informe de sostenibilitat ambiental del PDU del Pla del Bages, Sant Vicenç de Castellet no es troba dins del grup de municipis amb més riscos geològics associats. En el mapa de prevenció per a la prevenció dels riscos geològics de l'ICGC es representen els fenòmens, els indicis d'activitat i la perillositat natural dels processos generats per: moviments de vessant -despreniments, esllavissades, fluxos torrencials, moviments complexos, etc.-, esfondraments -subsidiències i col·lapses-, allaus, inundació i sismes.

Mapa per a la prevenció dels riscos geològics 1:25.000. Font: Elaboració pròpia a partir de les bases de l'ICGC

A nivell municipal, s'observen zones de perillositat baixa -despreniments i esllavissades- en els límits d'alguns polígons industrials situats a l'oest del Llobregat. Puntualment, en alguns vessants dels torrents situats a l'est del nucli urbà, a la zona propera al Raval nou, prop de Cal Teta i, amb una major intensitat i extensió en alguns indrets de Vallhonesta, on la perillositat de desprendiments és mitjana a les parts més altes de la vall.

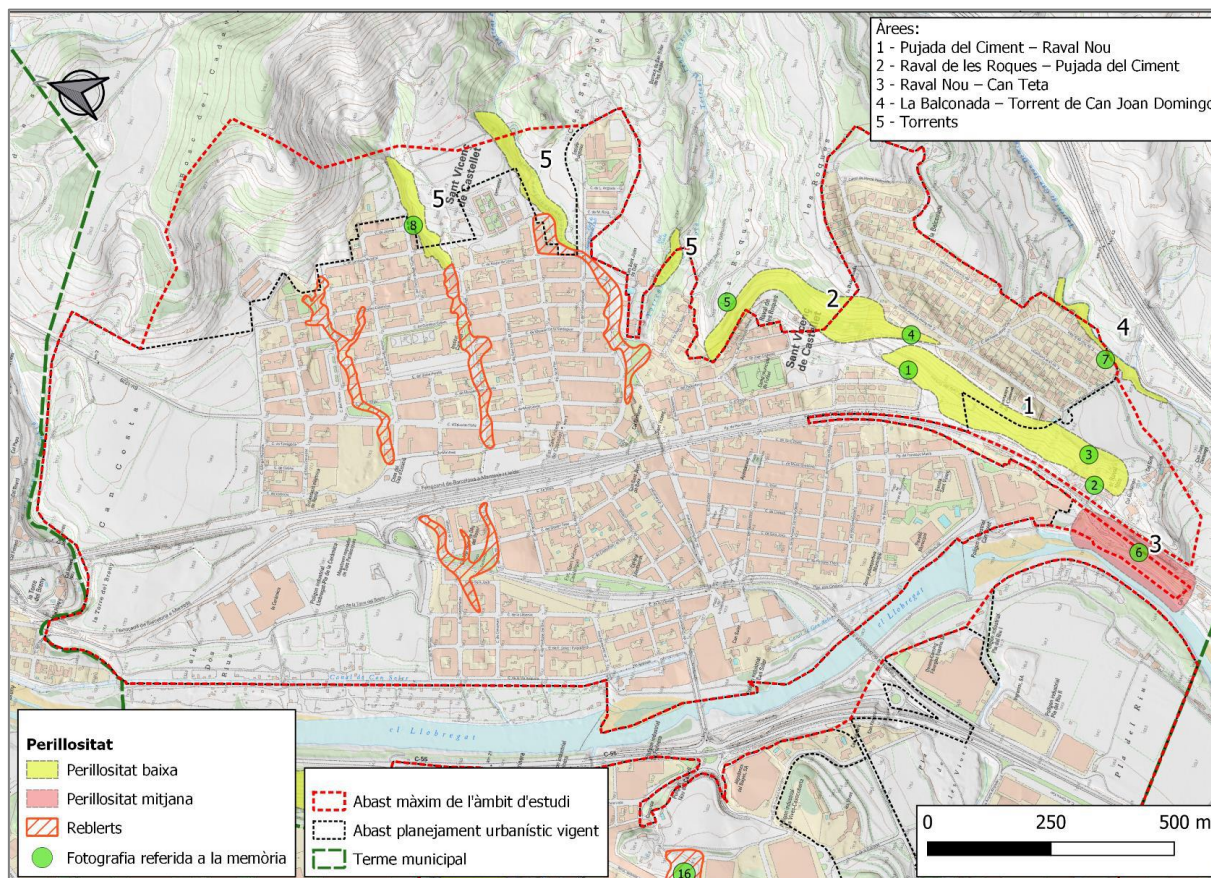

Zones de perillositat baixa en desprendiments, prop de Cal Teta Xarxes de protecció front el desprendiment al c. de la Indústria

D'acord amb l'Estudi per a la identificació de riscos geològics a Sant Vicenç de Castellet realitzat per l'ICGC el juliol de 2020, al nucli urbà i zones properes a la riba esquerra del Llobregat s'han identificat vessants amb indicis de moviments de vessant que s'han agrupat en cinc àrees segons les seves característiques:

1. Pujada del Cement – Raval Nou
2. Raval de les Roques – Pujada del Cement
3. Raval Nou – Can Teta
4. La Balconada – Torrent de Can Joan Domingo
5. Torrents de Can Sant Joan de Dalt, de Font Saiola i del carrer Josep Trueta

En el següent plànol es mostren aquestes àrees amb la seva qualificació de perillositat.

Àrees analitzades i qualificació de perillositat. Font: Estudi per a la identificació de riscos geològics a Sant Vicenç de Castellet

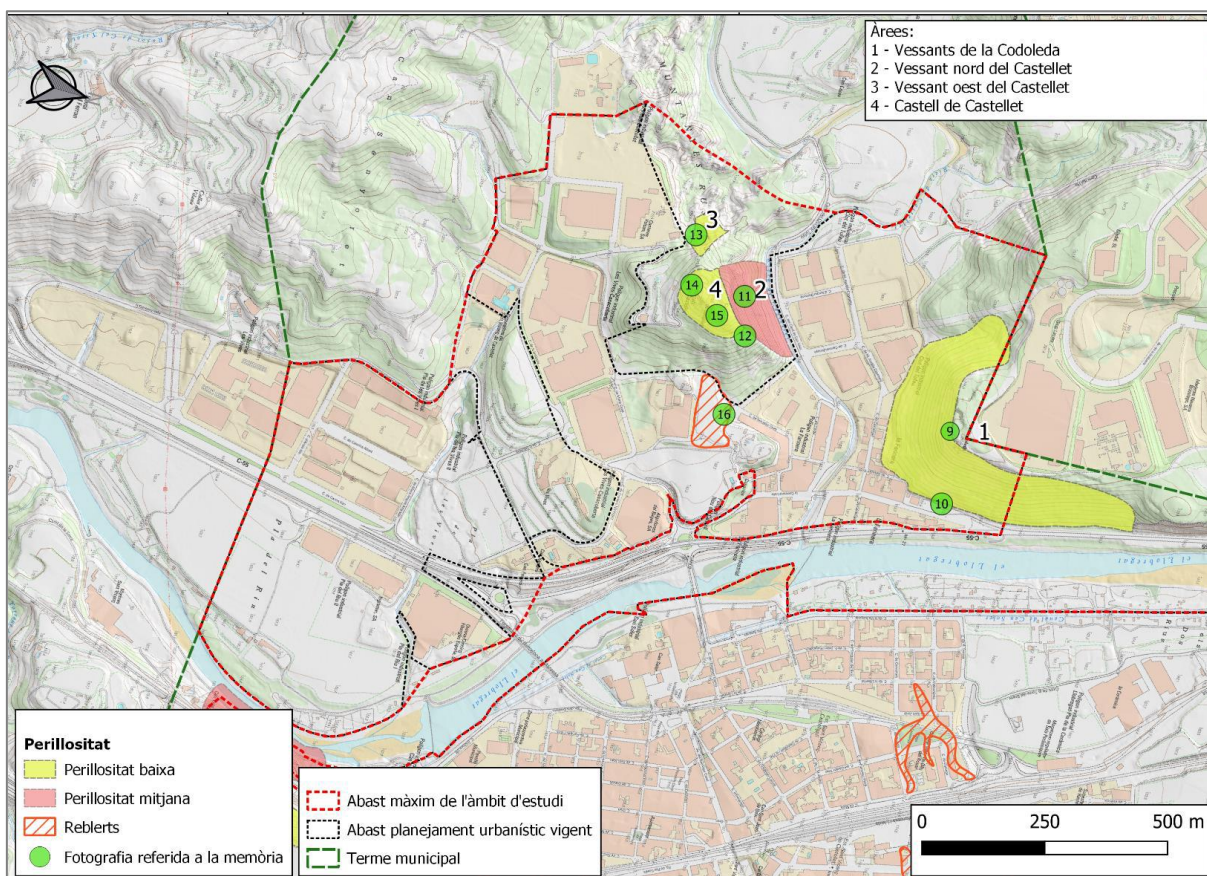
Cal destacar que en algunes zones situades al marge dret del riu Llobregat s'han identificat els següents riscos associats a la dinàmica de vessants:

- Desplaçaments i descalç de blocs de gres i calcària: Aquests fenòmens es produeixen per una erosió i meteorització diferencial. Els gresos i les calcàries presents en les formacions de la zona representen estrats resistents a l'erosió en front de les margues i argiles margoses. Quan un talús compta amb materials resistents situats sobre materials erosionables, es dona lloc a la formació de blocs descalçats en la part superior del talús, susceptibles de patir desplaçament i caiguda.
- Despreniments de roques: El substrat rocós Eocè mostra un patró de fracturació que es caracteritza per dos sistemes de juntes perpendiculars a l'estratificació i entre si. Tant en talussos de l'actual C-55, com en talussos naturals -vessants-, s'han observat desprendiments de blocs procedents de nivells de gresos i calcàries fracturades.
- Xaragalls: Són produïts per l'erosió de l'aigua en roques fàcilment meteoritzables i erosionables. És el cas de les margues, que exposades a condicions atmosfèriques es disgreguen en forma alveolar o lenticular, produint-se xaragalls -és el cas de les Muntanyes russes-.

Concretament, en el barri de la Farinera i en els polígons industrials situats a la dreta del riu Llobregat s'han identificat 4 àrees amb indicis de moviments de vessant, d'acord amb l'Estudi per a la identificació de riscos geològics a Sant Vicenç de Castellet:

1. Vessants de la Codoleda
2. Vessant nord de Castellet
3. Vessant oest de Castellet
4. Castell de Castellet

A continuació es mostren aquestes àrees amb la seva qualificació de perillositat.

Àrees analitzades i qualificació de perillositat. Font: Estudi per a la identificació de riscos geològics a Sant Vicenç de Castellet

Finalment, pel que fa al risc d'esfondraments i fluxos torrencials, l'estudi esmentat no identifica indicis de perillositat. Tampoc identifica riscos geològics a la zona de Can Xesc i Clot del Tufau.

2.11.2. Risc sísmic

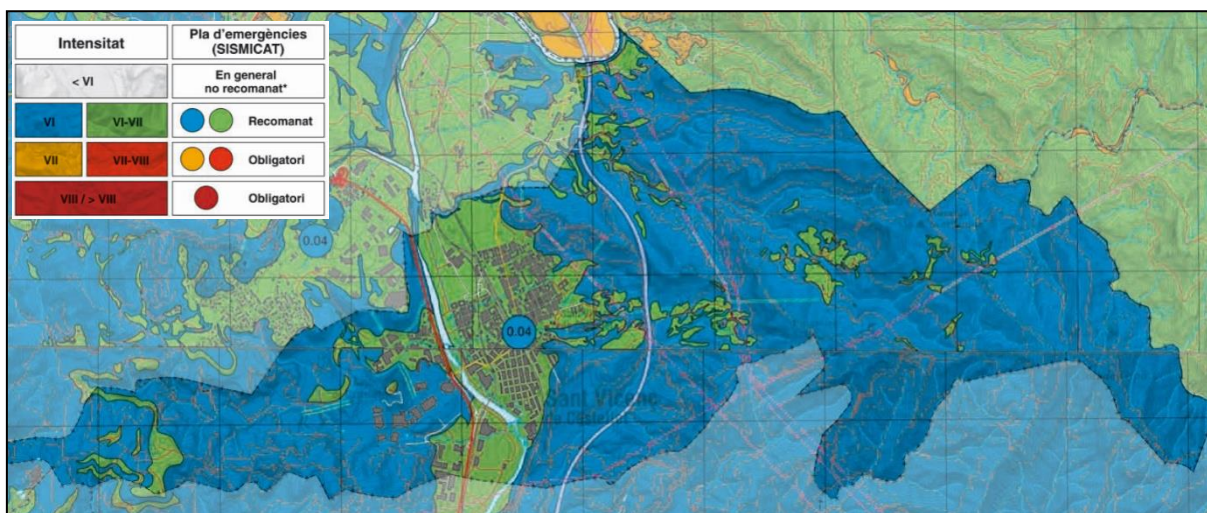
Catalunya es troba emplaçada en una zona de col·lisió entre les plaques tectòniques d'Europa i d'Àfrica. La convergència entre ambdues plaques i els terratrèmols resultants es produeixen amb poca freqüència i solen ser d'una intensitat moderada. En aquest sentit, ateses les característiques de l'emergència sísmica i la probabilitat de que es produeixi un fenomen d'aquestes característiques, es disposa del Pla especial d'emergències sísmiques a Catalunya (SISMICAT).

Aquest pla sorgeix per la necessitat de disposar d'una planificació d'emergències que permeti afrontar i gestionar eficaçment les incidències i emergències que es puguin produir en l'àmbit del risc sísmic. El SISMICAT defineix diverses zones segons la seva perillositat a patir sismes i les característiques de cada lloc. Les actuacions d'un municipi davant d'una emergència sísmica queden reflectides en el Pla d'Actuació Municipal (PAM). També hi consten, a més, les actuacions encaminades a garantir l'operativitat dels mitjans humans i materials de què disposa.

El Mapa de perillositat sísmica que es mostra a continuació s'ha obtingut prenent com a base el Mapa de zones sísmiques per un sòl mitjà (ICC, 1997) per un període de retorn de 500 anys, i tenint en consideració l'amplificació per efectes de sòl, entenent sòl des del punt de vista de l'enginyeria sísmica.

Al mapa següent es representen els valors de l'acceleració sísmica bàsica de la "Norma de Construcción Sismorresistente Española" (NCSE-02) per un emplaçament en roca, d'obligat compliment, i la intensitat considerada al SISMICAT. Per a qualsevol municipi el color del punt indica la intensitat assignada al pla SISMICAT, mentre que el valor numèric indica l'acceleració sísmica bàsica assignada per la NCSE-02.

Tal i com es mostra al següent mapa, Sant Vicenç de Castellet es troba situat en una zona de risc sísmic d'intensitat VI. Per tant, tot i que no és obligat, es recomana disposar d'un Pla d'emergències per al municipi que té assignat un valor d'acceleració sísmica bàsica de 0,04 g.

Mapa de perillositat sísmica 1:50.000. Font: Elaboració pròpia a partir de les bases de l'ICGC

2.11.3. Sistema fluvial i risc d'inundació

El sistema fluvial de Sant Vicenç de Castellet està constituït principalment pel riu Llobregat que creua el municipi de nord a sud. Per l'est, el riu Llobregat rep les aigües del torrent del Rubió, just en el límit del terme municipal amb Castellgalí, i del torrent de Can Joan Domingo al sud del límit de terme amb Castellsbell i el Vilar. Per l'oest, rep les aigües de la riera de Castellet i del torrent de Les Vives.

El torrent del Rubió neix al terme municipal, a prop del Ginebral, forma la vall de Vallhonesta i, en creuar la C-16, discorre per Castellgalí fins a la desembocadura al riu Llobregat on esdevé el límit de terme d'ambdós municipis. Té com afluents dins del municipi els torrents de Sant Jaume, de Can Jan i de Can Noguera.

El torrent de Can Joan Domingo neix a la serra de Vallhonesta i aboca les seves aigües al Llobregat fora del terme municipal. A l'altra banda, la riera de Castellet neix a Sant Salvador de Guardiola, prop del terme de Marganell, i recorre sinuós tot el costat oest del municipi. Forma el Clot del Tufau i desemboca al Llobregat a la Farinera. El torrent de Les Vives discorre entre els polígons del sud del municipi i finalitza al Pla del Riu.

Els cursos hídrics mediterranis es caracteritzen per la seva estacionalitat, quan es produeixen precipitacions intenses i de curta duració, aquests recullen grans quantitats d'aigua i es poden formar avingudes sobtades d'aigua, provocant inundacions, generant danys humans i econòmics. Per aquest motiu, en els plans d'ordenació és necessari regular quins tipus d'usos s'han de permetre als marges d'aquests cursos, així com a les seves planes d'inundació i als punts d'evacuació d'aigües cap als cursos principals.

El Llobregat. Des de Can Balet. Al fons, Montserrat

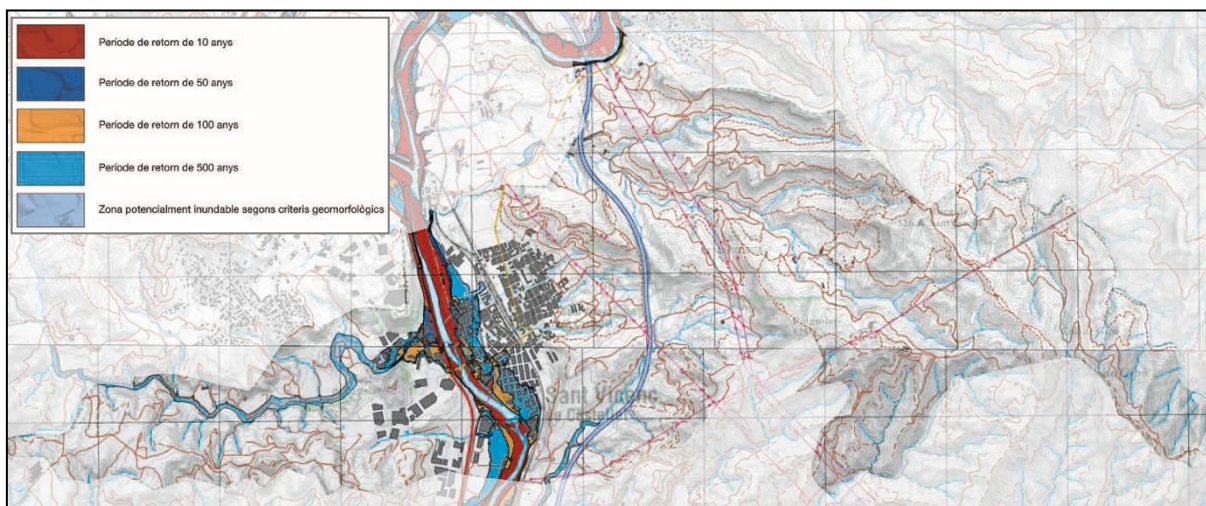
El riu Llobregat, en travessar el terme municipal, pot provocar un risc d'inundació per desbordament. Segons l'Informe de sostenibilitat ambiental del PDU del Pla del Bages, el Llobregat i els seus afluents es caracteritzen pel règim irregular dels seus cabals, tant estacionals com interanuals, els quals oscil·len

entre els 100 i els 1.200 hm³. Per sota dels 1.000 m³/s es produeixen inundacions de certa envergadura. La recurrència de les sevesavingudes ha augmentat considerablement en els darrers anys, fruit probablement de l'ocupació i de la transformació de les lleres.

D'acord amb les seves competències, l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) elabora estudis hidrològics i hidràulics per posar-los a disposició dels organismes competents en la planificació del territori i en el disseny i l'establiment de les mesures de protecció de les persones i dels seus béns. L'Agència ha desenvolupat i desenvolupa tot un seguit de treballs de diferent grau de precisió, contingut i àmbit territorial, entre els quals destaca la planificació dels espais fluvials (PEF) de les conques catalanes.

En el mapa de perillositat per inundabilitat, a escala 1:50.000, es representen els límits de la modelització hidràulica per a períodes de retorn de 10, 50, 100 i 500 anys, facilitats per l'ACA. En aquells cursos d'aigua d'ordre menor on no s'ha realitzat la modelització hidràulica es representen els límits de la zona potencialment inundable determinada amb criteris geomorfològics (ZPISCG) de l'ICGC. La delimitació de la ZPISCG es realitza a partir de fotointerpretació i de treball de camp i, a priori, es considera que la ZPISCG inclou la totalitat de la plana d'inundació (T0) i la primera terrassa (T1), mentre que les terrasses més antigues s'interpreten com a no inundables.

A continuació es poden observar les àrees amb risc d'inundació, segons el Pla d'emergència especial per inundacions (INUNCAT). Aquestes afecten a l'est, parts del nucli urbà, i a l'oest, parts dels polígons industrials. En aquest sentit, el municipi disposa del Manual d'Actuació en cas d'inundacions del Pla de Protecció Civil Municipal.

Mapa de perillositat per inundabilitat 1:50.000. Font: Elaboració pròpia a partir de les bases de l'ICGC

Com a conseqüència d'un greu aiguat que es produí l'any 2000, l'ACA endegà una sèrie d'estudis i projectes per tal de caracteritzar hidràulicament el comportament de la riera, identificar el perill d'inundació i proposar diverses actuacions de millora. Recentment l'ACA ha redactat un document que proposa la construcció d'un nou vial d'accés al polígon industrial Clot del Tufau al costat nord de la riera de Castellet i la formació d'una llera trapezoidal que permet la millora dels valors ambientals i paisatgístics de la zona per reduir la seva perillositat de la riera al seu pas pel barri de la Farinera.

2.11.4. Espai forestal i risc d'incendi

La superfície considerada forestal arbrada al municipi de Sant Vicenç de Castellet representa gairebé el 26% del territori mentre que entre matolls i pastures sumen un 44% aproximadament, per tant, la superfície forestal ocupa gairebé el 70% del terme municipal. Si a aquest factor s'afegeix el clima mediterrani de Catalunya, amb estius calorosos i secs, el relleu força accidentat, i la distribució i tipus de població, resulta normal un significatiu risc d'incendi forestal per a gran part del municipi.

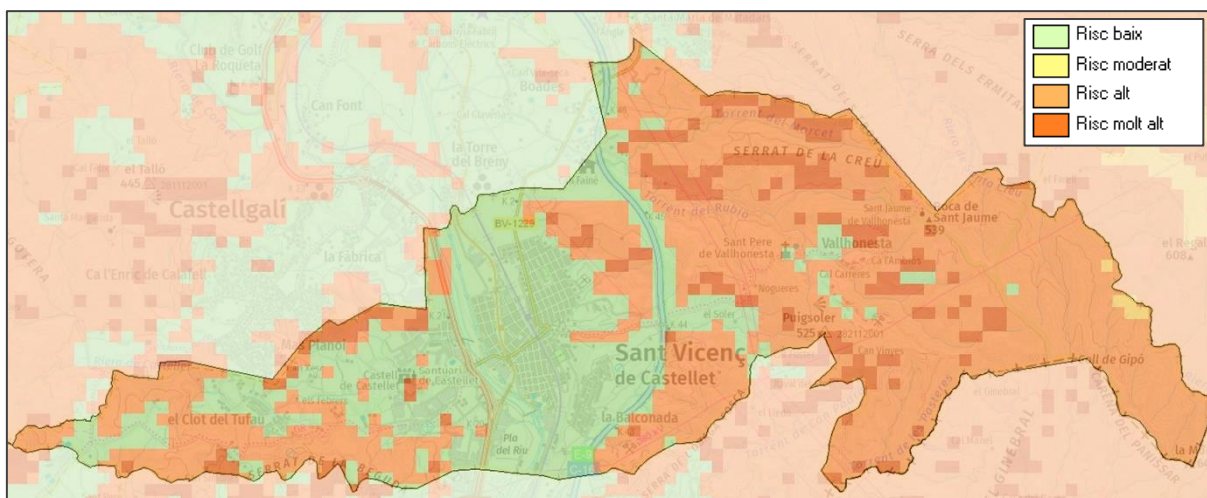
Sant Vicenç de Castellet està declarat d'alt risc d'incendi forestal segons l'Annex del Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen les mesures de prevenció d'incendis forestals. El Pla Especial

d'Emergències per Incendis Forestals de Catalunya (INFOCAT) cataloga el municipi amb risc forestal amb una vulnerabilitat Mitja. És per aquest motiu que el municipi està obligat pel seu perill qualificat d'Alt a fer el Pla d'Actuació Municipal (PAM) per incendis forestals. Pel que fa als elements vulnerables als incendis de l'annex 2 de l'INFOCAT, existeix al municipi una urbanització amb aquesta categoria: la Balconada -codi INE 08262, cens 08. Hi consta una zona d'acampada: Cal Josepo.

El municipi està afectat per la Llei 5/2003, modificada per la Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures de prevenció d'incendis forestals en els nuclis de població, les urbanitzacions, les edificacions i instal·lacions situats en terrenys forestals o en el perímetre de 500 m que els envolta. Aquesta llei estableix que els ajuntaments han de realitzar un mapa i un document adjunt on s'identifiquin els subjectes obligats a prendre mesures de prevenció. Així mateix, hauran de complir les obligacions establertes per l'article 3 de la Llei 5/2003, tant pel termini en què s'han de dur a terme com de les mesures a realitzar.

En aquest sentit, en data 28 de febrer de 2018, el Ple de l'Ajuntament va aprovar per unanimitat el Document únic de protecció civil municipal (DUPROCIM) de Sant Vicenç de Castellet, redactat pel servei de Protecció civil del Bages. Aquest document va ser actualitzat el 25 de gener del 2021. Per aquest motiu, existeix un Manual d'Actuació en cas d'incendi del Pla de Protecció Civil Municipal que determina els elements vulnerables, entre els quals hi ha la major part de les masies ubicades en sòl no urbanitzable. En l'esmentat Pla s'identifiquen el tipus de cobertes de sòl, els elements més vulnerables del territori, així com les infraestructures de prevenció existents i el tipus de vies d'accés.

Observant el mapa de Perill bàsic d'incendi forestal del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, les àrees on el risc és alt o molt alt corresponen: per l'est del Llobregat, a la part més oriental del terme, a les zones de Vallhonesta, a les parts més elevades del nucli urbà que inclouen el bosc del Cadavall, Can Sant Joan de Dalt i Les Roques, i al sud, El Clot; per l'oest, les parts més elevades del Clot del Tufau i de la Farinera i tot el Serrat de la Beguda. Presenten un risc baix d'incendi: el nucli urbà, la Balconada, les urbanitzacions de Can Xesc i del Clot del Tufau, i les zones industrials.

Mapa de Perill bàsic d'incendi forestal. Font: Elaboració pròpia a partir de les bases de l'ICGC

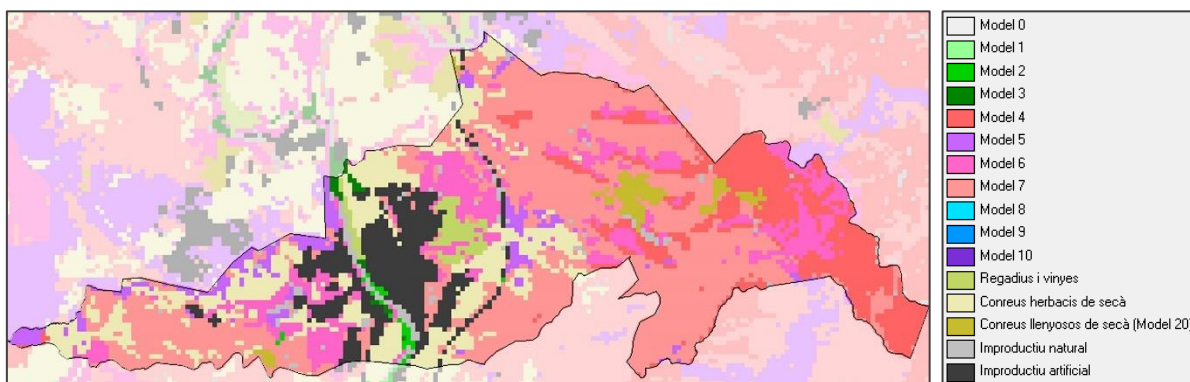
La combustibilitat i la inflamabilitat són determinants per avaluar el risc d'incendi forestal al municipi. Els models definits pel Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF, 2006), basats en la inflamabilitat de les espècies i el seu grau de recobriment, ens aproximen al risc de propagació i d'ignició de la vegetació d'una determinada zona. Per a cada un d'ells es proposa una classificació del territori basada en models segons el grau de combustibilitat que presenten, essent 0 el més baix i 10 el més alt, i combinat amb usos del sòl com conreus i sòl improductiu.

El municipi de Sant Vicenç de Castellet es caracteritza per tenir una combustibilitat global Alta, pel predomini dels boscos amb matollar i amb presència de vegetació sobre la resta de combustibles. El bosc de pi blanc amb alzina, està considerat com a combustibilitat Alta, i presenta un perill molt elevat ja que és força sec en gran part del terme municipal. És destacable la massa forestal situada a la part oriental, ja que la seva extensió i la seva continuïtat són significatives. Amb tot, també es troben

models de combustibilitat Baixa, associats als reductes de camps de conreu que segons l'estat en què es trobin actuen de tallafocs.

La distribució dels combustibles es podria descriure com un paisatge forestal amb algunes taques agrícoles i un model de menor combustibilitat corresponent a les zones urbanitzades. Tots aquests combustibles es situen dins un entorn agro-forestal humanitzat sobretot en les parts central i occidental del municipi. En cas d'originar-se un foc, donada la combustibilitat i la inflamabilitat de les masses forestals, aquests combustibles actuaran com a vectors de propagació, representant un perill per l'entorn. Però al mateix temps, hi ha presència de camps de conreu que es llauen o tenen vegetació verda una bona part de l'any.

D'acord amb el Mapa de models de combustible, Sant Vicenç de Castellet presenta diferents nivells de combustibilitat dins el seu terme municipal coincidint amb la seva vegetació i recobriment. D'aquesta forma es troben distribuïts pel terme models relativament alts que fluctuen entre els models 4 i 7. Al voltant del nucli urbà i al voltant de la urbanització de Can Xesc hi trobem, a part dels improductius naturals o artificials, el model 7 en algunes zones.

Mapa de models de combustible. Font: Elaboració pròpia a partir de les bases del CREAF

Finalment, a les parts més baixes dels vessants del torrent del Rubió -sobretot a Can Fainé i Can Costa-, del torrent de Can Joan Domingo, de la riera de Castellet i del torrent de Les Vives -al Pla del Riu- hi abunden els conreus herbacis de secà i puntualment a Can Sant Joan de Dalt i les Roques, regadius i vinyes i a Vallhonesta i al Serrat del Senyoret, conreus llenyosos de secà. A continuació es fa una descripció dels models de combustibilitat més abundants al municipi d'estudi:

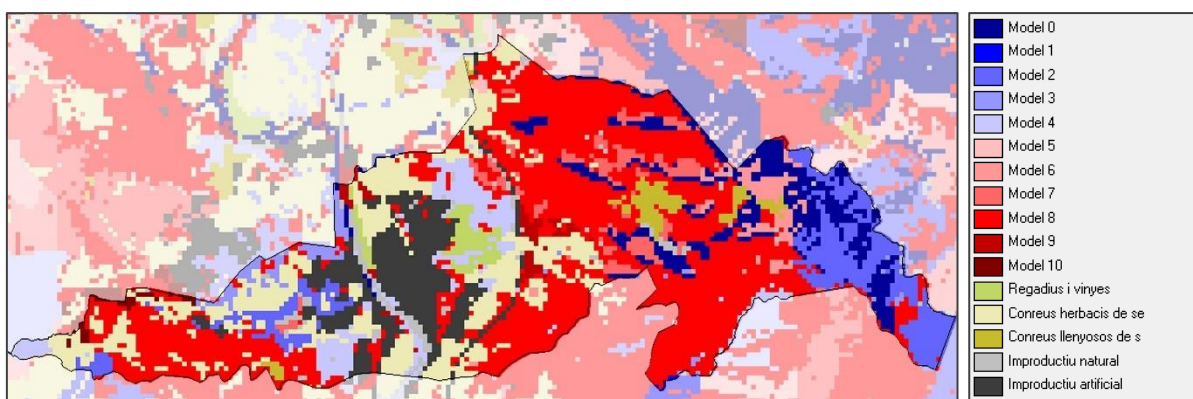
- Model 4: Matollar madur o plantació jove molt densa -més de dos metres d'altura- amb branques seques a l'interior. A més del fullatge inflamable, hi ha material llenyós fi i mort. Les masses joves de coníferes i els matollars molt desenvolupats de bruc en són un bon exemple. Quantitat de combustible: 25-30 t/ha. Poden ser focs ràpids que es propaguen per les capçades del matollar, que forma un estrat gairebé continu, i consumeixen el fullatge i el material llenyós fi i mort, contribuint a la intensitat del foc.
- Model 5: Matollar dens i verd -menys d'un metre d'altura-. El matollar és jove, amb poc material mort i el fullatge conté poques substàncies volàtils. Generalment, no és alt, però cobreix gairebé tot el sòl. Els boscos d'alta muntanya en són representatius. Quantitat de combustible: 5-8 t/ha. El foc es propaga pel sòl i crema la fullaraca i la pastura. Focs poc intensos a causa de la poca càrrega de combustible.
- Model 6: Semblant al model 5, però amb espècies de fullatge més inflamable i amb plantes més altes o matollar més madur, però no tan alt com en el model 4. Un ampli ventall de matollars -estepes, brolles, etc.- i brolles arbrades s'inclouen en aquest model. També s'inclouen restes de taules de planifolis que s'hagin assecat. Quantitat de combustible: 10-15 t/ha. El foc es propaga pel matollar, on el fullatge és inflamable, amb velocitats de vent moderades. Si hi ha poc vent el foc pot baixar a ran de terra.
- Model 7: Matollar d'espècies més inflamables que en el model 6, de mig metre a dos metres d'alçada. Si el matollar està sota coníferes, les acícules retingudes pel matollar augmenten la inflamabilitat del conjunt. Els matollars densos d'espècies molt inflamables com la gatosa i altres, amb arbres o sense en són un bon exemple. Quantitat de combustible: 10-15 t/ha. El foc es propaga pel matollar i la fullaraca amb la mateixa facilitat. El matollar, més inflamable que en el

model 6, propaga el foc encara que tingui continguts d'humitat més alts a causa de la inflamabilitat més alta del fullatge viu i altres materials vius.

Per determinar la inflamabilitat de les formacions vegetals presents es mesura des de dos punts de vista: el temps d'espera fins a l'aparició de la flama -temps d'inflamació- davant d'un focus de calor constant, i el percentatge d'assaigs positius.

El risc d'incendi forestal es pot considerar Alt a tota la superfície de matollar i bosc atès a la combustibilitat alta del matollar, la continuïtat del bosc i la inflamabilitat de les formacions vegetals, molt inflamables durant tot l'any. Tot i que els conreus de secà presents al municipi fragmenten el seu territori, també suposen ponts que poden facilitar l'expansió dels incendis, i al contrari poden ser tallafocs en cas de llaurar-los de seguida que s'assequen.

D'acord amb el Mapa de models d'inflamabilitat, En general, la inflamabilitat de les formacions vegetals del municipi varia segons la zona. A la part més oriental corresponent al Parc natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac trobem espècies moderadament inflamables, mentre que a Vallhonesta, El Clot, algunes parts del Clot del Tufau i el Serrat de la Beguda, es poden caracteritzar com de tipus 7, 8 i 9, és a dir espècies amb elevada inflamabilitat.

Mapa de models d'inflamabilitat. Font: Elaboració pròpia a partir de les bases del CREAM

2.11.5. Risc químic en establiments industrials

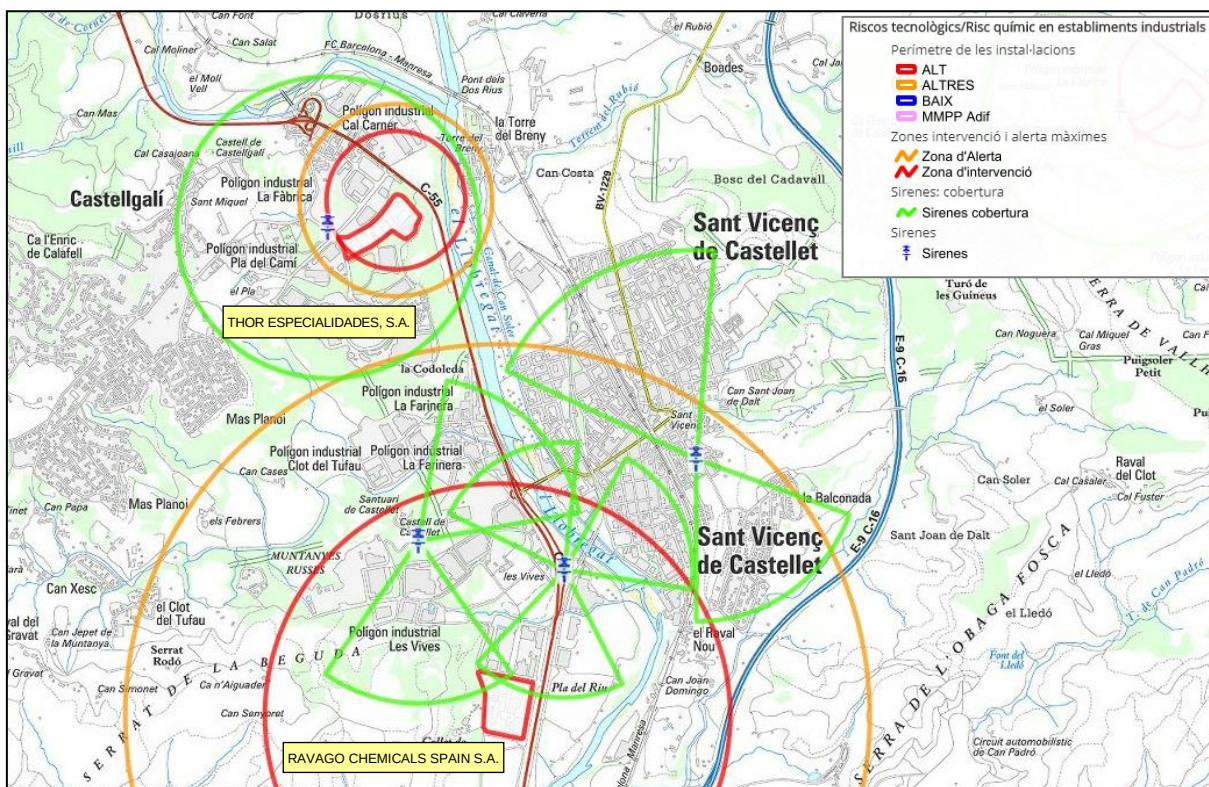
A Sant Vicenç de Castellet s'identifica una activitat que disposa de pla d'emergència per estar afectada pel RD 1254/1999 (activitat SEVESO): RAVAGO CHEMICALS SPAIN S.A. (antiga Campi y Jové, SA), activitat que es troba inclosa dins del Pla d'Emergència Exterior del Sector Químic de Catalunya (PLASEQCAT) com a activitat de nivell de risc ALT.

A l'àmbit del Bages hi ha una altra activitat inclosa al PLASEQCAT: "Thor Especialidades, SA". Està situada al municipi de Castells de la Roca però la seva Zona d'Actuació màxima, per un BLEVE de Propà, pot arribar a afectar l'àmbit de La ceràmica, tot i que no arriba a estar afectat per la Zona d'Intervenció del mateix escenari.

Les dades disponibles sobre l'Estudi de Seguretat inclouen escenaris de categories 1, 2 i 3. Als de categoria 3, es preveu que tinguin com a conseqüències possibles, víctimes, danys materials greus o alteracions greus del medi ambient en zones extenses, a l'exterior de la instal·lació industrial, de subcategories A, B i C, afectant des de l'entorn proper a l'activitat al nucli de Sant Vicenç de Castellet.

El PLASEQCAT determina una zona d'intervenció i zona d'alerta en tres escenaris diferents en funció dels possibles accidents. El mapa de protecció civil indica els radis de les zones d'intervenció i alerta màximes de les empreses que afecten el municipi.

En el següent mapa s'observen les franges de seguretat amb control d'elements vulnerables compatibles (no ús residencial ni de pública concurrència, excepte usos industrials compatibles) conjuntament amb la Zona de confinament general.

Risc químic en establiments industrials. Font: Mapa de protecció civil de Catalunya

Segons el que estableix la normativa aplicable, (Resolució IRP/971/2010, de 31 de març, per la qual es dona publicitat als criteris per a l'elaboració dels informes referents al control de la implantació de nous elements vulnerables compatibles amb la gestió dels riscos de protecció civil), s'han de definir al planejament la Zona d'assegurament de la capacitat d'autoprotecció:

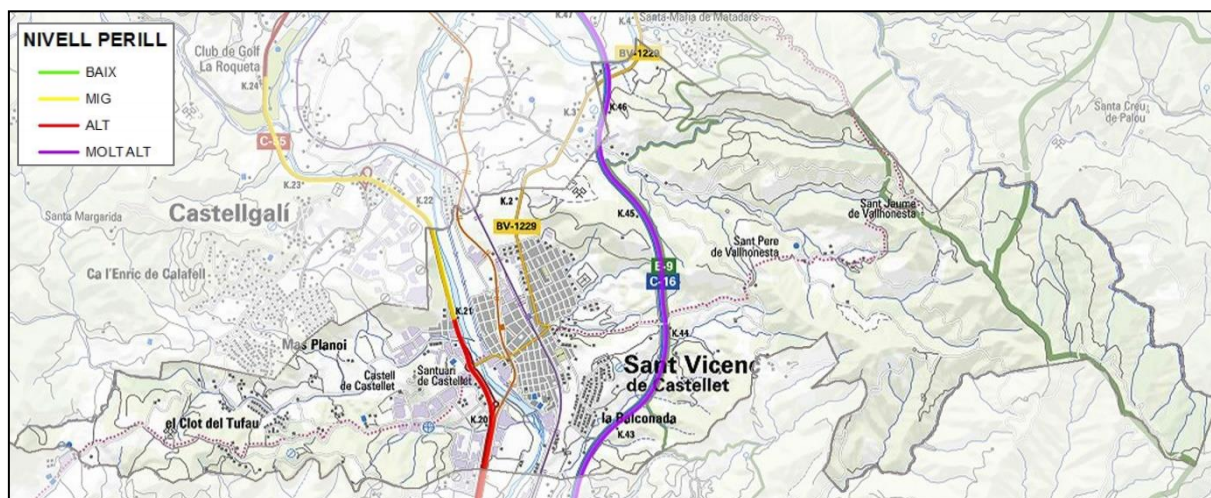
- Zona d'indefensió envers l'autoprotecció: franja de seguretat amb control d'elements vulnerables compatibles (no ús residencial ni de pública concurrència, excepte usos industrials compatibles) per a assegurar la capacitat d'aplicació de les mesures d'autoprotecció per part de la població, en base a la proximitat de la població al focus de l'emergència, temps de resposta i efectes possibles
- Zona d'intensitat límit a l'exterior
- Zona de confinament general

2.11.6. Risc en el transport de matèries perilloses

El Pla especial d'emergències per accidents en el transport de mercaderies perilloses per carretera i ferrocarril a Catalunya (TRANSCAT) té per finalitat disposar d'una planificació d'emergències que permeti afrontar i gestionar eficaçment les incidències i emergències que es puguin produir en l'àmbit del risc en el transport de les mercaderies perilloses per carretera i ferrocarril. Ha d'establir l'estructura de resposta, l'operativa i els procediments necessaris per gestionar qualsevol emergència associada al transport de mercaderies perilloses per carretera i ferrocarril, amb la finalitat de minimitzar el risc i garantir la seguretat de les persones i la protecció dels béns, infraestructures i el medi ambient.

El Pla TRANSCAT incorpora mapes d'abast autonòmic sobre el flux de mercaderies perilloses transportades tant per carretera com per ferrocarril. D'acord amb el Mapa de planificació municipal TRANSCAT carretera (2014), el municipi de Sant Vicenç de Castellet té un nivell de perill MOLT ALT de patir un accident d'aquesta tipologia.

Segons el Mapa de Perill MMPP TRANSCAT viari (2014), la via que presenta el nivell més elevat -MOLT ALT- és la C-16 mentre que el tram de la C-55 presenta un nivell ALT. Pel que fa al nivell de perill per al transport de matèries perilloses amb ferrocarril no presenta cap perill en el terme municipal de Sant Vicenç de Castellet.

Risc en el transport de mercaderies perilloses. Elaboració pròpia a partir del Mapa de protecció civil de Catalunya

Igualment, la resolució IRP/971/2010, de 31 de març, per la qual es dona publicitat als criteris per a l'elaboració dels informes referents al control de la implantació de nous elements vulnerables compatibles amb la gestió dels riscos de protecció civil, també especifica zones permeses per diferents tipus d'activitats.

2.12. PAISATGE I PATRIMONI CULTURAL

2.12.1. Catàleg de paisatge de les Comarques Centrals

La Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge de Catalunya creà el catàleg de paisatge com un instrument per a la introducció d'objectius paisatgístics en el planejament territorial a Catalunya i en les diverses polítiques sectorials.

El mapa dels paisatges de Catalunya situa el municipi de Sant Vicenç de Castellet al Catàleg de paisatge de les Comarques Centrals, a cavall entre dues unitats de paisatge: la de Sant Llorenç del Munt i l'Obac - El Cairat que abasta la banda est del municipi -fins la C-16- i la del Pla de Bages que comprèn la resta del terme municipal. El Catàleg de paisatge de les Comarques Centrals va ser aprovat definitivament el 27 de juliol de 2016.

Unitat de Paisatge 23: Sant Llorenç del Munt i l'Obac - El Cairat

La unitat de paisatge de Sant Llorenç del Munt i l'Obac - El Cairat es caracteritza per la forta dualitat entre l'espai protegit, on els elements naturals predominen sobre els antròpics i l'espai exterior a aquest, on es poden trobar nuclis d'habitatges de baixa densitat, de primera o de segona residència. Predomina la vegetació de tipus mediterrani que, en ser perennifòlia, mostra tot l'any coloracions verd fosc que destaquen entre els grisos de les calcàries i els rogencs del gresos. Abunda l'alzinar, però també s'hi troben pinedes de pi blanc, matollars d'ericàcies i brolles d'estepes i brucs. Cal fer esment de l'impacte que produeix la pedrera de Sant Vicenç de Castellet en aquest entorn.

Els valors naturals i ecològics de la unitat es fan palesos en la figura del parc natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac, uns dels espais naturals protegits més antics de Catalunya. Entre els valors protegits per la legislació, destaquen les formes del relleu, els densos boscos d'alzina i la presència excepcional del roure de fulla gran (*Quercus petraea*), de gran singularitat en el conjunt mediterrani. De la mateixa manera, encara que amb una extensió un xic menor que la del parc natural, la contrada també es troba reconeguda per la geozona Sant Llorenç i l'Obac, que empara el relleu montserratí, les balmes i els avencs. El paisatge muntanyós de la zona es pot vincular amb algunes celebracions de caire religiós, com l'aplec a l'ermita romànica de Sant Pere de Vallhonesta

Pel que fa a l'avaluació del paisatge, entre les seves debilitats destaquen l'abandonament de les activitats agrícoles i ramaderes, que provoca la desaparició i deteriorament del ric patrimoni vinculat als antics conreus de vinya i la gran quantitat de masses forestals molt vulnerables als incendis, una de les amenaces més destacades. La major part de la unitat de paisatge es troba emparada sota la figura del parc natural però la poca gestió d'alguns espais inclosos en el PEIN pot comportar el deteriorament dels valors pels quals es va protegir. La singular concentració de construccions de pedra seca vinculades a la vinya, principalment murs, barraques i sobretot les tines, en diversos estats de conservació, són un patrimoni gairebé únic a Catalunya de gran potencial pedagògic i turístic.

Dels objectius de qualitat paisatgística i de la proposta de mesures i accions dirigides prioritàriament a la protecció, els més remarcables per al municipi de Sant Vicenç de Castellet són:

- Preservar l'entorn on se situen els conjunts de construccions rurals, com les barraques, tines i altres elements de pedra seca.
- Potenciar el cultiu de la vinya en les zones properes a les construccions agrícoles de pedra seca, com barraques, tines, cups, etc.
- Garantir el compliment de la normativa del Parc de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac-El Cairat, pel que fa a les masses forestals, vigilant especialment el que fa referència als incendis.
- Mantenir en bones condicions l'escassa xarxa viària que ha permès l'aïllament d'aquesta zona i especialment les que condueixen als nuclis principals de la unitat.
- Garantir que l'establiment d'edificacions aïllades, siguin habitatges o construccions d'us rural, s'inspirin en els models i tipologies pròpies del lloc pel que fa a seva la localització i inserció, posant èmfasi en l'escala, la forma i els colors dels volums.

- Promoure una xarxa d'itineraris paisatgístics i de miradors accessibles a peu o amb vehicle, on la percepció i interacció amb el paisatge sigui més àmplia i suggeridora. Aquesta xarxa, que comprèn miradors i camins existents i d'altres a consolidar, hauria de rebre allà on correspongui les actuacions necessàries de condicionament, senyalització, manteniment i difusió, per tal de propiciar el coneixement del territori i la percepció dels valors del paisatge. Es tracta dels miradors de Sant Lleir, Montcau i Sant Vicenç de Castellbell; dels itineraris motoritzats C-16, BV-1221, així com els no motoritzats GR-4, GR- 5, GR-96, GR-3. Caldria integrar el conjunt d'itineraris al Pla territorial parcial de les Comarques Centrals en futures revisions.

Unitat de Paisatge 15: Pla de Bages

La unitat de paisatge del Pla de Bages està conformada per una plana sedimentària central limitada per replans. El seu caràcter agrari d'abans ha passat a ser, amb els anys, el d'una plana clapejada de nuclis urbans amb la ciutat de Manresa al bell mig. El creixement ha estat molt ràpid, amb polígons industrials, urbanitzacions i importants infraestructures que la travessen. Els indrets naturals es troben en vessants amb un fort pendent i en fondalades no aptes per a l'explotació agrària o la implantació d'infraestructures. Els boscos que es poden trobar són els de pi blanc que varen repoblar antigues zones de vinya, també d'alzina i alguns roures als indret més humits. Per la seva banda, a les fondalades menys malmeses, seguint els cursos fluvials hi ha vegetació de ribera com ara pollancre, àlbers, salzes i oms. La xarxa hídrica dominada pels rius Llobregat i Cardener ha permès el desenvolupament de conreus de regadiu. Les sèquies i els canals han alimentat i propiciat l'assentament de les fàbriques tèxtils i de les colònies industrials.

Tot i que aquesta unitat es presenta com un espai on l'àmbit rural ocupa una major superfície que els espais urbans i periurbans -l'ocupació dels conreus de secà arriba fins el 38%- el nombre i la dispersió de les superfícies edificades altera de manera evident aquesta realitat. De fet, les superfícies edificades -ja siguin habitatges, espais industrials o logístics- són les que realment conformen l'estructura de la unitat, tot quedant matisada pels indrets conreats, la vegetació de ribera dels cursos d'aigua i les vorades de caràcter forestal.

La profusió d'eixos de comunicació ratlla la plana i propicia el desordre i la fragmentació del territori, en general molt poc harmònica. Certs elements com ponts, esglésies, castells, torres i masos evidencien el seu passat d'importància històrica i rural, també antigues fàbriques de teixits que formen part del patrimoni industrial tradicional i que s'han anant desdibuixant en favor d'altres activitats més dinàmiques i productives que han canviat la fisonomia i la funció del territori.

La unitat de paisatge Pla de Bages destaca per presentar un relleu planer en una bona part de la seva superfície, combinat amb el predomini dels usos agrícoles o agro-forestals. També és rellevant el patró paisatgístic que conformen els camins i les trames viàries d'arrel històrica. Aquests darrers articulen els paisatges tradicionals, d'una alta connectivitat humana, i permeten la gènesi de molts nuclis de població de petita dimensió. El valor estètic dels paisatges de secà es manifesta sobretot en el cromatisme estacional.

El fet de constituir la centralitat de la unitat de paisatge i la seva preponderància industrial, comercial i de pol de comunicacions, fan que el valor productiu i social de la ciutat de Manresa sigui reconegut. La unitat és observada millor des de les elevacions de les unitats veïnes però també compta amb miradors locals que abasten el territori més proper. Destaca el castell de Sant Vicenç de Castellet amb vistes sobre la població, la confluència dels rius Llobregat i Cardener i la major part del Pla de Bages, emmarcades per la Serra de Sant Llorenç del Munt i el Montseny a l'est, Montserrat al sud i cap al nord fins al Prepirineu i el Pirineu.

Pel que fa a l'avaluació del paisatge, entre les seves debilitats destaquen, d'una banda les urbanitzacions residencials amb dèficits -de tipus ambiental, social i urbanístic, però també d'accessibilitat i de centralitat, i, d'una altra banda, l'existència de paisatges periurbans, mancats de criteris d'ordenació i d'integració paisatgística, on coexisteixen usos industrials, logístics i residencials amb els usos agraris i les ocupacions forestals.

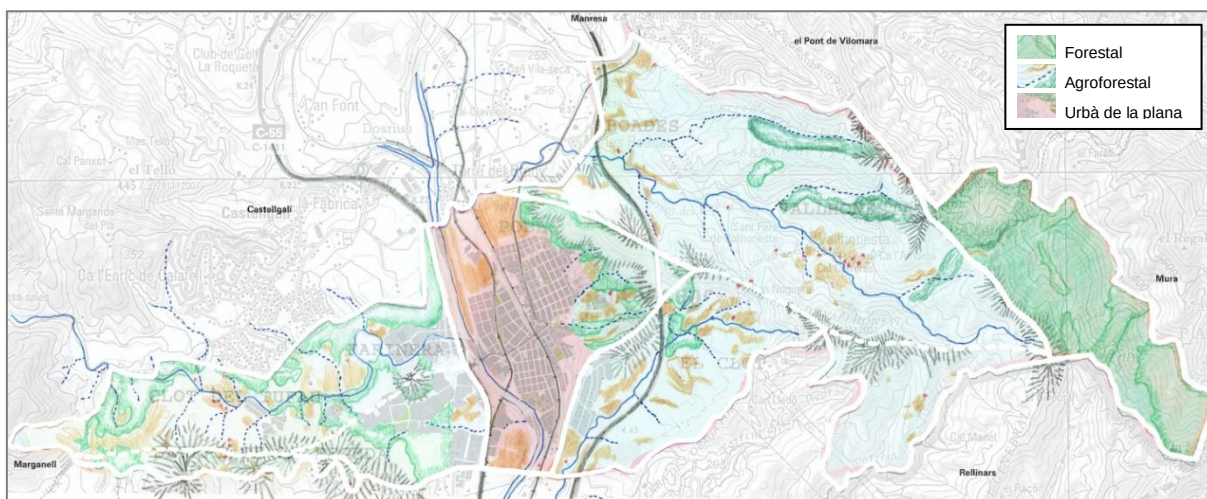
Entre les seves amenaces que devaluen el paisatge cal remarcar la proliferació de polígons industrials de petita dimensió sense integració al seu lloc d'assentament i l'abandonament d'algunes colònies industrials que pot derivar en la pèrdua de patrimoni històric, arquitectònic i industrial. Dels objectius de qualitat paisatgística i de la proposta de mesures i accions dirigits prioritàriament a la protecció, els més remarcables per al municipi de Sant Vicenç de Castellet són:

- Fomentar els valors històrics, productius i identitaris de les colònies industrials i de les fàbriques de riu del Llobregat i del Cardener com a escenaris d'educació en el lleure, d'activitat industrial, de convivència ciutadana i de memòria.
- Preservar les relacions de visibilitat envers el conjunt de fons escènics emblemàtics que configuren la unitat: els Pirineus, Montserrat, el Montseny i Sant Llorenç del Munt.
- Preservar i regenerar els reductes d'alzinars i rouredes, però sobretot els boscos de ribera i els canyissars per la seva funció estructuradora i preeminent; per exemple, dels entorns fluvials del Llobregat o de la riera de Rajadell.
- Conservar el mosaic dels camps de secà, especialment en zones on ocupin àrees extenses i compactes, tot evitant l'eliminació de les vores i els marges vegetals.
- Incentivar la gestió pública o consorciada de la neteja dels boscos com a mesura complementària a la política de prevenció d'incendis forestals i, també, la neteja periòdica de les lleres dels cursos fluvials en les zones properes als nuclis urbans.
- Impulsar projectes d'urbanització de les futures extensions urbanes dels nuclis urbans que prenguin com a referència els elements estructuradors de l'espai obert i que recreïn una imatge de front urbà que estableixi relacions de continuïtat morfològica amb l'entorn.
- Potenciar les actuacions físiques necessàries (moviments de terra, plantacions, disseny d'espais, tanques, casetes, recs, camins) per a crear les condicions en els horts urbans i periurbans que garanteixin una producció competitiva o bé un ús social com a espais d'educació en el lleure i de convivència ciutadana.
- Prioritzar les actuacions de reconstrucció i rehabilitació de les colònies industrials i de les fàbriques de riu, tenint en compte el conjunt edificat (volumetria, tancaments verticals), els espais de relació i els elements estructuradors de l'entorn més immediat.
- Fixar una carta de colors i uns paràmetres d'edificació, tant per a les tipologies edificatòries preexistents com per a les noves, amb la finalitat de regular el teixit urbà, la composició i els acabats de les cobertes i les façanes a fi de rehabilitar la imatge dels assentaments urbans.
- Establir la regulació, els paràmetres i les condicions sobre els elements de l'espai obert: topografia, espais naturals circumdants, traces agrícoles, fragments de vegetació natural, mosaics agro-forestals significatius, xarxes de camins, elements patrimonials, per a facilitar la integració de les noves extensions urbanes i de les infraestructures lineals.
- Incorporar en el planejament urbanístic una normativa sobre els espais d'horta urbans i periurbans.

2.12.2. Paisatge i ambients identificables a Sant Vicenç de Castellet

A continuació s'analitzen aquells paràmetres que permeten la delimitació i caracterització de les diferents àrees territorials que tenen unes característiques ambientals i paisatgístiques homogènies. L'objectiu final de l'anàlisi dels paràmetres que caracteritzen aquestes àrees és identificar-ne els seus límits i desvetllar les potencialitats del seu paisatge, a fi d'establir criteris i accions dirigides a millorar l'encaix de l'avanç de POUM, en equilibri amb els valors socials, estètics, històrics, simbòlics i ecològics que hi concorren. S'han distingit les següents àrees de paisatge i ambient identificables:

- *Ambient forestal.* Paisatge muntanyós típicament mediterrani. Els elements naturals predominen sobre els antròpics. Inclou el territori municipal que forma part del parc natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac.
- *Ambient agro-forestal.* Paisatge de mosaic agro-forestal, de vessants i carenes o de fondalada. Destaca la xarxa de masies lligades als usos tradicionals dels espais agro-forestals, conreus i boscos. Paratges de Vallhonesta, Boades, el Clot, el Serrat de la Beguda, El Clot del Tufau, la Farinera i Les Vives.
- *Ambient urbà de la plana.* Paisatge plana on destaquen els elements antròpics, les infraestructures de comunicacions i els teixits urbans. Inclou, sobretot, la banda de llevant del riu Llobregat i una part de la banda de ponent.

Àrees de paisatge i ambient identificables al municipi. Elaboració pròpia

Ambient forestal

- Paisatge muntanyós amb relleu de fort pendent cobert en la seva major part per boscos de pi blanc, alzinars i matollars mediterranis.
- El conformen parts dels vessants obaga de les rieres de Mata-rodona i de Santa Creu, fins la carena del Panissar, entre la Morella i la roca de Sant Jaume, a l'est del terme municipal.
- La majoria d'aquests espais formen part del parc natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. La resta formen part de la Xarxa Natura 2000. Són espais amb valor mediambiental, paisatgístic, simbòlic i identitari.

La gran quantitat de massa forestal fa que els boscos siguin molt vulnerables als incendis i constitueix una de les amenaces més destacades d'aquest ambient. La major part es troba emparada sota la figura del parc natural però la seva poca gestió pot comportar el deteriorament dels valors pels quals va ser protegida.

Bosc de pi blanc característic a l'est del terme municipal

Ambient agro-forestal

- Paisatge de mosaic agro-forestal amb cobertes forestals -fonamentalment alzines i pinedes-, feixes o camps de conreu -principalment de secà- i algunes explotacions ramaderes. Les masies estan situades normalment a mitja vessant o a les fondalades, però algunes es troben a les carenes. La major part d'aquest paisatge és el que trobem en sòl no urbanitzable, lligat a l'agricultura, amb nombrosos aterracaments amb els murs de pedra seca intactes, camins estrets sense asfaltar i masies molt ben conservades situades a peu de camí -Cal Carreres, Cal Geroni, Cal Xacó-, que fan molt interessant la preservació del paisatge.
- El conformen les conques dels principals torrents que recorren pel municipi: el torrent del Rubió, el de Can Joan Domingo, la riera de Castellet i el torrent de Les Vives. Tots aquest torrents aboquen les seves aigües al riu Llobregat.

- Els llocs tenen gran valor mediambiental, paisatgístic, productiu, simbòlic i identitari.
- On aquests ambients entren en contacte amb el nucli urbà coexisteixen els usos industrials, logístics i residencials, amb els usos agraris i ocupacions forestals. En el cas del torrent de Can Joan Domingo, a l'est del nucli urbà, s'hi troba la urbanització la Balconada. A l'oest, lligades a la riera de Castellet s'hi troben algunes urbanitzacions residencials, i a la zona més propera a la C-55, s'han acabat consolidant els principals polígons industrials del municipi: el Clot del Tufau, La Farinera, que contenen algunes zones residencials, Les Vives – Catellet, Les Vives – Casacuberta i Les Vives.

Un altre dels problemes paisatgístics que hi ha és la quantitat de xarxes de serveis -línies elèctriques, telefòniques, cablejat, antenes de televisió- que són presents al territori, a les masies i cases disperses. Per tal d'assegurar una bona qualitat paisatgística caldrà vetllar perquè aquests serveis arribin a les cases i masies a través de línies soterrades o cables que es puguin integrar en les parets de les construccions, així s'evitarà que el paisatge es malmeti.

Entre les debilitats d'aquest tipus de paisatge destaquen les urbanitzacions residencials amb mancances de tipus ambiental, social, urbanístic, d'accessibilitat i de centralitat i l'existència de paisatges periurbans, mancats de criteris d'ordenació i d'integració paisatgística, on coexisteixen usos industrials, logístics i residencials amb usos agraris i ocupacions forestals. En aquest sentit resten un seguit de torres d'antigues de línies elèctriques ja en desús que han quedat implantades al territori. La proliferació dels polígons industrials de petita dimensió sense integració en el lloc i les seves possibles ampliacions devaluen els valors d'aquest paisatge. Com a exemple d'això seria el Castell, al qual només s'accedeix travessant la zona industrial, sense que tingui cap connexió amb els espais oberts del poble.

Conca del torrent del Rubió

Vallhonesta. Can Jan des del camí de Vallhonesta

Feixes de conreu al costat de Can Jan. Retalls de pineda

Camí de Sant Jaume de Vallhonesta i torrent del Rubió

Fruiters de secà, des de Ca l'Ambrós

Boades. Can Fainé (Cal Casaler)
Conca del torrent de Can Joan Domingo

Torrent de Can Joan Domingo. Al fons, La Balconada

Conreus de Cal Xic de Ca l'Agustí

Can Teta i Can Joan Domingo

Serrat de la Beguda

Cal Butzac des de Can Gravat

Raval del Gravat

Conca de la riera de Castellet

Can Papa. Des del camí del Serrat de la Beguda

El Clot del Tufau. Al fons, el Castellet i el nucli urbà

Les Vives

Ambient urbà de la plana

- Paisatge urbà de topografia plana on destaquen els elements antròpics, les infraestructures de comunicacions i els teixits urbans. La xarxa hídrica que estructura el riu Llobregat ha permès tradicionalment el desenvolupament de conreus de regadiu i les sèquies i canals han alimentat i propiciat l'assentament de les fàbriques tèxtils i de les colònies industrials, amb un paisatge característic. El seu caràcter, antigament molt vinculat al riu Llobregat, s'ha transformat amb els anys en el d'un ràpid creixement urbanístic, amb importants infraestructures que el travessen, eixamples residencials i polígons industrials.
- Les superfícies edificades, ja siguin habitatges, espais industrials o logístics, són les que realment conformen l'estructura d'aquest paisatge, tot i quedar matisada pels pocs indrets conreats que hi romanen –els camps de Can Costa i el Pla del Riu-, la vegetació de ribera dels cursos d'aigua i les vorades de caràcter forestal. La profusió d'eixos de comunicació ratlla la plana i contribueix al desordre i la fragmentació del territori, en general poc harmònica.
- El conformen el paratge dels camps de Can Costa, el nucli urbà, el Pla de Les Vives i el Pla del Riu.
- El Llobregat té un indubtable valor natural i ecològic, però aquest ambient també té un alt valor paisatgístic, productiu, històric i identitari. Sobretot, degut a l'existència de les colònies industrials i les fàbriques del riu, com per exemple Can Balet.

Can Costa

Can Costa. Conreus herbacis. Al fons, Montserrat

Feixes de conreu. Torrent del Rubió, al límit del terme municipal

El Poble des de Les Roques

El nucli urbà, des de Les Roques. Al fons, el Serrat de la Beguda, el Castellet i Montserrat

La Ceràmica

Can Soler

El canal de Can Soler

Polígon industrial Can Soler. La llera del Llobregat, al nucli urbà

Can Balet i el Raval Nou

Passeig al costat del Llobregat. Al fons, Can Balet

El Raval Nou

Pla del Riu

El Pla del Riu. Al fons, el polígon industrial

El Pla del Riu. Al fons, Can Balet i el Raval Nou

2.12.3. Patrimoni cultural

D'acord amb els articles 58 i 59 del TRLU es relacionen a continuació els elements de patrimoni arquitectònic, els espais de protecció arqueològica i els jaciments paleontològics de Sant Vicenç de Castellet susceptibles de ser incorporats al Catàleg de béns a protegir que haurà de formar part de la documentació del futur POUM. Per tal de conèixer el possible béns patrimonials existents a Sant Vicenç de Castellet, s'han consultat les següents fonts:

- La Revisió del Pla general d'ordenació de Sant Vicenç de Castellet aprovada definitivament el 2 d'agost de 1996 i el text refós de les seves normes urbanístiques aprovades definitivament en data 30 de març de 2006. En els seus articles 169 a 172 del títol IV Pla especial de protecció del patrimoni, a l'espera de la redacció del PE, el Pla General defineix un pre-catàleg d'elements que pel seu interès històric, artístic, paisatgístic o arquitectònic, han de disposar d'una especial protecció.

- El pre-catàleg estableix diferents situacions, segons les característiques particulars de cada un dels elements a protegir, per tal de concretar les condicions especials de protecció de cada un dels elements:
 - Situació 1.- Béns d'Interès Cultural
 - Situació 2.- Cases, masies i ermites
 - Situació 3.- Àrees arqueològiques: jaciments arqueològics i zones d'expectativa arqueològica
- L'Inventari del Patrimoni Cultural (IPAC) de Sant Vicenç de Castellet elaborat per l'Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona l'any 2004.
- L'Inventari del Patrimoni Cultural Immoble Català -arquitectònic, arqueològic i paleontològic- del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, a través de la seva aplicació en línia eGestió Integral del Patrimoni Cultural Immoble (eGIPCI) i complementàriament, del Geoportal de la Direcció General de Patrimoni Cultural.

A continuació s'incorpora la relació dels elements del patrimoni arqueològic, paleontològic i arquitectònic situats al municipi:

Patrimoni arqueològic i paleontològic

<i>Jaciments arqueològics</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Ard, Ca l'		22113
C-55 Tram Castellbell i el Vilar-Sant Vicenç de C.		16766
Cadavall, el bosc del		19065
Canalització de gas natural al Bages		19181
Castellet, el (BCIN)	2	1608
Codoleda, La		20570
Igualtat, jaciment carrer de la	9	1607
Vidal, bòbila de Cal	8	1606

El Castellet. Jaciment arqueològic, monument històric (BCIN)

El bosc del Cadavall, des de Cal Xic de Ca l'Agustí

<i>Jaciments paleontològics i de fòssils</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Jaciment de fòssils de nummulits	153	
Jaciment de vegetals fòssils	10	12837
Marcet, jaciment de fòssils de can	101	
Muntanyes Russes, jaciment de fòssils de les	152	
Sant Pere de Vallhonestà, jaciment de fòssils de	151	
Vallhonestà, jaciment de fòssils camí de	150	

Patrimoni històric-artístic i arquitectònic

Patrimoni històric-artístic i arquitectònic de diferents èpoques:

<i>Romànic</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Castellet, el Castell (BCIN)	2	
Castellet, imatge de la Mare de Déu de	5	
Sant Jaume de Vallhonestà, conjunt (BCIL)	12	40209
Sant Pere de Vallhonestà, Església de (BCIL)	3	17145
Sant Pere de Vallhonestà, pintures murals	6	
Sant Pere de Vallhonestà, sarcòfag	7	
Santa Maria de Castellet	4	

<i>Neogòtic</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Sant Vicenç de Castellet, Església de	11	38435

<i>Modernisme</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Casa carrer Montseny nº 6	73	
Torre d'en Bernat, la	75	34125
Torre, la	74	

<i>Art Decó</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Antic Sindicat de Pagesos	166	
Matarrodona, Cal		34128

Església de Sant Vicenç de Castellet

Serrat de la Beguda. Can Jepet de la Muntanya i Cal Lluci

Masies i cases rurals

L'any 2014 l'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet i la Diputació de Barcelona van iniciar la redacció d'un Pla especial urbanístic de masies i cases rurals sense que es continués amb la seva tramitació. Aquest pla va incloure les següents masies i cases rurals:

<i>Vallhonestà</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Ambrós, Ca l'	89	
Antón, Ca l'	107	
Campaner, Cal (BCIL)	50	40210
Carreres (Peret), Cal	94	
Caseta, la	42	
Fainé (Casaler), Can	38	
Forns, Can	45	
Geroni, Can	90	
Jan, Can	37	
Marcet, Can	56	34157
Martí, Can	44	34151

Miqueló (Miquel Gras), Can	41	34148
Noguera, Cal	40	34149
Rafel (Testagorda), Can	93	34154
Sala, Cal	43	
Sant Jaume, l'hostal de	46	
Sant Jaume, Mas	47	
Serra, la	48	
Serracanta, Cal	91	
Vinyes, Can	49	
Xacó, Can	92	34153
Xic de l'Agustí, Cal	39	
<i>Boades</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Jaume del Marçet, Cal	105	
Ros, Can	36	
<i>El Clot</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Clot de la Serra, el	51	
Soler de les Teules (El Soler), Can	52	34150
<i>Serrat de la Beguda</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Aiguader, Ca n'	147	34144
Butzac, Cal	114	
Estevenó, Ca l'	113	
Gravat, Can	106	
Jepet de la Muntanya, Can	111	
Lluci, Cal	112	
Molist de Bravo, Cal	115	
Senyoret, Can	146	34145
Simonet, Can	116	34142
Valent, Can	117	
<i>El Clot del Tufau</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Cases, Cal	31	34146
Febrers, Can	13	34143
Fiter, Can	35	34133
General, Can	32	
Josepo (Ballarà), Can	34	
Mestre Joan, Can	53	34147
Montclar, Can	55	
Papa, Can	110	34136
Taiona, Cal	102	
Tinet, Can	33	
Xesc, Can	54	34137
<i>La Farinera</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Vives, Mas	23	17142
<i>Roques Altes</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Cotoliu, Cal	27	
Gepic, Cal	123	
Llorenç, Cal	124	
Putxet, Cal	26	34131

<i>Poble</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Casa Moll	149	
Castaño, Cal	18	
Ginferrer, Cal	19	34130
Sant Joan de Baix, Cal	20	
Sant Joan de Dalt, Cal	21	

<i>Masies del Raval Nou</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Guillemon, Cal	145	
Joan Domingo, Cal	28	34155
Solà (Antiga cal Teta), Cal	30	
Teta / Canyelles, Can	29	

Cal Cotoiu i Cal Gepic, des de Les Roques

Can Teta, des del camí d'accés. Al fons, els fruiters de secà

Altres elements, edificacions i conjunts arquitectònics

<i>Aigua com a font d'energia</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Armengol, fàbrica (La Fabriqueta)	142	
Balet, fàbrica	57	
Marcet, el molí de Can	122	
Soler, el canal de Can	58	
Soler, fàbrica	24	

<i>Mitjans de comunicació</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
FF CC, estació de	140	
Grua de l'estació de Renfe	137	
Ral, camí Barcelona-Manresa	70	
Renfe, antiga casa del cap d'estació	134	
Renfe, dipòsit d'aigua de l'estació	136	
Renfe, estació	132	
Renfe, instal·lacions del dipòsit de màquines de l'estació (BCIL)	135	
Renfe, moll de mercaderies de l'estació de	133	
Renfe, subestació elèctrica	138	
Sals potàssiques, magatzem de	139	
Sant Vicenç de Castellet, pont de	120	

<i>Fonts públiques</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Ajuntament, font de la plaça de l'	98	
Escultura a Anselm Clavé	97	

<i>Explotació i ús de la pedra</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Col·lecció d'eines de picapedrer	141	
Fiter, pedrera del	61	
Màquina de tallar pedra	99	
Valent, Can	117	

<i>Patrimoni natural</i>	Codi IPAC	Codi eGIPCI
Forns: Xaragalls, Can	86	
Muntanyes Russes, les	17	34159
Ramader, camí	143	
Rubió, el roure gros del	87	
Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Parc Natural de	85	

Renfe. Giratòria de màquines de l'antiga estació.

Pont de Sant Vicenç sobre el Llobregat

2.13. SÍNTESI DEL PERFIL AMBIENTAL DEL MUNICIPI

Atesa la seva condició geogràfica de congost del riu Llobregat, el municipi de Sant Vicenç de Castellet és travessat per nombroses vies de comunicació, entre les quals hi trobem dues línies de ferrocarril amb parada al nucli urbà. Està estructurat sobre els cursos fluvials que hi recorren: el riu Llobregat que creua el terme municipal en direcció nord-sud i els seus afluents que marquen la seva estructura en direcció est-oest.

Els punts més alts del municipi es troben a la seva part més oriental, de relleu aglomerat i agrest. S'estructura entorn els torrents del Rubió -que dona lloc a Vallhonesta- i de Cal Joan Domingo. Vallhonesta és un antic poblament rural d'origen medieval basat en una economia estrictament agrícola. Va ser lloc de pas del camí Ral de Barcelona a Manresa i emplaçament d'un important hostel a Sant Jaume. Una superfície important d'aquesta part oriental del terme municipal es troba dins el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac. Al sud-est, cal destacar el torrent de les Pasteres que forma part d'un corredor ecològic que connecta aquest Parc Natural amb el de Montserrat. Per tant, el municipi es troba situat en un marc natural que podem considerar privilegiat.

El sector occidental per on passa la riera de Castellet presenta una panoràmica més oberta amb relleus notablement més baixos. Al sud, tancant la vall de la riera de Castellet, hi destaquen el cim del Castellet i les Muntanyes Russes, a l'oest del turó. Aquestes darreres són una important formació geològica de margues blaves que ha patit l'efecte erosiu de l'aigua. Es tracta també un destacat jaciment fòssilífer. Formen part del Parc Geològic i miner de la Catalunya Central. El Geoparc treballa activament amb vistes a la protecció del patrimoni geològic i l'integra dins d'una estratègia territorial de desenvolupament econòmic sostenible. És un projecte que posa en valor els atractius geològics i miners del territori així com els actius turístics sota un denominador comú: el geoturisme.

S. Vicenç de Castellet, des del nucli urbà. Al fons, Montserrat Les muntanyes Russes. Font: geoparc.cat

A nivell geològic, les diferents litologies que conformen el substrat del municipi han condicionat el seu relleu. El riu Llobregat ha anat excavant una conca d'erosió sobre margues grises i blavoses de l'Eocè marí, en les que hi ha intercalades capes de sauló, calcàries, conglomerats i gresos. En zones properes al riu apareixen materials al·luvials. Tot i que Sant Vicenç de Castellet no es troba dins el grup de municipis amb més riscos geològics, s'observen algunes zones de perillositat baixa o mitja en relació als desprendiments i les esllavissades. Cal destacar-ne algunes: a Vallhonesta; seguint les traces del torrent del Rubió i dels seus afluents; al límit nord-est del nucli urbà, seguint les traces de les rieres; al sud, prop del Raval Nou seguint la traça del tren, a la Farinera i en algunes franges de la riera de Castellet.

La diferència altitudinal afavoreix que bona part del terme tingui una pendent superior al vint per cent. Les zones més planeres estan urbanitzades o conreades mentre que la resta està ocupada per àrees forestals. Les cobertes de sòl d'aquest municipi han evolucionat d'una forma semblant a les d'altres indrets del Bages: els camps de conreu han sofert un forta davallada, afavorint les superfícies improductives -vials i zones edificades- així com la superfície forestal. Tot i això, la comarca del Bages mostra un bon equilibri entre els espais agrícoles, aproximadament un terç, fonamentalment extensius de secà, i els forestals, uns dos terços, majoritàriament boscos de pi blanc. En canvi, Sant Vicenç de Castellet té menys d'un 18% d'espai d'ús agrícola i un domini de la coberta forestal, majoritàriament de matollars i amb menor proporció d'arbres, que ocupa un 69%.

Entre les debilitats del municipi pel que fa al paisatge destaca, justament, l'abandonament de les activitats agrícoles i ramaderes, que ocasiona la desaparició i el deteriorament del ric patrimoni vinculat als antics conreus de vinya i, per contra l'aparició d'una gran quantitat de masses forestals molt vulnerables als incendis, una de les amenaces més destacades.

El municipi està declarat d'alt risc d'incendi forestal i conté diversos elements vulnerables als incendis, com ara la urbanització Can Xesc, les masies i nuclis disseminats, la Balconada i l'espai de lleure i entorn de Sant Pere de Vallhonesta. Al risc d'incendis degut a la gran quantitat de massa forestal s'hi suma el fet que els espais oberts del municipi estan travessats per diverses línies d'alta tensió. A la banda est, en sentit nord-sud hi ha tres línies de 110 kV i al límit sud del terme municipal, en sentit est-oest, hi ha una altra línia de 380 kV.

La vegetació i la fauna són de tipus mediterrani, amb presència d'algunes espècies eurosiberianes. Els hàbitats d'interès comunitari que s'hi localitzen són els boscos d'alzinars i carrascars, les pinedes mediterrànies, els boscos de pi negre, les màquies i garrigues, prop del riu, alberedes salzedes i altres boscos de ribera. Vora els camins són nombroses les espècies de gramínies i abunden les esparregueres. Destaquen la presència d'una roureda en la zona més obaga i ombrívola de Vallhonesta, on s'ubica el Roure Gros del Rubió així com la d'arbres fruiters en alguns conreus. Entre les espècies faunístiques destaquen el porc senglar, el ratolí de bosc, el falcó pelegrí, el talpó roig, el talpó muntanyenc i la salamandra. Cal destacar la finca de Can Casas i la Vall d'Artigues -compartida amb Castellgalí- com a refugis de fauna salvatge.

Una altra fet destacable és que un 12% de la superfície del territori de Sant Vicenç de Castellet es troba urbanitzada o impermeabilitzada, mentre que pel conjunt del Bages aquest percentatge és del 4%. La major concentració de zones impermeabilitzades la trobem en la plana al·luvial del Llobregat on es situa el nucli urbà. En sentit paral·lel al riu, s'hi concentren les diverses infraestructures tant viàries com ferroviàries que travessen el municipi, dificultant la connexió natural entre un costat i l'altre del riu. Cal destacar el fort impacte en la topografia que ha generat el traçat de la línia de Renfe.

Recomanació en clau de salut: Es pot vincular la impermeabilització dels sols, a l'increment dels efectes del canvi climàtic, illa de calor i també amb impacte sobre la salut, com hem apuntat també anteriorment.

L'aprofitament de la força hidràulica del Llobregat va atraure la implantació a mitjans del segle XIX de les primeres indústries -la fàbrica de Can Balet o la fàbrica Armengol- a llevant del riu. La construcció del canal juntament amb l'arribada del ferrocarril propiciaren la consolidació del sector industrial al municipi. El poble que s'havia configurat sobre la xarxa de quatre masos: Cal Ginfrer, Sant Joan de Dalt i els desapareguts Cal Castaño i Sant Joan de Baix, va ser totalment transformat per l'arribada de les empreses tèxtils i de l'extracció de la pedra, que van marcar el creixement de Sant Vicenç de Castellet i el progressiu abandonament de les activitats rurals. En l'actualitat, a la progressiva reducció del sòl agrícola treballat se li afegeix la pèrdua del patrimoni rural degut a la poca flexibilitat en els usos permesos en el sòl no urbanitzable.

Transformacions del territori a l'àmbit de la Farinera i de Les Vives. Imatges dels fotovols de l'any 1955-56 i actual. Font: ICGC

En aquest context, la conca de la riera de Castellet es troba avui dia fortament artificialitzada degut a la presència de nombroses instal·lacions industrials i de zones urbanitzades aïllades -Can Xesc-.

Algunes d'aquestes zones presenten problemes de risc d'inundació, per estar ocupant antigues terrasses de conreu. Com a conseqüència del greu aiguat del 2000, l'ACA engegà una sèrie d'estudis i projectes per tal de caracteritzar hidràulicament el comportament de la riera, identificar el perill d'inundació i proposar diverses actuacions de millora.

Per la seva banda, el Llobregat, tot i ser un connector i corredor biològic de primer ordre, en travessar el terme municipal, pot provocar risc d'inundació per desbordament afectant a l'est, parts del nucli urbà, i a l'oest, parts de les àrees d'activitat econòmica. Per aquest motiu, el municipi disposa de Manual d'Actuació en cas d'inundacions, recollit al DUPROCIM (Document únic de protecció civil municipal).

Paral·lel al Llobregat discorre un gran recorregut -el GR 270- i aquest està inclòs al PDU Vies Blaves Barcelona. Aquest PDU disposa entre els seus objectius, fer accessibles espais naturals desconeguts o descuidats i aconseguir la màxima integració i coherència amb els valors ambientals i paisatgístics dels entorns fluvials i posar en valor camins històrics, elements patrimonials i paisatgístics.

Es conclou aquest apartat resumint els punts més destacats pel que fa als aspectes territorials i de medi ambient del municipi:

- Sant Vicenç de Castellet es situa en un entorn privilegiat per la presència del Parc natural de Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac, del riu Llobregat i dels seus afluents. Tot i aquesta magnífica posició, a dia d'avui el municipi té poca relació amb el seu entorn natural.
- El riu divideix territorialment el municipi, per una banda se li adossen les infraestructures viàries (C-55) i per l'altra el nucli urbà. El nucli del poble que abans aprofitava la seva aigua per mitjà de dos canals, ara l'hi dona l'esquena.
- L'antropització del territori i la progressiva reducció de sòls agrícoles treballats fan augmentar les possibilitats de patir riscos naturals. D'una banda el risc d'inundacions i d'una altra el risc d'incendis forestals, degut al creixement dels boscos en detriment dels sòls agrícoles.
- L'abandonament del sòl agrícola i la poca flexibilitat en els canvis d'ús de les construccions del camp comporta la pèrdua del patrimoni rural del territori.

Recomanació en clau de salut: Es pot vincular a la repercussió sobre l'alimentació saludable del fet de no facilitar i promoure producte de proximitat o ocupació local.

3. OBJECTIUS, CRITERIS I OBLIGACIONS DE PROTECCIÓ AMBIENTAL

3.1. OBJECTIUS, CRITERIS I OBLIGACIONS DE PROTECCIÓ AMBIENTAL D'ACORD AMB LA NORMATIVA VIGENT

3.1.1. Objectius i criteris de protecció ambiental

Els objectius i els àmbits d'actuació prioritària a escala comunitària són fixats pel VIII Programa d'acció comunitari en matèria de Medi Ambient (14 d'octubre 2020), el Pacte verd Europeu (9 desembre 2020) l'Agenda Territorial Europea 2020 (ATE 2020 de 19 de mayo de 2011) i l'Estratègia sobre la biodiversitat 2030 (2020).

Aquests documents comunitaris fixen uns objectius i unes prioritats de caràcter general que han de ser considerats preferentment pel planejament territorial i urbanístic, i en concret pels plans d'ordenació urbanística municipal. Per tant, els aspectes preferents a considerar pel POUM en el marc dels programes i estratègies comunitàries són, entre altres:

- Impulsar una economia baixa en carboni, amb l'objectiu de neutralitat climàtica l'any 2050 i reducció del 55% d'emissions de GEH pel 2030, promoure accions d'adaptació i resiliència al canvi climàtic per reduir la vulnerabilitat i impactes que es produiran i fomentar les energies netes en aquells aspectes en què incideix el POUM, inclosos els plans i projectes que se'n deriven. En aquest context, promoure la mobilitat sostenible.
- Detenir la pèrdua de biodiversitat i posar en valor els serveis ecosistèmics. Impulsar la restauració i manteniment d'aquests serveis.
- Protegir, preservar i restaurar la biodiversitat incrementant el capital natural (aire, aigua, sòls i boscos, i ecosistemes marins, d'aigua dolça i aiguamolls).
- Avançar cap a un model econòmic de creixement regeneratiu, desacoblant el creixement econòmic de l'ús dels recursos i accelerant la transició cap a l'economia circular. Tot i que diversos informes asseguren que no és possible un desacoblament si l'economia segueix creixent (encara que sigui en verd). Ja que no hi ha capacitat de recursos.
- Reduir les pressions sobre el medi ambient i el clima relacionades amb la producció i consum(en especial en les àrees d'energia, desenvolupament industrial, infraestructures i edificació, mobilitat i sistema alimentari).
- Promoure l'ús sostenible del territori i els sòls.
- Promoure la sostenibilitat de les ciutats.

Les principals obligacions de protecció ambiental d'acord amb la normativa vigent per a cada matèria específica es descriuen a continuació.

3.1.2. Obligacions en matèria d'aigua

En matèria d'aigua, la Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell de 23 d'octubre de 2000 estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües i marca els objectius ambientals on el planejament territorial i urbanístic té incidència. Els principals objectius ambientals són:

- Prevenir el deteriorament addicional i protegir i millorar l'estat dels ecosistemes aquàtics i dels ecosistemes terrestres i zones humides directament dependents dels ecosistemes aquàtics.
- Promoure un ús sostenible de l'aigua basat en la protecció a llarg termini dels recursos hídrics disponibles.
- Protegir i millorar el medi aquàtic, entre d'altres formes.
- Reduir de forma significativa la contaminació de les aigües subterrànies i evitar noves contaminacions.
- Contribuir a pal·liar els efectes de les inundacions i les sequeres.
- Protegir les aigües territorials.

En el marc de l'aplicació d'aquesta Directiva cal, en concret, tenir present les disposicions del Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya (2016-2021) i el seu Programa de mesures. També cal garantir el compliment del que determina el Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'aigües, el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, text refós de la legislació en matèria d'aigües a Catalunya, i el "Reglamento del Dominio Público Hidráulico que desarrolla los títulos preliminar, I, IV, V, VI, VII y VIII del texto refundido de la Ley de Aguas, aprobado por el Real Decreto Legislativo 1/2001, de 20 de julio"

3.1.3. Obligacions en matèria d'ambient atmosfèric

La Directiva 2008/50/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2008, relativa a la qualitat de l'aire ambient i a una atmosfera més neta a Europa, que representa l'actualització de les Directives 96/62/CE, 1999/30/CE i 2002/69/CE, té com a objectiu general definir els principis bàsics d'una estratègia comuna dirigida a:

- Definir i establir objectius de qualitat de l'aire ambient per evitar, prevenir o reduir els efectes nocius per a la salut humana i pel medi ambient en el seu conjunt.
- Avaluar, basant-se en mètodes i criteris comuns, la qualitat de l'aigua ambient als estats membres.
- Disposar d'informació sobre la qualitat de l'aire ambient amb l'objectiu d'ajudar a combatre la contaminació atmosfèrica i altres perjudicis i controlar l'evolució a llarg termini i les millores resultants de les mesures nacionals i comunitàries.
- Assegurar que aquesta informació estigui a disposició dels ciutadans.
- Mantenir la qualitat de l'aire, quan sigui bona, i millorar-la en els altres casos.
- Fomentar l'increment de la cooperació entre els Estats membres per reduir la contaminació atmosfèrica.

La Directiva 2008/50/CE es desenvolupa a l'àmbit estatal, per la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, i el Reial decret 102/2011, de 28 de gener, relativa a la millora de la qualitat de l'aire.

A Catalunya destaca el Pla d'actuació per a la millora de la qualitat de l'aire, horitzó 2020, que té per objectiu assolir els nivells de qualitat de l'aire per a les partícules de diàmetre inferior a 10 micres (PM10) i el diòxid de nitrogen (NO2) als nivells que determina la legislació europea a les zones de protecció especial de l'ambient atmosfèric.

3.1.4. Obligacions en matèria de canvi climàtic

Els acords i la normativa més destacats associats al canvi climàtic que cal tenir en compte són:

• Internacional

Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, Nova York, 9 de maig de 1992. Objectiu: l'estabilització de les concentracions de gasos amb efecte hivernacle a l'atmosfera que eviti interferències antropogèniques perilloses en el sistema climàtic.

Protocol de Kyoto, 11 de desembre de 1997, entrada en vigència el 16 de febrer de 2005. Finalitzat el 31/12/2020.

Acord de París sobre canvi climàtic, entrada en vigor el 4 de novembre de 2016.

Objectiu: mantenir l'augment de la temperatura d'aquest segle molt per sota dels 2°C, preferiblement sota 1,5°C, respecte a nivells preindustrials i reforçar la capacitat per afrontar els impactes del canvi climàtic.

• Comunitari

29/04/1998 la Unió Europea va signar el Protocol de Kyoto a Nova York, i posteriorment, el 31/05/2002, tots els estats membres de la Unió Europea van ratificar el Protocol de Kyoto.

05/10/2016 la Unió Europea ratifica l'Acord de Paris, actualment en vigor. El compromís de contribució a la reducció d'emissions de la UE (NDC) és de reduir el 40% de les emissions a l'any 2030, respecte a les que havia l'any 1990. Actualment la UE està pendent d'aprovar un major compromís de reducció fins al 55% les seves emissions per a l'any 2030.

Directiva 2003/87/CE per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle. Directiva (UE) 2018/410, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE per tal d'intensificar les reduccions d'emissions de forma eficaç en relació amb els costos i facilitar les inversions en tecnologies hipocarbòniques, així com la Decisió (UE) 2015/1814

Marc legislatiu energia i clima; conté mesures per lluitar contra el canvi climàtic i promoure les energies renovables. Entre elles, estableix els esforços que haurà de fer cada estat membre per reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle en sectors com el transport, l'agricultura o residus.

03/10/2010, Brusel·les, Estratègia Europea 2020. Una gran estratègia per a un creixement intel·ligent, sostenible i integrador. Un dels objectius és aconseguir la fita "20/20/20" en matèria de clima i energia. Actualment en revisió, en el marc de l'estratègia sobre clima i energia per al 2030 i l'estratègia del Pacte Verd Europeu. Es preveu una nova normativa coneguda com a Llei del clima a la UE per juny de 2021.

COM 147/4 (2009) Llibre Blanc d'Adaptació al canvi climàtic.

COM (2013) 216 Estratègia Europea d'Adaptació al canvi climàtic.

- *Estat*

Estratègia espanyola de canvi climàtic i energia neta 2007-2012-2020.

Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle.

Plan Nacional de Adaptación al Cambio Climático (PNACC) 2021-2030

- *Autonòmic*

Pla marc de mitigació del canvi climàtic a Catalunya 2008-2012.

Pla Energia i Canvi Climàtic 2012-2020.

Estratègia Catalana d'Adaptació al Canvi Climàtic 2013-2020. Actualment en fase de participació pública el pla 2021-2030

Estratègia pel desenvolupament sostenible de Catalunya (2026).

Tercer informe sobre el Canvi Climàtic a Catalunya.

Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic.

Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.

Tal i com s'ha dit anteriorment en els apartats que desenvolupen els aspectes rellevants del medi ambient i la salut, el municipi de Sant Vicenç de Castellet disposa de Pla d'Acció per a l'Energia Sostenible (PAES) redactat el 2014 i d'Informe de seguiment del PAES redactat el 2017.

3.1.5. Obligacions en matèria de biodiversitat

Els objectius per lluitar contra la pèrdua de biodiversitat a diferents escales són recollits per diverses estratègies: l'Estratègia global per a la conservació de la biodiversitat (1992), el Conveni de Rio sobre la diversitat biològica (1992), l'Estratègia Paneuropea per a la Diversitat Ecològica i Paisatgística (1995), l'Estratègia de la Unió Europea per a la biodiversitat (1998) i el Real Decreto 1274/2011, de 16 de setembre, per el que se aprueba el Plan estratégico del patrimonio natural y de la biodiversidad 2011-2017, en aplicació de la Ley 42/2007, de 13 de diciembre, del Patrimonio Natural y de la Biodiversidad.

Cal tenir en compte també, a l'àmbit internacional, el conveni de la Diversitat Biològica, Nagoya, Japó 29 d'octubre de 2010, vigència amb data de 12 d'octubre de 2014. Instrument de ratificació publicat al BOE núm. 202, de 20 d'agost de 2014, que modifica i actualitza l'establert al Conveni de Rio de Janeiro.

A escala estatal, cal destacar la Llei 7/2018, de 20 de juliol, de modificació de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat.

A Catalunya, el 17 de juliol de 2018 el Govern de la Generalitat va aprovar l'Estratègia del patrimoni natural i la biodiversitat de Catalunya (Acord GOV/54/2018, de 17 de juliol), el document de planificació estratègica que defineix el full de ruta de les polítiques de conservació de la natura a Catalunya per als propers anys. L'Estratègia és un document imprescindible per implementar a Catalunya allò que estableixen el Conveni de diversitat biològica de Nacions Unides, de 1992, el Pla 2011-2020 que el desplega i l'Estratègia 2020 sobre biodiversitat de la Unió Europea.

L'Estratègia catalana s'estructura en 6 àmbits d'actuació, per cada un dels quals s'estableixen uns objectius estratègics per a l'any 2030, uns objectius operatius i unes línies d'actuació específiques.

- *Àmbit 1. Coneixement, informació i seguiment del patrimoni natural*
Incrementar la informació i el coneixement dels components del patrimoni natural i del seu estat de conservació.
Millorar la integració, el tractament i l'accessibilitat de la informació sobre el patrimoni natural.
- *Àmbit 2. Conservació dels components del patrimoni natural en el context del canvi global*
Reforçar la gestió activa i adaptativa del Sistema d'espais naturals protegits de Catalunya.
Millorar la conservació de les espècies autòctones, els ecosistemes i la geodiversitat.
Enfortir la gestió preventiva i evitar la pèrdua neta de biodiversitat en l'àmbit de l'avaluació ambiental.
- *Àmbit 3. Model territorial*
Planificar la infraestructura verda i integrar-la en l'ordenació del territori.
Restaurar i millorar la funcionalitat de la infraestructura verda.
- *Àmbit 4. Integració del patrimoni natural en les polítiques sectorials*
Millorar la contribució de les polítiques agrícoles, ramaderes i forestals a la conservació del patrimoni natural i la biodiversitat.
Compatibilitzar les activitats marítimes i pesqueres amb la conservació de la biodiversitat.
Incrementar la implicació del sector empresarial i financer en la conservació del patrimoni natural.
Avançar en la compatibilitat de la caça i la pesca continental amb la conservació de la biodiversitat.
Fomentar la compatibilitat de les activitats turístiques, esportives i de lleure a l'aire lliure amb la conservació de la natura i el desenvolupament socioeconòmic.
- *Àmbit 5. Organització administrativa, marc legal i fiscalitat*
Adaptar els instruments de govern del patrimoni natural als nous reptes de conservació i fer-los més efectius.
Implantar instruments financers i de fiscalitat favorables a la conservació del patrimoni natural.
- *Àmbit 6. Implicació de la societat*
Ampliar la conscienciació de les persones en relació amb el patrimoni natural i la biodiversitat.
Augmentar la participació individual i col·lectiva en la conservació del patrimoni natural i la biodiversitat.

3.1.6. Obligacions en matèria de connectivitat ecològica

Una de les diferents eines per lluitar contra la pèrdua de biodiversitat i per superar les seves principals causes és la connectivitat ecològica. En aquest sentit, el document redactat pel Departament de Medi Ambient i Habitatge "Bases per a les directrius de connectivitat ecològica de Catalunya", proposa 68

directrius elaborades seguint criteris de caire sectorial. Tot seguit es recullen les directrius que poden tenir una major capacitat d'incidència en el cas del POUM de Sant Vicenç de Castellet:

- Protecció dels components del medi natural que permeten el manteniment de la comunitat ecològica i la funcionalitat dels ecosistemes.
- Delimitació dels punts crítics per al manteniment de la connectivitat ecològica i previsió de les mesures de caire urbanístic que permetin revertir la situació.
- Adequació dels usos admesos en els sectors de sòl no urbanitzable amb valor més connectiu per tal de que no comprometin el manteniment de la seva funció connectiva.
- Tractament dels límits urbans i integració dels principis de permeabilització i l'establiment d'itineraris paisatgístics.
- Establiment de mesures de gestió activa en els sòls no urbanitzables per tal d'incrementar el grau de protecció activa preventiva dels sòls amb interès connector.
- Reconeixement dels valors i les funcions dels components de l'estructura agrària d'interès connector i adopció de mesures necessàries per la seva protecció.
- Aplicació dels "Criteris d'intervenció en espais fluvials" i les "Recomanacions tècniques per al disseny d'infraestructures que interfereixen en l'espai fluvial" redactat per l'Agència Catalana de l'Aigua.

3.1.7. Obligacions en matèria de paisatge

El Conveni europeu del paisatge -ratificat per l'Instrument publicat al BOE núm. 31 l'1 de març de 2008- té com a objectius el foment de la protecció, la gestió i la planificació del paisatge, i l'organització a escala europea en qüestions paisatgístiques.

A Catalunya la llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció i gestió del paisatge constitueix el marc normatiu i de referència sobre el qual es fonamenten les polítiques de paisatge de la Generalitat de Catalunya. Té per objecte el reconeixement, la protecció, la gestió i l'ordenació del paisatge, a fi d'harmonitzar la preservació dels seus valors patrimonials, culturals, econòmics i socials, amb un mode de desenvolupament sostenible. Amb aquesta finalitat, aquesta llei impulsa la plena integració del paisatge en el planejament i en les polítiques d'ordenació territorial i urbanístiques, i també en les altres polítiques sectorials que hi incideixen de manera directa o indirecta.

L'article 2 de la llei catalana del paisatge estableix els principis que han d'inspirar l'actuació dels poders públics en matèria de paisatge i aquests són:

- Afavorir l'evolució harmònica del paisatge d'acord amb els conceptes d'utilització racional del territori, de desenvolupament urbanístic sostenible i de funcionalitat dels ecosistemes.
- Preservar, amb l'adopció de mesures protectores del paisatge, el dret dels ciutadans a viure en un entorn culturalment significatiu.
- Reconèixer que el paisatge és un element de benestar individual i col·lectiu que, a més de valors estètics i ambientals, té una dimensió econòmica, cultura, social, patrimonial i identitària.
- Considerar les conseqüències sobre el paisatge de qualsevol actuació d'ordenació i gestió del territori i valorar els efectes de l'edificació sobre el paisatge.
- Afavorir la cooperació entre les diverses administracions públiques en l'elaboració i l'execució del planejament i de les polítiques de paisatge.
- Promoure la col·laboració de la iniciativa pública i privada en l'impuls d'actuacions, l'adopció d'instruments i la presa de decisions sobre el paisatge.
- Impulsar la participació en les polítiques de paisatge dels agents socials, professionals i econòmics, especialment dels col·legis professionals, les universitat, les associacions de defensa de la natura i els representants de les organitzacions empresarials i sindicals.
- Fomentar la formació en matèria de paisatge.

Segons determina la llei del paisatge, el Departament de Territori i Sostenibilitat ha d'incorporar als plans territorials parcials i, si s'escau, als plans directors territorials, les directrius del paisatge derivades dels objectius de qualitat paisatgística que contenen els catàlegs del paisatge. El planejament territorial determina en quins supòsits les directrius del paisatge seran d'aplicació directa, d'incorporació obligatòria en la modificació i revisió del planejament urbanístic, o bé quan constituïran únicament recomanacions per al planejament urbanístic i per a altres plans o programes de naturalesa sectorial amb afecció en el paisatge.

Amb posterioritat a l'aprovació del planejament territorial, en data 27 de juliol de 2016, s'ha aprovat definitivament el Catàleg de Paisatge de les Comarques Centrals, elaborat per l'Observatori del Paisatge. La funció d'aquest catàleg és la integració del paisatge en els instruments d'ordenació territorial a diferents escales.

En l'àmbit del paisatge també és d'aplicació la normativa de patrimoni històric, pel que hi ha les obligacions determinades a l'àmbit europeu Conveni marc sobre el valor del patrimoni per a la societat, Consell d'Europa, 2005, a Catalunya amb la Llei de 9/1993, de 30 de setembre, que regula el patrimoni cultural, a l'àmbit estatal la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, la Llei 42/2007, 13 de desembre, de patrimoni natural i de la biodiversitat, i el Reial decret 1274/2011, de 16 de setembre, pel qual s'aprova el Pla estratègic del patrimoni natural i de la biodiversitat 2011-2017, en aplicació de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.

3.1.8. Obligacions en matèria de residus

En matèria de residus cal esmentar el Reial decret 210/2018, de 6 d'abril, pel qual s'aprova el Programa de prevenció i gestió de residus i recursos de Catalunya (PRECAT20).

D'altra banda, la Llei de l'Estat 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, va modificar el règim de la planificació en l'àmbit dels residus en establir l'obligació de les comunitats autònomes d'elaborar plans de gestió de residus i programes de prevenció de residus, d'acord amb el Pla estatal marc de gestió de residus (PEMAR) 2016-2022 i el Programa estatal de prevenció de residus 2014-2020.

En l'àmbit autonòmic, algunes de les disposicions normatives catalanes -lleis i decrets- més recents en matèria de residus que cal tenir en compte són les següents:

- Llei 2/2015, de l'11 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2015.
- Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives.

Modifica el Decret legislatiu 1/2009 de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus, i de la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.

Modifica la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus.

- Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i el sector públic.

Modifica el text refós de la Llei reguladora dels residus, aprovat pel Decret legislatiu 1/2009, del 21 de juliol.

Modifica la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus.

Modifica la Llei 20/2009 del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.

- Llei 9/2011, del 20 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica.

Modifica la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.

Modifica el text refós de la Llei reguladora dels residus, aprovat pel Decret legislatiu 1/2009, del 21 de juliol.

- Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres.

Modifica la Llei 8/2008, del 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus.

- Decret 197/2016, de 23 de febrer, sobre la comunicació prèvia en matèria de residus i sobre els registres generals de persones productores i gestores de residus de Catalunya
- Decret 98/2015, de 9 de juny, del Consell per a la Prevenció i la Gestió dels Residus a Catalunya.
- Decret 89/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el Programa de gestió de residus de la construcció de Catalunya (PROGROC), es regula la producció i gestió dels residus de la construcció i demolició, i el cànon sobre la deposició controlada dels residus de la construcció.
- Decret 88/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el Programa de gestió de residus industrials de Catalunya (PROGRIC) i es modifica el Decret 93/1999, de 6 d'abril, sobre procediments de gestió de residus.
- Decret 87/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el Programa de gestió de residus municipals de Catalunya (PROGEMIC) i es regula el procediment de distribució de la recaptació dels cànon sobre la disposició del rebuig dels residus municipals.
- Decret 16/2010, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals.
- Text refós Llei de residus. Decret 69/2009, de 28 d'abril, pel qual s'estableixen els criteris i els procediments d'admissió de residus en els dipòsits controlats.
- Decret 152/2017, de 17 d'octubre, sobre la classificació, la codificació i les vies de gestió dels residus a Catalunya.

3.1.9. Normativa ambiental general

S'exposa tot seguit una relació de normes ambientals vigents per a diferents vectors ambientals no relacionades en els apartats anteriors que, en qualsevol cas, el planejament ha de respectar, integrar i vetllar pel seu compliment i que, per tant, també constitueixen obligacions ambientals predeterminades. Es detallen, entre d'altres:

- Reglament de Domini Públic Hidràulic, tenint en compte el RD 606/2003 de 23 de maig pel qual es modifica el RDPH, i el RD 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Aigües.
- La Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.
- El Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla d'espais d'interès natural.
- La Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya.
- La Llei 43/2003, de 21 de novembre, de Monts.
- El Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de protecció dels animals.
- El Decret 21/2006, de 14 de febrer, pel qual es regula l'adopció de criteris ambientals i d'ecoeficiència en els edificis.
- El Reial Decret 9/2005 pel que s'estableix la relació d'activitats potencialment contaminants del sòl i els criteris i estàndards per a la declaració de terres contaminats.
- La Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control de les activitats.
- Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenat per a la protecció del medi nocturn i el Decret 190/2015, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament.
- Els paràmetres del Reial Decret 1890/2008, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el reglament d'eficiència energètica en instal·lacions d'enllumenat exterior i les seves instruccions tècniques complementàries EA-01 a EA-07 (en especial la IT-EA-03).
- Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció de la contaminació acústica.
- Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei reguladora dels residus i Decret 201/1994, de 26 de juliol, regulador d'enderrocs i altres residus de la construcció.
- Decret 176/2009, de 10 de novembre, pel qual s'aprova el reglament i se'n adapten els annexos de la Llei 16/2002.
- Document Bàsic d'Estalvi d'Energia

3.2. OBJECTIUS I CRITERIS AMBIENTALS APLICABLES A L'AVANÇ DE POUM

El coneixement dels aspectes rellevants del medi ambient i la salut serveix per valorar la seva capacitat a l'hora d'acollir la proposta de l'Avanç de POUM. Un dels principals fils conductors que dóna coherència a tot el procés de redacció, tramitació i desenvolupament del POUM de Sant Vicenç de Castellet són els objectius i els criteris ambientals que s'aplicaran al Pla. La concreció dels objectius ambientals que segueix el POUM es planteja a partir del següent marc de referència:

- L'annex I de la Directiva 2001/42/CE, de 27 de juny de 2001, relativa a l'avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient, i la Llei 21/2013 d'avaluació ambiental, insten a definir els objectius de protecció ambiental -fixats en els àmbits internacional, comunitari o de l'Estat-. En aquest sentit, estableix que caldrà centrar els objectius d'aquests plans i programes en aspectes com la biodiversitat, la població, la salut humana, la fauna i la flora, la terra, l'aigua, l'aire, els factors climàtics, els béns materials, el patrimoni cultural i el paisatge.
- Aquells objectius i directrius de les principals estratègies i normatives internacionals, estatals i catalanes en matèria de medi ambient i de desenvolupament sostenible, fent especial esment en els objectius i directrius que s'estableixen en el Pla director urbanístic (PDU) del Pla de Bages i en el Pla territorial de les Comarques Centrals (PTCC).

Els objectius socioambientals estratègics que adopta l'Avanç de POUM s'adeqüen també als criteris del desenvolupament urbanístic sostenible que contempla l'article 3 de la Llei 1/2010 d'Urbanisme de Catalunya, modificada per la Llei 3/2012. El POUM recull també els objectius i criteris dels plans d'abast territorial i les normatives sectorials que afecten el seu àmbit, així com del conjunt de normativa ambiental aplicable.

La finalitat és garantir que les intervencions urbanístiques proposades pel POUM siguin compatibles amb la preservació, millora i potenciació dels valors físics, naturals i socials preexistents al municipi. Tot seguit s'enumeren els objectius ambientals generals de l'Avanç de POUM de Sant Vicenç de Castellet amb indicació del vector ambiental al qual fan referència i ordenats per ordre d'importància:

Model d'ocupació i ordenació del sòl	1. Evitar l'ocupació innecessària del sòl per a usos urbans i infraestructures, procurant la seva adaptació a la matriu biofísica.
Medi natural, biodiversitat i connectivitat ecològica	2. Ordenar adequadament el sòl no urbanitzable preservant espais, valors rellevants del territori, protegint i afavorint la biodiversitat, protegint els elements naturals i els sòls ocupats per ecosistemes d'interès i hàbitats d'espècies amenaçades, així com els espais de connectivitat ecològica del territori.
Riscos ambientals	3. Tenir en compte les zones de risc per a la seguretat i el benestar de les persones a fi i efecte de preservar-les de la urbanització i l'edificació. 4. Regular el sòl no urbanitzable tenint en compte mesures en relació als incendis forestals.
Qualitat del paisatge	5. Preservar i potenciar els elements i els ambients paisatgístics d'interès i representatius del municipi, com un valor social, ambiental i un actiu econòmic del municipi, tot protegint les visuals rellevants a escala territorial.
Cicle integral de l'aigua	6. Compatibilitzar el planejament amb el cicle de l'aigua, fomentar l'estalvi, la reutilització i la millora de la qualitat de l'aigua.
Canvi climàtic	7. Contribuir a la mobilitat sostenible en el municipi mitjançant la planificació integrada de mobilitat i usos del sòl. 8. Minimitzar les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle vinculades al desenvolupament del pla, especialment en termes d'eficiència energètica. 9. Garantir la capacitat d'embornal de CO ₂ dels boscos del municipi. 10. Adoptar mesures d'adaptació envers els efectes del canvi climàtic.
Contaminació atmosfèrica, acústica i lumínica	11. Prevenir i corregir la contaminació atmosfèrica, acústica, lumínica i electromagnètica.
Consum de materials i residus	12. Implantar els equipaments i els sistemes de disseny urbà adients per a la reutilització i la recollida selectiva de residus, promovent-ne una gestió adequada.

Objectiu 1. Evitar l'ocupació innecessària del sòl per a usos urbans i infraestructures, procurant la seva adaptació a la matriu biofísica

Criteris ambientals:

- Preveure els creixements urbans que siguin necessaris en continuïtat amb els ja existents, tot adoptant estructures urbanes raonablement denses, compactes i complexes.
- Promoure les actuacions de reutilització i reciclatge en el sòl urbà apte per acollir processos d'edificació i urbanització, prèviament al desenvolupament de noves àrees d'expansió, les quals es definiran, si són necessàries, atenent als condicionants associats a la matriu biofísica.
- Prioritzar la utilització dels habitatges vacants, la seva rehabilitació i/o reestructuració per satisfer les necessitats previstes.
- Evitar la creació de models residencials basats en el consum extensiu del sòl.
- Preveure un espai perimetral a l'entorn de les zones residencials i industrials que serveixi de transició cap al sòl no urbanitzable i de finalització de l'espai urbà. Alhora, aquests espais perimetrals tindran finalitats paisatgístiques, de minimització de riscos i pertorbacions, i de permeabilitat territorial.
- Utilitzar els espais lliures, juntament amb els equipaments, com a elements estructuradors dels nuclis urbans.

Indicadors ambientals:

- Percentatge de sòl artificialitzat
(Superfície per habitant de sòl urbà + sòl urbanitzable + sòl ocupat per sistemes generals en sòl no urbanitzable)
- Previsió de nous habitatges
(Número d'habitatges nous previstos en el període de vigència del pla per la mitjana d'habitants per llar al municipi respecte l'increment de població previst en el període de vigència del pla)
- Indicador ambiental: Intensitat d'ús del sòl per habitatge
(Número d'habitatges un cop executat el pla sobre les hectàrees de sòl urbà i urbanitzable residencial previstes pel pla respecte el número d'habitatges actuals sobre les hectàrees de sòl urbà actuals)
- Indicador ambiental: Intensitat de creixement
(Sostre d'ús residencial en sòl urbà i urbanitzable respecte la superfície de zones qualificades com a residencials)

Objectiu 2. Ordenar adequadament el sòl no urbanitzable, preservant espais, valors rellevants del territori, protegint i afavorint la biodiversitat, protegint els elements naturals i els sòls ocupats per ecosistemes d'interès i hàbitats d'espècies amenaçades, així com els espais de connectivitat ecològica del territori

Criteris ambientals:

- Posar en valor el sòl no urbanitzable, assumint les determinacions del PEIN i de la xarxa natura 2000.
- Preservar els espais de major biodiversitat singular del municipi -espais naturals protegits i el seu entorn proper-.
- Preservar la xarxa hidrogràfica i la seva vegetació de ribera autòctona.
- Vetllar pel manteniment de les àrees d'interès faunístic i florístic, així com de la resta d'àrees sensibles per a la flora amenaçada i de les àrees d'interès per a la conservació per a la fauna.
- Protegir el patrimoni geològic del municipi –les Muntanyes Russes i altres formacions geològiques d'interès-.
- Conservar i millorar els espais i elements d'interès connector -xarxa hidrogràfica i vegetació de ribera, etc.-, així com la permeabilitat del conjunt de la matriu territorial.
- Garantir la integració ambiental de les noves infraestructures de comunicació, així com de les preexistents -adaptació topogràfica, permeabilitat ecològica, minimització de les pertorbacions sobre la xarxa hidrogràfica i els terrenys de caràcter forestal, etc.-

- Delimitar com a sistema d'espais lliures els indrets de més valor ecològic dels nous sectors urbanitzables proposats procurant garantir la màxima permeabilitat ecològica amb el sistema d'espais oberts.
- Evitar l'afectació dels hàbitats d'interès comunitari, amb especial atenció als prioritaris, tot preservant-los en el sòl no urbanitzable i regulant-ne la seva protecció. En cas que sigui necessari incloure aquests hàbitats en sòl urbà o urbanitzable, s'incorporaran preferentment en el sistema d'espais lliures, tot mantenint el sentit natural de la vegetació existent.
- Protegir en sòl no urbanitzable aquells espais de biodiversitat i/o agrícoles de més interès i regular-ne els usos per assegurar la seva conservació.
- Minimitzar els efectes de la proposta sobre les espècies protegides de fauna i flora.

Indicador ambiental:

- Grau de protecció del sòl no urbanitzable

Objectiu 3. Tenir en compte les zones de risc per a la seguretat i el benestar de les persones a fi i efecte de preservar-les de la urbanització i l'edificació

Criteris ambientals:

- Delimitar els àmbits amb riscos associats als processos geològics i preservar-los de la urbanització i l'edificació.
- Evitar els creixements en àrees amb pendents superiors al 20%.
- Evitar la urbanització i l'edificació de les zones inundables i adoptar les mesures necessàries per evitar els riscos associats a la inundabilitat.

Indicadors ambientals:

- Sòl urbà i urbanitzable en terrenys amb pendents superiors al 20%
- Superfície de terrenys situats en zones inundables

Objectiu 4. Regular el sòl no urbanitzable tenint en compte mesures en relació als incendis forestals

Criteris ambientals:

- Atendre la normativa i als plans i programes d'aplicació en matèria de prevenció d'incendis.
- Integrar criteris de gestió del sòl no urbanitzable tenint en compte les mesures de prevenció dels incendis forestals

Objectiu 5. Preservar i potenciar els elements i els ambients paisatgístics d'interès i representatius del municipi, com un valor social, ambiental i un actiu econòmic del municipi, tot protegint les visuals rellevants a escala territorial

Criteris ambientals:

- Preservar els valors paisatgístics, el patrimoni cultural i la identitat del municipi.
- Tenir en compte els criteris i continguts del Catàleg de Paisatge de les Comarques Centrals.
- Promocionar els recorreguts o itineraris paisatgístics, excursionistes o de lleure més significatius.
- Considerar la fragilitat paisatgística com a factor limitant per admetre actuacions amb impacte rellevant en zones amb conques visuals amples i/o amb major nombre d'observadors potencials.
- Garantir la integració paisatgística de les construccions i instal·lacions al seu entorn.
- Definir tipologies i intensitats edificatòries coherents amb les pautes formals de l'indret on s'hagin de situar.

- Preservar els valors paisatgístics d'interès especial, tant de patrimoni cultural com natural, delimitant àmbits de protecció puntual, redactant catàlegs, plans especials, etc.
- Valorar el fet d'adoptar tractaments específics d'integració paisatgística dels espais de vora amb els sòls no urbanitzables.
- Tenir cura de la qualitat paisatgística en l'espai urbà de les instal·lacions de serveis tècnics en superfície, amb el seu soterrament, sempre que sigui possible, especialment en el cas de les instal·lacions de transport d'energia elèctrica i similars.

Indicador ambiental:

- Grau d'introducció normativa de criteris de qualitat paisatgística.

Objectiu 6. Compatibilitzar el planejament amb el cicle de l'aigua, fomentar l'estalvi, la reutilització i la millora de la qualitat de l'aigua

Criteris ambientals:

- Prioritzar aquelles tipologies urbanístiques que comporten un menor consum d'aigua.
- Preveure una xarxa de sanejament separativa de les aigües pluvials i residuals, fomentant el retorn al medi de les primeres o el seu aprofitament per usos compatibles.
- Introduir criteris d'estalvi d'aigua i la seva reutilització.
- Facilitar la infiltració de l'aigua de pluja, reduint i compensant la creació de superfícies impermeables.
- Limitar la impermeabilització del sòl a aquelles superfícies estrictament necessàries.
- Garantir un tractament adequat de les aigües residuals.

Indicadors ambientals:

- Demanda total d'aigua d'abastament amb el desenvolupament complet del pla.
- Generació total d'aigües residuals amb el desenvolupament complet del pla.

Objectiu 7. Contribuir a la mobilitat sostenible en el municipi mitjançant la planificació integrada de mobilitat i usos del sòl

Criteris ambientals:

- Definir la xarxa de mobilitat perquè asseguri la connectivitat funcional entre els principals pols generadors de desplaçament.
- Millorar la mobilitat i l'accessibilitat, promovent els models de desplaçament més sostenibles i dissuadint de l'ús del vehicle motoritzat individual.
- Prioritzar les actuacions de millora de la xarxa viària preexistent amb preferència a la creació de noves infraestructures, llevat que no sigui possible per raons tècniques, de seguretat o per necessitats associades al desenvolupament d'una mobilitat sostenible.
- Ordenar l'aparcament amb criteris que no prioritzin l'ús del vehicle privat i procurin per la mínima agressió en l'espai públic, amb preferència de l'aparcament de gestió col·lectiva front a l'aparcament privat.

Objectiu 8. Minimitzar les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle vinculades al desenvolupament del pla, especialment en termes d'eficiència energètica

Criteris ambientals:

- Procurar que la urbanització i l'edificació atenguin a criteris d'aprofitament bioclimàtic i d'eficiència energètica.
- Promoure l'ús de les energies renovables en les construccions per tal de reduir-ne la contribució al canvi climàtic.

Objectiu 9. Garantir la capacitat d'embornal de CO₂ dels boscos del municipi

Criteri ambiental:

- Mantenir i/o augmentar la capacitat d'embornal de CO₂ dels boscos del municipi mitjançant l'adopció de mesures de preservació i de gestió.

Objectiu 10. Adoptar mesures d'adaptació envers els efectes del canvi climàtic

Criteri ambiental:

- Identificar les afeccions derivades del canvi climàtic que es poden produir al municipi i definir mesures per reduir-ne la vulnerabilitat -fenòmens meteorològics extrems, sequera, augment de la temperatura, entre d'altres-.
- Implantar mesures de mitigació del canvi climàtic

Indicador ambiental:

- Reducció de les afectacions davant fenòmens meteorològics extrems, com per exemple inundacions.

Objectiu 11. Prevenir i corregir la contaminació atmosfèrica, acústica, lumínica i electromagnètica

Criteris ambientals:

- Prevenir i corregir les emissions de substàncies contaminants.
- Regular els usos industrials que pot admetre el municipi en funció de les seves característiques i preexistències. En tot cas, evitar la proximitat d'activitats incompatibles i/o molestes a les àrees residencials.
- Garantir el compliment de la normativa sectorial vigent en matèria de prevenció de la contaminació acústica.
- Reduir l'impacte acústic preexistent, quan resulti necessari, i el generat per l'ordenació del pla mitjançant l'aplicació de les mesures pertinents.
- Tenir en compte la planificació d'infraestructures de mobilitat a l'hora de decidir els creixements i, en tot cas, complir les distàncies de seguretat i prendre les mesures oportunes per complir els objectius de qualitat acústica establerts a la legislació.
- Planificar els creixements residencials i la xarxa viària interna de manera que es minimitzi la contaminació provocada pel trànsit motoritzat dins els sectors residencials.
- Adaptar l'ordenació als nivells màxims de contaminació lluminosa derivats del Mapa de protecció envers la contaminació lluminosa a Catalunya.
- Limitar la generació de necessitats d'enllumenat exterior i evitar-ne els fluxos a l'hemisferi superior, la intrusió lumínica i l'impacte negatiu sobre els organismes vius.
- Planificar els espais lliures urbans i les zones verdes com a espais esmorteïdors de la contaminació i/o com a separadors de diferents usos que puguin ser molestos entre ells.

Objectiu 12. Implantar els equipaments i els sistemes de disseny urbà adients per a la reutilització i la recollida selectiva de residus, promovent-ne una gestió adequada

Criteris ambientals:

- Minimitzar l'impacte de la construcció sobre el cicle dels materials i el medi ambient. Promoure pràctiques d'economia circular
- Preveure els espais suficients i adequats per a la recollida selectiva de residus en el disseny de l'espai urbà i els habitatges i espais comuns dels immobles.
- Optimitzar el disseny i dimensionat del viari per evitar l'ús indiscriminat de recursos.

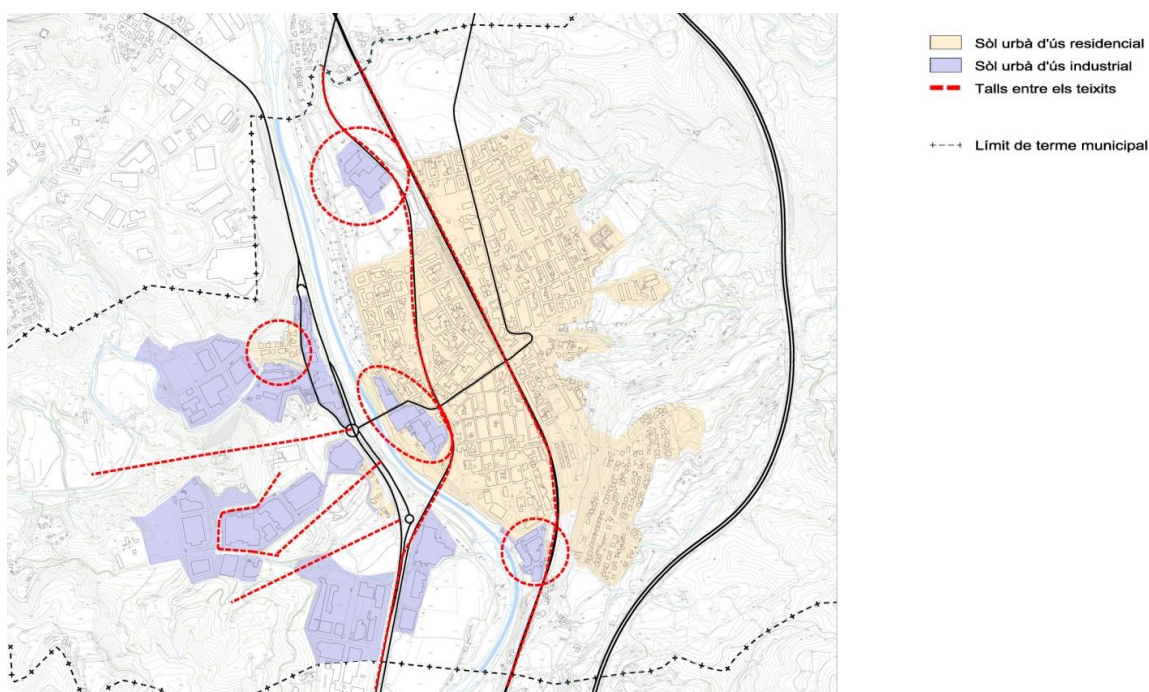
4. ANÀLISI D'ALTERNATIVES I JUSTIFICACIÓ AMBIENTAL DE L'ALTERNATIVA D'ORDENACIÓ PROPOSADA

4.1. DESCRIPCIÓ I ANÀlisi DE LES CARACTERÍSTIQUES DE LES ALTERNATIVES

En aquest apartat es presenten les alternatives que s'han tingut en compte en la formulació de la proposta d'Avanç de POUM de Sant Vicenç de Castellet. S'han considerat i avaluat tres alternatives d'ordenació, que difereixen essencialment en les estratègies de creixement. Aquestes alternatives inclouen propostes en relació als sòls no urbanitzable, residencial, d'espais lliures, d'equipaments, industrial i per al sistema viari.

Alternativa 0

En aquest supòsit de creixement 0 -merament de referència- no es produiria cap nova extensió urbana al municipi, ni per a l'ús residencial ni per als usos d'activitat econòmica. No s'ocuparia innecessàriament més extensió de sòl que l'actualment ocupat. Per contrapartida, no es plantejaria tampoc dur a terme cap actuació que permetés posar en valor el sòl no urbanitzable ni millorar el sòl urbà existent. Així doncs, tot i que el municipi mantindria més quantitat de sòl lliure d'urbanització que el previst en el planejament ara vigent, tampoc no es produiria cap nova estructuració del territori, atès que no hi hauria cap millora en el tractament dels espais naturals que requereixen de major protecció pels seus valors ambientals.

Els sòls que el PGOU vigent classifica com a sòls urbanitzables i que no es troben encara desenvolupats restarien considerats com a sòls no urbanitzables. Vista l'evolució del municipi en matèria de població i el seu baix potencial de creixement previst, no caldria preveure nous sòls urbanitzables destinats a usos residencials.

En no classificar nous sòls urbanitzables, aquesta alternativa no desenvoluparia els sectors industrials previstos a l'oest del riu Llobregat. Aquesta actuació suposaria que no hi hauria nou sòl edificable per a la implantació de noves activitats que no siguin compatibles amb les edificacions buides i ja existents. Així, l'Alternativa 0 no resoldria la manca de connexió entre els diferents polígons industrials existents que restarien aïllats entre si i no es configurarien com un únic Pol industrial.

En aquest supòsit, no es duria a terme cap reforma urbana en el sòl urbà. El nucli urbà seguiria exactament tal i com es troba en l'actualitat. No es desenvoluparien els sectors de creixement en sòl urbanitzable previstos pel Pla general vigent ni s'executarien les unitats d'actuació en sòl urbà. No es completarien tampoc les operacions en sòl urbà per a la compleció del nucli urbà, ni per a la obtenció de nous equipaments comunitaris ni espais públics.

Aquesta alternativa no resol cap de les problemàtiques detectades a l'anàlisi i a la diagnosi realitzades: en relació a la consolidació del nucli urbà, a la millora en les connexions entre els diferents barris actualment separats per les infraestructures ferroviàries, i a l'estructuració dels sistemes de mobilitat, d'espais lliures i d'equipaments.

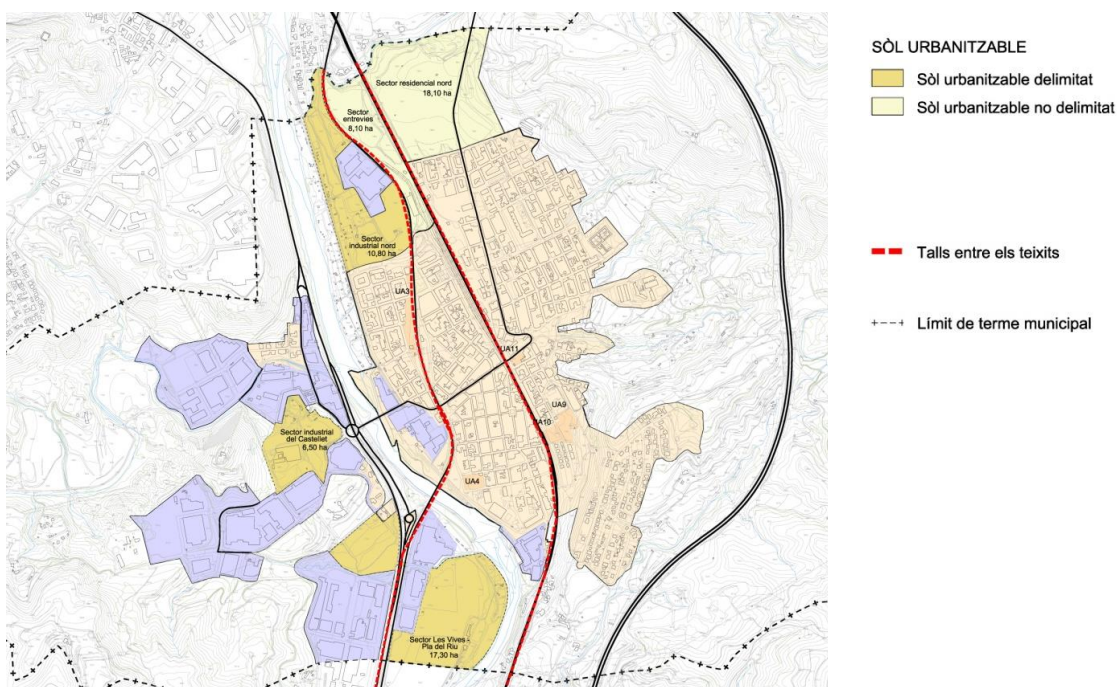
Per altra banda, hi ha prou solars buits dins del nucli urbà -12% dels solars d'ús residencial- que podrien absorbir el creixement potencial del municipi a un cost baix de transformació del sòl, ja que els vials es troben ja urbanitzats i disposen de tots els serveis.

En el següent quadre es resumeixen les superfícies de la classificació del sòl:

ALTERNATIVA 0 Manteniment de l'estat actual	
Sòl urbà residencial	122.80 ha
Sòl urbà industrial	57.30 ha
SÒL URBÀ	180.10 ha
Sòl urbanitzable residencial /mixt	0.00 ha
Sòl urbanitzable industrial	0.00 ha
SÒL URBANITZABLE	0.00 ha
SÒL NO URBANITZABLE	1 549.90 ha
SÒL TERME MUNICIPAL	1 730 ha

Alternativa 1

En aquest supòsit es seguiria aplicant tot allò que preveu el vigent Pla general d'ordenació urbana que fou aprovat definitivament al 1996. El PGOU preveia una gran extensió de sòl urbanitzable i una desena d'unitats d'actuació urbanística en sòl urbà. Passats 25 anys, resten per desenvolupar cinc sectors en sòl urbanitzable i cinc unitats d'actuació urbanística en sòl urbà. Els sectors de sòl urbanitzable suposen una superfície total de 60,7 ha -42,7 ha destinades a l'ús industrial i 18 ha a l'ús residencial-. Per la seva part, resten també 10,5 ha de sòl urbà per desenvolupar.

Pel què fa als sectors urbanitzables destinats a l'ús industrial, l'Alternativa 1 no s'ajustaria a l'extensió urbana admissible que fixa la Normativa del Pla Territorial vigent. L'àrea especialitzada industrial que el PTCC situa al Pla del Riu ho és en funció de les reserves de sòl urbanitzable no materialitzades que va fer al seu dia el PGOU. El PGOU vigent preveu desenvolupar 42,7 ha de nous sòls especialitzats en l'ús d'activitat econòmica mentre que les Normes del PTCC estableixen un màxim de 16 ha. Així mateix, a la vista de l'evolució del municipi en matèria de població en els darrers períodes i atenent a les projeccions futures de la població i de l'habitatge, una possible extensió residencial de 18 ha en sòl urbanitzable ultrapassaria les necessitats d'habitatge del municipi i requeriria d'una gran inversió de difícil realització en aquests moments.

La major part de les reserves de sòl urbanitzable previstes pel PGOU es situen en sòls agrícoles d'un gran valor ambiental com a espai lliure. A la zona de Can Costa es corresponen amb una àrea extensa i compacta de camps de secà situada al nord del nucli urbà. També són ara urbanitzables els sòls situats a les vores del riu Llobregat, tant al seu costat est com al meandre del Pla del Riu, situat al costat oest. Els sòls més baixos d'aquests àmbits es troben en zona de risc d'inundació.

El PGOU vigent preveu nous sòls d'activitat econòmica a banda i banda del riu Llobregat. Els situats a l'oest millorarien les connexions entre els polígons industrial actualment existents que funcionen de manera aïllada. Per la seva banda, els del costat est, al restar situats a continuació del nucli urbà el trànsit derivat de la seva activitat econòmica transcorreria pels carrers de l'interior del nucli urbà. De desenvolupar-se aquests sòls produirien, també, una dispersió de l'activitat econòmica industrial en tot el territori del municipi.

Les unitats d'actuació que resten per desenvolupar en el nucli urbà són operacions puntuals que no suposen una millora substancial pel què fa a l'estructuració dels espais públics i els equipaments, la reforma d'espais actualment obsolets o la posada en valor del patrimoni arquitectònic del municipi.

En el següent quadre es resumeixen les superfícies de la classificació del sòl:

ALTERNATIVA 1 Desenvolupament del PGOU vigent	
Sòl urbà residencial	122.80 ha
Sòl urbà industrial	57.30 ha
SÒL URBÀ	180.10 ha
Sòl urbanitzable residencial /mixt	18.10 ha
Sòl urbanitzable industrial	42.70 ha
SÒL URBANITZABLE	60.80 ha
SÒL NO URBANITZABLE	1 489.20 ha
SÒL TERME MUNICIPAL	1 730 ha

Alternativa 2

Vist que el PGOU planteja una quantitat excessiva de sòl urbanitzable proper al riu Llobregat, i que el municipi necessita la compleció i reforma del seu sòl urbà, tant del destinat a l'ús residencial com del destinat a l'ús industrial, en el marc d'aquesta alternativa es proposaran diverses opcions per afrontar cadascun dels següents aspectes:

- Posar en valor el sòl no urbanitzable
- Reordenar els espais de marge dels teixits urbans
- Articular els polígons industrials en un únic pol municipal d'activitat econòmica

Posar en valor el sòl no urbanitzable

La prioritat pel que fa als espais lliures del municipi serà minimitzar l'extensió del creixement urbà evitant l'ocupació innecessària de sòls rurals de notable qualitat ambiental, paisatgística i agrària. Com ja hem comentat en l'alternativa anterior, una part molt important dels sòls classificats d'urbanitzables en el PGOU vigent es troba en terrenys que formen àrees extenses i compactes de camps de secà, o bé en terrenys situats a les vores del riu Llobregat que són parcialment inundables.

Aquesta alternativa permetria potenciar com a corredors verds els eixos naturals del municipi, tant el constituït pel riu Llobregat com els diversos eixos est-oest a què ja hem fet referència. Fent que el medi natural s'endinsi al nucli urbà. En el medi rural aquests eixos permetran estructurar el conjunt del territori, tot connectant entre si els patrimonis natural i construït del municipi. En el nucli urbà els eixos verds atraurien activitat de serveis i permetrien estructurar els sistemes de parcs, equipaments i espais cívics. Aquests eixos serien:

- *El Riu Llobregat*

El parc del riu Llobregat com a espai d'oportunitat per a la configuració i renovació de la façana urbana de la ciutat. Un parc lineal que acompanyi el traçat de la Via Blava i posi en valor el patrimoni industrial i els elements patrimonials que han utilitzat tradicionalment l'aigua com a font d'energia.

- *El GR-4*

Aquest és el camí d'unió dels Parcs Naturals de Sant Llorenç del Munt i l'Obac i de Montserrat. Al seu pas pel municipi de Sant Vicenç de Castellet el seu traçat relliga -d'oest a est- elements del patrimoni natural i arquitectònic de gran interès: el Raval del Serrat de la Beguda, les Muntanyes Russes, el Castellet, el pont sobre el Riu Llobregat, Can Soler i la Fabriqueta, l'església de Sant Vicenç, el Parc de la Mare, Sant Pere de Vallhonesta i arriba fins a la fonda de Sant Jaume de Vallhonesta, on entra al Parc Natural de Sant Llorenç.

- *El torrent del Rubió*

Aquest torrent, situat a l'est del municipi, funciona com un veritable connector biològic i conforma l'enclavament rural de Vallhonesta. El seu tractament i manteniment haurà de poder garantir la funció productiva de les masies lligada als recursos agroramaders.

- *La riera de Castellet i el Clot del Tufau*

Per la seva banda la riera és el connector biològic de l'oest del municipi. El tractament d'aquest eix contribuirà al manteniment del caràcter rural en el sòl no urbanitzable i estructurarà el barri de la Farinera.

- *Passeig de les Roques altes*

Configuració del límit oest del nucli urbà. Disposant un pas perimetral per a vianants -a mode de corredor verd- que defineixi clarament els límits de les àrees urbanes i afavoreixi la continuïtat entre els espais oberts urbans i el sòl no urbanitzable, articulant-los també amb els equipaments ja existents. Aquest corredor verd es trobaria amb el sender GR-4 en el punt de contacte d'aquest amb el nucli urbà.

Reordenar els espais de marge dels teixits urbans

Per al nucli del municipi es proposen diverses actuacions de microcirurgia urbana. Caldrien operacions petites on no facin falta grans inversions ni finançaments desproporcionats a les possibles expectatives, amb retorns econòmics a curt termini que cobreixin les necessitats d'habitatge no satisfetes pel mercat. La iniciativa privada intervindrà reformant el parc d'habitatges existent o edificant els solars buits. Les operacions de microcirurgia a que s'ha fet referència es situen en els espais de marge on els teixits urbans es troben incomplets, obsolets o no desenvolupats. Aquests sòls d'habitatge es situen dins d'àmbits majors on es proposa la reordenació dels parcs, l'espai públic i els equipaments, i la recuperació d'elements patrimonials per a usos col·lectius.

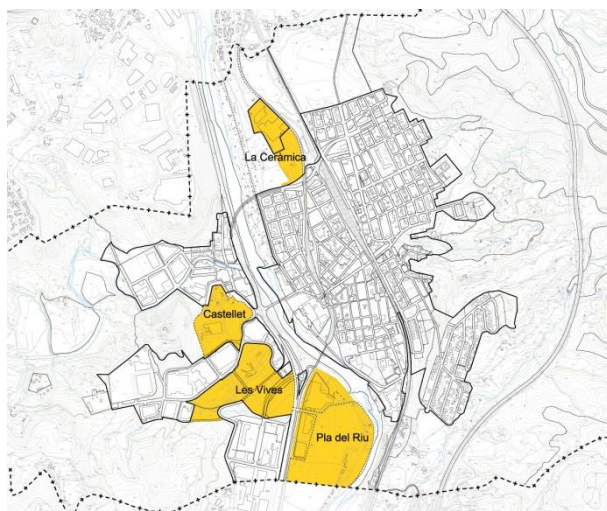
Els àmbits es localitzen en els diferents límits del teixit residencial:

- les Roques
- la Farinera
- els marges de les vies de FGC
- els marges de les vies de Renfe
- el front del riu

Articular els polígons industrials en un únic pol municipal d'activitat econòmica

Per a les àrees d'activitat econòmica es proposa la potenciació dels polígons industrials situats al costat oest del riu Llobregat en detriment dels que queden inclosos en el nucli urbà. A partir de l'actuació en diversos punts del conjunt s'aconseguiria articular els polígons entre si mitjançant la millora de les infraestructures viàries existents i la disposició de nous vials de connexió.

Els àmbits d'estudi serien els següents:

- el Castellet
- les Vives
- el Pla del Riu
- la Ceràmica

L'elecció de les millors opcions per abordar cadascun d'aquests tres aspectes formulats configuraran l'Alternativa 2.

- *El Castellet*

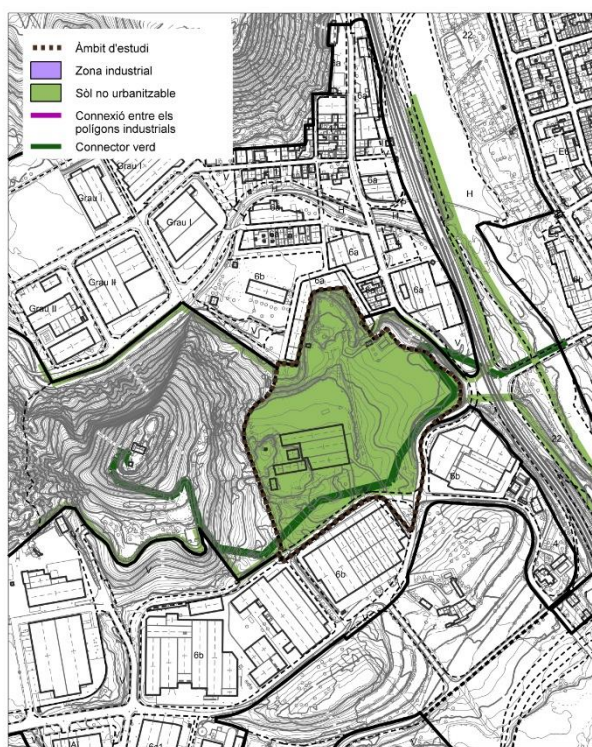
Segons el planejament general vigent actualment, P.I. El Castell aquest àmbit resta com a sector de sòl urbanitzable d'ús industrial. Es troba en una posició central respecte la resta dels polígons industrials del municipi ja desenvolupats.

Opció 1:

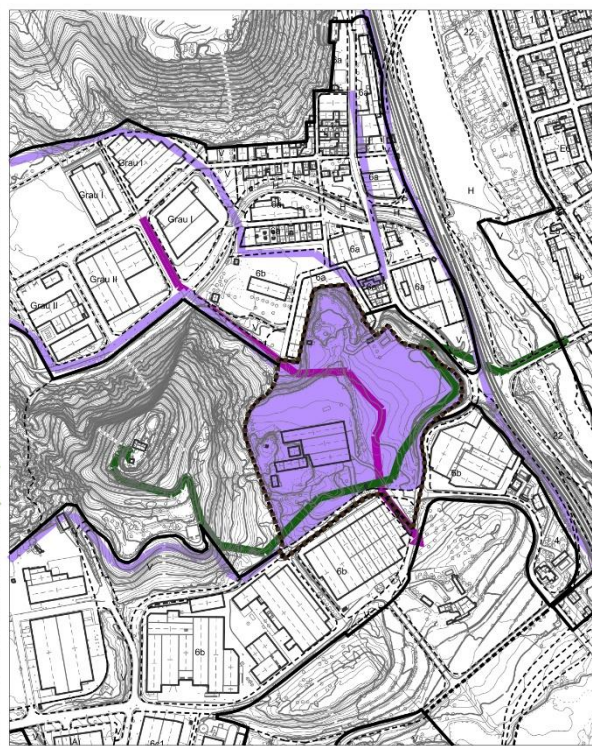
En aquesta opció el sector restaria com a sòl no urbanitzable fent part del Parc del Castellet i de les muntanyes Russes. Faria proper el patrimoni natural i arquitectònic de Sant Vicenç de Castellet als seus habitants. En aquest cas no es realitzaria la connexió dels polígons de La Farinera i del Clot del Tufau amb la resta de polígons situats a l'oest del riu Llobregat.

Opció 2:

Per tal de comunicar La Farinera i el Clot del Tufau amb la resta dels polígons -sense haver de passar per la C-55- es proposa un vial que creuaria el Sector del Castellet. Aquest vial estructuraria un sector compostat per dues grans parcel·les. Per tal de permetre la circulació de camions en els dos sentits, caldria que el sector reservés espais per a la millora de l'accés rodat des de la rotonda d'accés al nucli urbà fins al polígon Les Vives-Casacuberta. Pel què fa als sistemes urbanístics, el sector hauria de preveure els espais lliures necessaris per permetre el pas de la connexió entre el nucli i el Parc del Castellet.

Opció 1

Opció 2

- *Les Vives*

El vial projectat d'accés al sector de Les Vives que es troba pendent d'execució, soluciona una part de la problemàtica dels accessos al conjunt dels polígons. Com a conseqüència dels forts talussos que la connexió viària generarà, aquest vial dividirà en dues parts el sector urbanitzable de Les Vives, provocant un gran tall entre aquestes dues grans parcel·les amb molt poc front efectiu de façana i d'accés.

Opció 1:

La primera opció seria limitar-se a desenvolupar les dues grans parcel·les que quedarien a banda i banda del vial. Aquestes són accessibles des de un carrer urbanitzat i es troben envoltades de sòl urbà. S'estudiaria la connexió entre la carretera Vella i el nou vial de Les Vives que milloraria la connexió entre els diferents polígons industrials.

Opció 2:

Actualment, en aquest indret, es fa difícil copsar on és el límit entre el sòl urbà, l'urbanitzable i el no urbanitzable. Per aconseguir un únic pol d'activitat econòmica complet i reconeixible, aquesta opció proposa ampliar el sector urbanitzable de Les Vives qualificant la masia de Les Vives i els seus entorns com a sistema de verd privat protegit d'interès tradicional -actualment és sòl no urbanitzable envoltat per sòls urbans-, i dotant-lo d'usos de serveis compatibles amb l'ús industrial. Es proposen també unes noves zones edificables en els sòls més aptes per a la disposició de naus industrials, per tal d'ajudar a comprendre el lloc com un conjunt únic.

• El Pla del Riu

Des de l'entrada en vigor de la MPGOU de Les Vives -Pla del Riu (2015), aquest sector urbanitzable delimitat pel PGOU forma part, amb el sector de Les Vives, d'un sector industrial més ampli. Una part del sector delimitat per la MPGOU es troba en el municipi de Castellbell i el Vilar. Malgrat això, l'únic accés al sector del Pla del Riu es produiria mitjançant un pas elevat en viaducte que hauria de volar per sobre de la C-55 i de les vies dels FGC i suposaria un fort impacte paisatgístic a l'entrada al municipi.

En el cas que finalment es decidís mantenir la classificació dels sòls i desenvolupar el sector urbanitzable, el Pla parcial urbanístic haurà de justificar i garantir la viabilitat morfològica, tècnica i econòmica d'aquesta infraestructura que té, molt probablement, un cost inassolible pels retorns econòmics de la transformació urbanística del sector. A més, des d'un punt de vista econòmic i de classificació del sòl resulta arbitrari i injustificat incloure en el balanç altres àmbits de planejament delimitats ex-profés en sòl urbà amb la única finalitat de contribuir al retorn d'aquesta inversió en infraestructura supra-sectorial, sense garantir prèviament el necessari equilibri de beneficis i càrregues de transformació urbanística d'aquests àmbits de sòl urbà no consolidat.

Cal fer notar també que el sector urbanitzable del Pla del Riu es troba en una zona inundable per a un període de recurrència d'avingudes de 500 anys. Per tal de minimitzar els riscos de les possibles avingudes del riu Llobregat la MPGOU estableix que tan els vials com els solars edificables s'hauran de sobre-elevar un metre, aproximadament, des dels nivells actuals dels terrenys. Així doncs, s'haurà de sobre-aixecar un metre tota la superfície del sector, amb reblerts prou resistents i compactes per garantir la circulació de vehicles pesants i l'assentament dels fermes i de les estructures industrials.

Aquestes dues condicions ineludibles, d'accessibilitat i de mesures per prevenir la inundació del sector industrial fan que transformar urbanísticament aquests terrenys tingui un cost econòmic molt més elevat que el corresponent a d'altres emplaçaments que no tinguin aquests requeriments previs i, per tant, que les parcel·les industrials resultants d'aquesta hipotètica transformació urbanística tinguessin un preu de venda situat per sobre del preu de mercat mig del Bages i del considerat acceptable per part de les empreses industrials que, no ho oblidem, urbanitzen i construeixen estrictament allò que precisen per produir els seus bens o serveis industrials.

SECTOR DEL PLA DEL RIU

Opció 1:

La primera opció consistiria en concentrar-se en la consolidació del sòl industrial existent hores d'ara. Caldria una actuació d'obra civil en l'accés actual per tal de millorar l'exposició del vial a les avingudes del riu, atès que es troba en zona de risc d'inundació per un període de recurrència de 100 anys. La resta de l'actual sector del Pla del Riu restaria classificada com a sòl no urbanitzable destinat a la producció agrícola de regadiu, relacionada amb el parc fluvial del riu Llobregat.

Opció 2:

La segona opció proposaria una ampliació de l'àmbit industrial ja existent. Aquesta ampliació es desenvoluparia mitjançant un sector de sòl urbanitzable no delimitat, amb uns requeriments molt estrictes per a la seva delimitació, tant des del punt de vista ambiental com des del social i l'econòmic.

Opció 3:

Vist l'alt valor agrícola dels sòls del Pla del Riu, situats en un meandre del riu Llobregat, i considerant el difícil accés a aquests sòls que es troben separats de la resta de polígons industrials per la línia ferroviària dels FGC es proposaria la classificació de la totalitat d'aquests sòls com a sòls no urbanitzables d'ús agrícola.

Les indústries que actualment desenvolupen les seves activitats en aquest àmbit quedarien emparades pels punts 2 i 3 de la disposició transitòria quinzena de la TRLU. Les edificacions actualment sense ús podrien adequar-se als usos que la TRLU admet en el sòl no urbanitzable en el seu article 47 (punts 6, 7 i 8).

- *La Ceràmica*

SECTOR DE LA CERÀMICA

Per últim, caldrà abordar l'àmbit del polígon La Ceràmica. Es troba al costat est del riu Llobregat i al nord del nucli urbà -entre el riu i les vies de FGC-. Les seves edificacions es troben en situació urbanística irregular per diverses raons, i no tot l'àmbit es troba consolidat encara per l'edificació. La Ceràmica és un polígon industrial aïllat de la resta de sòls industrials, és l'únic que es troba al costat est del riu. La seva connexió amb les principals vies de transport i amb el pol d'activitat econòmica del municipi es produeix a través del nucli urbà. Es troba envoltat de sòls agrícoles que el planejament actualment vigent classifica com un sòl urbanitzable que no s'ha desenvolupat.

Opció 1:

La primera opció seria la de consolidar el sòl industrial on s'hagi materialitzat l'edificació, excloent del polígon tots els sòls no edificats i dotant-lo les infraestructures i necessàries. D'aquesta manera es donaria ús al patrimoni edificat existent. Tenint en compte la seva proximitat al nucli urbà, les activitats econòmiques que s'haurien d'admetre haurien de ser compatibles amb l'ús residencial. La classificació dels sòls seria de sòl urbà no consolidat.

Opció 2:

La segona opció proposaria l'extensió del sòl industrial existent fins arribar al nucli urbà. I destinant el nou sector a usos d'activitat econòmica, usos mixtos compatibles amb l'ús residencial, ús residencial d'habitatge assequible, i ús d'equipaments. Es proposaria classificar el nou àmbit com a sòl urbanitzable no delimitat.

Opció 3:

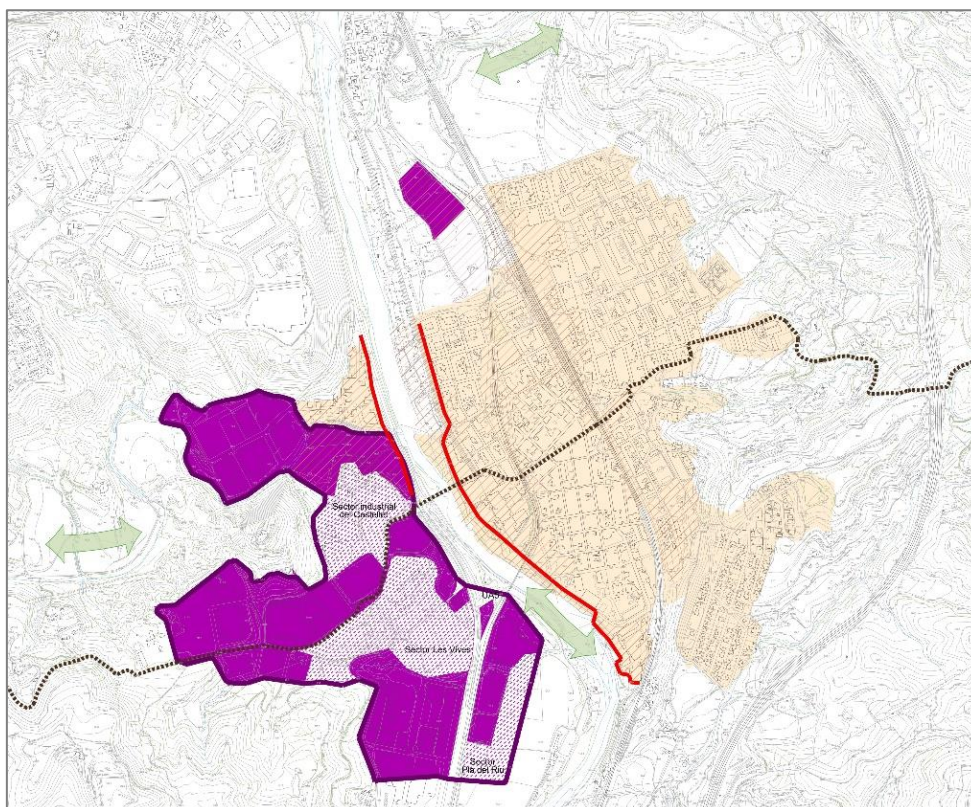
Aquesta opció consistiria en classificar tot l'àmbit de La Ceràmica com a sòl no urbanitzable.

Com ja hem esmentat en el cas del Pla del Riu, les indústries que actualment desenvolupen les seves activitats en aquest àmbit quedarien emparades pels punts 2 i 3 de la disposició transitòria quinzena de la TRLU. Les edificacions sense ús podrien adequar-se als usos que la TRLU admet en el sòl no urbanitzable en el seu article 47 (punts 6, 7 i 8).

Atès l'anterior i tal com es raona en el punt següent, les opcions escollides per a l'articulació dels polígons industrials en un únic pol d'activitat econòmica serien les de proposar el sector del Castellet com a sòl urbanitzable; la opció d'ampliar el sector de les Vives i la de desenvolupar una petita ampliació dels àmbits industrials existents, tant al Pla del Riu com a La Ceràmica -en sòl urbanitzable no delimitat-.

En el següent quadre es resumeixen les superfícies de la classificació del sòl:

ALTERNATIVA 2 Compleció del sòl urbà	
Sòl urbà residencial	125,20 ha
Sòl urbà industrial	56,70 ha
SÒL URBÀ	181,90 ha
Sòl urbanitzable residencial /mixt	3,40 ha
Sòl urbanitzable industrial	23,10 ha
SÒL URBANITZABLE	26,50 ha
SÒL NO URBANITZABLE	1.521,60 ha
SÒL TERME MUNICIPAL	1.730 ha

Esquema de les propostes plantejades en l'Alternativa 2. Elaboració pròpia

S'ha realitzat una valoració del canvi que suposaria l'adopció de les alternatives plantejades en referència als objectius ambientals descrits amb anterioritat. Aquesta valoració s'ha fet en funció del grau de compliment de cada un dels objectius ambientals d'acord amb el següent criteri:

Grau de compliment	Símbol	Significat
Insuficient	-	Els objectius no es compleixen amb un grau de satisfacció suficient
Suficient	-/+	Els objectius es compleixen amb un grau de satisfacció acceptable
Satisfactori	+	Els objectius es compleixen amb un grau de satisfacció alt
No avaluable	0	Aspecte que no es pot avaluar per manca de concreció en l'alternativa

A continuació es mostra una taula resum amb els resultats comparatius de l'avaluació de les diferents alternatives plantejades a l'Avanç de POUM de Sant Vicenç de Castellet:

Objectius ambientals de l'Avanç de POUM	Alternatives		
	0	1	2
Objectiu 1. Evitar l'ocupació innecessària del sòl per a usos urbans i infraestructures, procurant la seva adaptació a la matriu biofísica	-/+	-	+
Objectiu 2. Ordenar adequadament el sòl no urbanitzable, preservant espais, valors rellevants del territori, protegint i afavorint la biodiversitat, protegint els elements naturals i els sòls ocupats per ecosistemes d'interès i hàbitats d'espècies amenaçades, així com els espais de connectivitat ecològica del territori	-	-	+
Objectiu 3. Tenir en compte les zones de risc per a la seguretat i el benestar de les persones a fi i efecte de preservar-les de la urbanització i l'edificació	-	-	+
Objectiu 4. Regular el sòl no urbanitzable tenint en compte mesures en relació als incendis forestals	-	-	+
Objectiu 5. Preservar i potenciar els elements i els ambients paisatgístics d'interès i representatius del municipi, com un valor social, ambiental i un actiu econòmic del municipi, tot protegint les visuals rellevants a escala territorial	-	-	+
Objectiu 6. Compatibilitzar el planejament amb el cicle de l'aigua, fomentar l'estalvi, la reutilització i la millora de la qualitat de l'aigua	-	0	0
Objectiu 7. Contribuir a la mobilitat sostenible en el municipi mitjançant la planificació integrada de mobilitat i usos del sòl	-	-	+
Objectiu 8. Minimitzar les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle vinculades al desenvolupament del pla, especialment en termes d'eficiència energètica	-	0	0
Objectiu 9. Garantir la capacitat d'embornal de CO ₂ dels boscos del municipi	-	0	0
Objectiu 10. Adoptar mesures d'adaptació envers els efectes del canvi climàtic	-	0	0
Objectiu 11. Prevenir i corregir la contaminació atmosfèrica, acústica, lumínica i electromagnètica	-	0	0
Objectiu 12. Implantar els equipaments i els sistemes de disseny urbà adients per a la reutilització i la recollida selectiva de residus, promovent-ne una gestió adequada	-	0	0

4.2. JUSTIFICACIÓ AMBIENTAL DE L'ALTERNATIVA D'ORDENACIÓ SELECCIONADA

La diferència essencial entre les alternatives plantejades en l'Avanç de POUM, tenint en compte el grau de detall en la seva formulació, bàsicament està en els objectius relacionats amb el model d'ocupació i ordenació del sòl, el medi natural, biodiversitat i connectivitat ecològica, pel que fa a l'ordenació del sòl no urbanitzable, els riscos ambientals, la qualitat del paisatge i la mobilitat. Pel que fa a la resta dels objectius, com són els relacionats amb el cicle de l'aigua, el canvi climàtic, la contaminació atmosfèrica, acústica i lumínica o el consum de materials i els residus, la formulació de les alternatives no inclou propostes per a diferenciar el grau d'assoliment entre elles.

En la fase d'aprovació inicial, amb el desenvolupament de l'alternativa escollida, es concretaran aspectes en les normes urbanístiques que permetran validar el grau de sostenibilitat de la proposta en relació als aspectes esmentats –canvi climàtic, cicle de l'aigua, contaminació atmosfèrica, acústica i lumínica o consum de materials i residus-.

Qualsevol proposta que es basi en un major creixement generalment portarà associat un augment superior en els fluxos de materials, residus, emissions de CO₂, mobilitat, consum d'aigua, entre d'altres. Per tant, partint de la base d'un mateix model de creixement, una proposta més favorable pel que fa al primer objectiu que és evitar l'ocupació innecessària del sòl per a usos urbans i infraestructures, també ho serà majoritàriament per a la resta d'objectius.

L'Alternativa 0 -proposada a mode de referència- pressuposa que no es produeixi cap nou creixement ni desenvolupament urbà respecte de l'estat actual del municipi. L'Alternativa 0 es proposa per tal de comparar l'estat actual del municipi amb l'Alternativa 1, que resultaria de la implementació del Pla General vigent fins l'hipotètic exhauriment de les seves previsions. A la vista les escasses expectatives de creixement de la població del municipi, les previsions que fa el PGOU vigent suposen una ocupació desproporcionada i no justificada dels sòls agrícoles.

En un extrem, l'Alternativa 0 no resolndria els problemes de connexió entre si dels polígons industrials situats a l'oest del municipi, ni tampoc l'ordenació dels marges del nucli urbà on es troben edificacions obsoletes, edificis patrimonials, solars sense edificar i sòls destinats a sistemes urbanístics que no han estat desenvolupats. En un altre extrem, l'Alternativa 1 -el desenvolupament del planejament ara vigent- proposa un creixement que no s'adapta a les projeccions de població per al municipi, a l'estat urbanístic dels sòls industrials, ni a la qualitat agrícola i paisatgística dels sòls a transformar. Tot i que les alternatives 0 i 1 constitueixen uns bons referents per a la comparació, cap de les dues aposta per a dur a terme una reforma interior del nucli urbà que afavoreixi tant la reordenació de les seves vores i entorns com la permeabilitat de les infraestructures ferroviàries.

	ALTERNATIVA 0 Manteniment de l'estat actual	ALTERNATIVA 1 Desenvolupament del PGOU vigent	ALTERNATIVA 2 Compleció del sòl urbà
Sòl urbà residencial	122,80 ha	122,80 ha	125,20 ha
Sòl urbà industrial	57,30 ha	57,30 ha	56,70 ha
SÒL URBÀ	180,10 ha	180,10 ha	181,90 ha
Sòl urbanitzable residencial /mixt	0,00 ha	18,10 ha	3,40 ha
Sòl urbanitzable industrial	0,00 ha	42,70 ha	23,10 ha
SÒL URBANITZABLE	0,00 ha	60,80 ha	26,50 ha
SÒL NO URBANITZABLE	1.549,90 ha	1.489,20 ha	1.521,60 ha
SÒL TERME MUNICIPAL	1.730 ha	1.730 ha	1.730 ha

Les propostes plantejades orientativament a la darrera alternativa -l'Alternativa 2- aniran en la línia de respondre, de la forma més adequada que sigui possible, als aspectes que han estat detectats prèviament en l'anàlisi i la diagnosi urbanística del municipi i constituïran la proposta d'ordenació de l'Avanç de POUM de Sant Vicenç de Castellet:

- Minimitzar l'ocupació dels sòls actualment lliures d'urbanització. Per tal de posar en valor els sòls agrícoles de qualitat de que disposa el municipi.
- Connectar mitjançant corredors verds els diversos àmbits de patrimoni rural del municipi i el seu nucli urbà. I, atès la infraestructura de transport públic col·lectiu de que disposa el municipi, potenciar-lo com a porta d'accés al Parc Natural i com a punt nodal rellevant del Geoparc.
- Contribuir a la formació d'una nova façana urbana sobre el riu Llobregat que integri i s'adeqüi a les propostes del parc fluvial del Llobregat. També, reordenar els espais urbans situats al voltant de les línies de ferrocarril i estructurar, de manera integrada, els sistemes d'espais públics, d'equipaments i de mobilitat, garantint la interconnexió de les dues estacions ferroviàries.
- Millorar les connexions entre els diversos polígons industrials i la seva imatge de marca municipal, a fi d'aconseguir un pol d'activitat econòmica fort, competitiu i comprensible com un únic conjunt industrial integrat. Amb solars i naus edificades aptes per atraure noves activitats econòmiques i on la reforma i/o l'ampliació de les indústries ara existents sigui urbanísticament possible i àgil.

5. AVALUACIÓ AMBIENTAL DE L'AVANÇ DE POUM I JUSTIFICACIÓ DEL COMPLIMENT DELS OBJECTIUS AMBIENTALS ESTABLERTS

5.1. COHERÈNCIA ENTRE ELS OBJECTIUS AMBIENTALS I L'ESTRATÈGIA D'ORDENACIÓ

Pel que fa als objectius ambientals en els que es pot comparar el seu grau de compliment -objectius 1, 2, 3, 4, 5 i 7-, les alternatives 0 i 1 són menys favorables essencialment perquè incompleixen els objectius ambientals o bé no els compleixen amb un grau de satisfacció suficient. En canvi, l'alternativa 2 és la més favorable ambientalment pels motius que es descriuen a continuació:

- En relació a l'ocupació i ordenació del sòl, planteja una desclassificació de certs sectors de creixement i una reordenació dels espais de marge dels teixits urbans. Per a les àrees d'activitat econòmica es proposa la potenciació dels polígons industrials al costat oest del Llobregat en detriment dels que queden inclosos en el nucli urbà. Pel que fa als espais lliures del municipi, la prioritat és minimitzar l'extensió del creixement urbà evitant l'ocupació innecessària de sòls rurals d'una notable qualitat ambiental, paisatgística i agrària.
- En el sòl no urbanitzable, impulsa la preservació dels elements del patrimoni cultural -ermites, masos, camins, murets, etc.- que permetin la interpretació del territori i la potenciació de les vinyes i dels conreus de secà, minimitzant les afectacions de les feixes o dels murs de pedra seca. D'altra banda, per tal de fomentar activitats complementàries que facin viable el manteniment de les activitats tradicionals esmentades, flexibilitza el règim d'usos i fer viable l'ampliació de les construccions existents en sòl no urbanitzable que pels seus valors ho mereixin.
- Pel que fa a les zones de risc, té en compte que una part important dels sectors urbanitzables contemplats en el PGOU vigent es troba en terrenys que formen àrees extenses i compactes de camps de secà, o bé en terrenys situats a les vores del riu Llobregat que són parcialment inundables, i per això planteja desclassificar alguns sectors.

Per altra banda, proposa la reordenació del barri situat entorn la riera de Castellet, tenint en compte les propostes de l'estudi de l'ACA per a la millora del comportament hidràulic de la riera. En aquest estudi l'ACA proposa la construcció d'un nou vial d'accés al polígon industrial del Clot del Tufau que modifica l'actual traçat i planteja una nova secció trapezoïdal per la llera. La nova configuració de la llera suposarà una oportunitat per a millorar els espais col·lectius del barri i dotar-lo d'una estructura urbanística més adequada.

Pel que fa al risc d'incendis, la flexibilització del règim d'usos i la possibilitat de fer ampliacions en algunes edificacions del sòl no urbanitzable possibilitaran la rehabilitació i el manteniment del patrimoni rural del territori i fomentaran una millor gestió dels espais forestals.

- En relació a la preservació i potenciació dels elements i dels ambients paisatgístics d'interès i representatius del municipi, com un valor social, ambiental i un actiu econòmic del municipi, proposa diverses millores en el paisatge.

Proposa el parc del riu Llobregat com a espai d'oportunitat per a la configuració i renovació de la façana urbana de la ciutat. Es planteja com un parc lineal que acompanya el traçat de la Via Blava i posa en valor el patrimoni industrial i els elements patrimonials que han utilitzat tradicionalment l'aigua com a font d'energia. En el tractament urbanístic del parc fluvial caldrà introduir la regulació de l'horta urbana ja existent als marges del riu i la promoció del seu valor social i productiu.

Per al barri situat entorn la riera de Castellet, planteja la dotació de parcs i equipaments i la formació d'una façana al riu i a la C-55, compatibilitzant l'ús industrial amb la consolidació del barri residencial i millorant la seva imatge urbana.

Per al sòl no urbanitzable, proposa la millora de la configuració dels seus límits amb el sòl urbà. Aquesta millora pot ser una oportunitat per articular el sistema d'espais lliures i d'equipaments ja existents i crear alguna entrada cap als espais oberts del sòl no urbanitzable aprofitant l'existència del GR-4. En aquest sentit, formula la reordenació dels espais de marge dels teixits urbans a les Roques, a la Farinera, al front del riu i als marges de les vies de FGC i de Renfe.

- Pel que fa la mobilitat sostenible en el municipi mitjançant la planificació integrada de mobilitat i usos del sòl, contribueix a través de diverses propostes.

Planteja el tractament i condicionament per a l'ús públic dels espais existents a costat i costat del riu Llobregat, disposant i senyalitzant itineraris per a vianants, ja sigui formant part del sòl no urbanitzable o com a parc urbà dins del sistema d'equipaments i espais lliures del nucli urbà.

Proposa convertir el GR-4 en un eix que articuli els sòls urbans del municipi amb els seus sòls no urbanitzables. I què, ja dins el sòl urbà, estructuri el sistema d'espais lliures i equipaments tot relligant els diferents àmbits de reforma que es plantegen -la Farinera, el front del riu, els marges de les vies de FGC i de les de Renfe i les Roques-

Possibilita la creació un corredor verd –passeig arbrat- que faci la funció de via perimetral o de ronda del nucli urbà pel seu darrera, passant pel torrent de Can Sant Joan de Dalt, per sobre l'escola Puigsoler i fins al Raval de les Roques, arribant-hi pel camí de Sant Jaume de Vallhonestà. Aquest passeig podria seguir algun dels camins existents i permetria que el lliurament del sòl urbà sobre el sòl rural es valorés positivament a fi de minimitzar que es pugui emplenar d'activitats humanes il·legals atès que aquestes serien molt visibles per tothom.

L'actuació en diferents punts de les àrees d'activitat econòmica –el Castellet, les Vives, el Pla del Riu i la Ceràmica- contribuirà a la seva articulació, millorarà les infraestructures viàries existents i possibilitarà la disposició de nous vials de connexió.

5.2. DESENVOLUPAMENT PREVISIBLE DEL PLA I POTENCIALS IMPACTES AMBIENTALS PRESENT EN CONSIDERACIÓ EL CANVI CLIMÀTIC

La Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, estableix en l'article 18 punt 1.d) que el Document inicial estratègic contindrà la informació sobre els potencials impactes ambientals present en consideració el canvi climàtic.

Per tant, un cop exposats el planejament vigent d'abast territorial, els espais naturals protegits, els aspectes rellevants del medi ambient i la salut del municipi, fixats els objectius i criteris ambientals aplicables a l'Avanç de POUM i analitzades ambientalment les alternatives plantejades, en aquest apartat es realitza una primera identificació dels potencials impactes ambientals associats al desenvolupament previsible del POUM. En relació a aquests impactes cal indicar el següent:

- És una primera aproximació als impactes ambientals, ja que serà en el futur Estudi Ambiental Estratègic (EAE) on s'analitzaran detalladament les característiques i particularitats del document que s'aprovi inicialment per tal de definir les mesures ambientals concretes adequades per a assolir la sostenibilitat de la proposta. Per tant, els impactes que es presenten en aquest apartat són una base de treball per a fases posteriors de l'avaluació ambiental estratègica, per tal d'integrar, des de l'inici de la redacció del pla, la correcta identificació dels potencials impactes associats al desenvolupament previst pel POUM.
- Són impactes que es podrien arribar a produir amb el desenvolupament del POUM però que no necessàriament es produiran si la proposta integra adequadament els criteris i les mesures ambientals.
- Es tracta d'impactes que tenen en compte el canvi climàtic com a un dels principals vectors sobre els quals ha d'incidir l'ordenació del pla.

El present document es conclou amb la identificació dels següents potencials impactes ambientals present en consideració els del canvi climàtic:

MODEL TERRITORIAL I OCUPACIÓ DEL SÒL

- Ocupació del territori
- Alteració de la morfologia del terreny
- Risc d'intensificació d'activitats i edificacions en SNU
- Augment de la mobilitat

MEDI NATURAL, BIODIVERSITAT I CONNECTIVITAT ECOLÒGICA

- Risc d'afectació d'indrets rellevants per a la connectivitat ecològica
- Risc d'augment de la pressió urbanística sobre l'entorn fluvial
- Risc d'amenaça a espècies de fauna i flora vulnerables i d'interès
- Risc d'augment de la pressió sobre hàbitats d'interès ecològic

RISCOS AMBIENTALS

- Augment de les àrees exposades al risc d'inundabilitat
- Augment del risc d'incendis forestals
- Augment del risc associat a processos geològics
- Augment de la vulnerabilitat municipal enfront riscos electromagnètics, químics i tecnològics

CICLE DE L'AIGUA

- Augment del consum d'aigua
- Augment de la generació d'aigües residuals

PAISATGE

- Risc d'alteració d'espais o indrets d'interès paisatgístic i rellevants per a la identitat del municipi
- Pèrdua de la identitat pròpia del municipi

CANVI CLIMÀTIC

- Risc d'augment de les emissions de gasos d'efecte hivernacle (GEH)
- Augment de la demanda energètica
- Augment de la demanda de materials i recursos naturals en general
- Generació de residus en fase constructiva
- Augment de la generació de residus

CONTAMINACIÓ ATMOSFÈRICA, ACÚSTICA I LUMÍNICA

- Risc d'augment de les emissions de contaminants atmosfèrics (PM10, NOx) i impactes residuals associats
- Contaminació lluminosa en sòl no urbanitzable
- Contaminació acústica i risc d'afectació de receptors sensibles

**Diputació
Barcelona**

Àrea d'Infraestructures
i Espais Naturals

Gerència de Serveis d'Habitatge, Urbanisme i Activitats

Comte d'Urgell, 187, 2a pl.

Edifici del Relotge

08036 Barcelona

Tel. 934 022 890 · Fax 934 020 653

gs.hua@diba.cat · www.diba.cat/